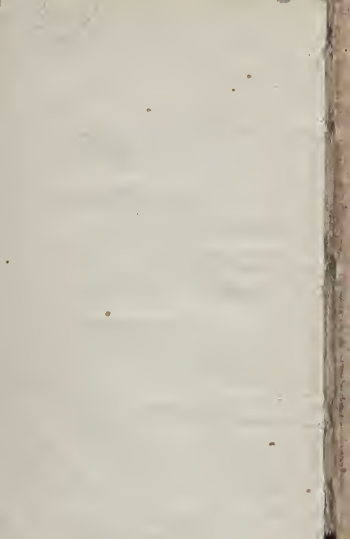

245

Hel

PSALTERIUM PASSIONALE

Ædur

Bíflax = Psal-
TAXE

· Ut Ap

PJMN Og DAXDA

DRÖttens vors Jesu Christi /

Med Lærdoms & pulre Tællens

BEKKTÆNDELSE /

Agætlega Bppsettur /

Ap

Þeim Heidurs · Berda og Andriks

· Ríðsmann

Sal. S. Hallgríme Peturs
Synne /

Jordum Scofnar · Nítra ad Saur · Bæ
at Gvaltardas · Serpno ·

Editio VII.

Þrúkt a Moolum i Níallstadal / Ap

MARKEINE · ARZODDSYNNE /

ANNO M. DCC. XII.

Sa er sialso hepur voru Syndu offrad a
 sinu Ekklama uppa Trienu / so ad vier i
 pra Syndunu deydder lipdu Rietslatenus/
 þ hus Beni" vier eru heilbrigder vordn".

Þeir Símtíku Neilegu

PA S S T V - P S A S
M A X.

I. Psalmur.

Um Christi Utgöngu i Grasgarden.

Ton/ Míastu O Madur a míni Deid/ etc.

Upp/ upp mín Sál og
allt mitt Gied/ upp míni
Hiarta z Koomur með/
Nugur og Tungu hial-
pe til/ O Erans Psalm
eg mífast vil.

S. Þáll skivar Skýldu þa/ að skil-
um vier aller Jördu a / kunnigora þa
Kvöl og daprafi Deyd / sem DRÖtten
þyrer off Auna leid.

Liufast JEsu til Lausnar mier /
langade þo að deyja hjer / mig skýlde og
lista að minnst þess / minnum Drottne til
Þakklætes.

Játa mig lofsins Angred skier / Æ
hvað er líftel Ræki i mier / JEsus er
kvalest i minn Stad / opstalldan hefr eg
minst á það.

Sálf minn skodum þa sætu Joorn /
sem hefur oss við Gud Drottens vorn/
Þordæmda apstúr þorlákad / Þognudur er
að hugsa um það.

Hvað stiller betur Niartans Ból / en
heilög Drottens Þýna z Kvöl? hvað
hefter framur Mæixle og Synd / en
Herrans JEsu bloodug Mínd?

Hvar þær þu betur Sálf minn sýnd /
safia Guds Niartans Astar Gíed / sem
Fader Gíedskunor þíck til þýn / þramar
en hjer i JEsu Þýn?

O JEsu gíef þítt Anda mier / alls
so verðe til Dyrdar þíer / Þpyttíknad /
Sunged / Sagt og Tíed / sýðast þess
aðrer níoste með.

Textest.

Tertē.

Ad lidenē Mærtegd Lopsaungen/
las sijnum Fodur Iesus miñ /
sijðasta Kvøllded seint þad var/
sungu med hañs Læresveimar.

Gods Sonur sa sem Gælleik's Ræd/
sicalpur ætfe a Minne og Læd/ þæde
sitt Braud med. Þackargiord/ þegar hñ
umgiæckst hier a Jørd.

Þurpa Madur ert þu mñn Gæd/
þiggur ap Drottne fierhvort Mæd/
Fædu þjña og Foostred allt/ fyrer þad
þonum þacka skalt.

Illum Þræl er þad eilqf Smænn / eþ
hñ so þiggur Hærrañs Lænn/ Dramb
samlega og dreissar sig/ Drottēn geime
þra sljku mig.

 Eþter þañ Saung/ eñ ecke þyt/
wtgieck Iesus um Hwssens Dnt/ ad
hañs Sidveniu er þad skied / til Dñu
Stallsins ganga ried.

Þúsnarans Beniu lœr og halldt/ lopa
þín Gud og dýrðka skalt/ Bænarlauð
allbrei birtud síe / Burtfor af þínu
Heimele.

✎ Þver um Eidrons breidda Beck/
bleffadur þa med Sveinum giec / sa
Lætur Nafn af Sorta ber/ sýner það
gooda Eerdom mier. ➔

Þper Normungar er mín Leid/ Æ med.
Þa varer Ljpsins Skeld/ unda giec
JEsus/ epter eg/ a þa ad þeta Kauna
Beg.

Norfe eg nu i Nuga mier/ Nerra mín
JEsu epter þier/ daðsamleg eru Þæ
með þín/ dreg eg þaug giarna heim
til mín.

Þu villder ecke Þpphlaup hart/yrde
þegar þu þængen var/ wt i Gras. Gard
en giecstu þvi / gapst þig i Mæna
Nendur þrj.

Þ þvi lœre eg ad elska ei frekt/ eig
ed Gagn mitt/ so Fridur z Spekti/ þess
vegna rastest/ þier er fixti/ Þoleinnæde
og Sled hogvært.

Gorg°

Sorgande giefstu sagda Leid/ færde
þiñ Nuga Kvöl z Reid/ hlæande Glæ
þa hliop eg Stig/ hefr þu kvittad þ mig.

Þort Líf er Grasgards Ganga
riett/ Groþen er øllum þyrer^o sett/ synd^o
ugra Leid ei leif þier ad / lender þun
væst i Kvala Stad.

Ydrumar Tæren ættu vor/ øll þier
ad væta Lífins Spor/ giegnum Daud^o
að med Glede eg Líf/ gaungum viet
þa i Minna Bist.

Þa JEsus nu a Reigum var/
vid Postulana hañ rædde þar / herða
munde þa Nrosun þros/ hardlega Þei^o
ur þrotte a mot.

Jælsaren JEsus þyrer sier/ þa Fall
og Nrosun er bwen inter/ hañ veit z
læka Læking þa / sem leifa kañ mig
Sorgum fra.

Alldrei/ kvad Þetur/ ætla eg/ a
þier hneixlast a nokurn Beg/ þo øller
þra þier þalle nu/ Fullkomeñ var
hoss Lofun su.

Þu Don er bæde vøllt og mæf/ ad
voga

voga freklega a Nollðsins Stirk / an
Guds Næddar er allt vort Traust / Þo
stodugt / veikt og hialparlaust.

Gief mier Jesu ad gæ ad þvi/
Glas'kere ber eg min Gieslod i / Bid-
vorum þína vyrde eg mest / Beikleika
Nollðsins sler þu best / Amen.

II. Psalmur.

Þm Christi Kvöl i Gras-gardenum.

Ton/ Sader vor sem a Gminum ert.

Sesus gieck in i Gras-gard
þan/ Gethsemane var nepnd'
ur han/ ap Olu þrwgan þad
Auk Napn ber / Olu Fried-
rietta Nærañ var/ Oluum Nialprædis
allra fyrst / af hans Espe þar press-
adist.

I Allden Garde fyrst Aldam braut/
Saptur Jesus þad bxta hlaut/ Alldo-
engards Eiken Avort gaf / Eimd /
Eynd og Daude kom þar ap/ i Allden-
garde

garde liwpt Ljppsins Tied/ ljfgunar
Friopgun veita ried.

☞ Judas þeckte vel þñan Stad/ þar
hæpde han leinge umhuxad / heldst
munde Plat3 þad hentugast/ Nærran
mætte þar þorrædast/ so þæster hæpdu
ad seigia af þvi/ og Svif hans læge so
Nilmung i. ☞

☞ Athan hæfur og sama Lag/ situr hñ
unñ mig Rott og Dag/ þiggjande ad
gløgt hvar hægast er/ i Nættu z Synð
ad koma mæt/ En þo i þeim Stad alira
mest/ sem a eg Gude ad þiona best.

Neims Borneñ hapa List þa lært/
Eigd og Svifræde er þeim fært / Þeots
sporum Dofuls þnigtande/ Galeraðen
draga þo i Nlie/ þra hñs z þeirra hrec
ia Stig/ Nærra Jesu bevara mig.

☞ Opt hæpde Jesus i þan Stad/
ædur geinged: ☞ þvi veit eg þ/ hæfur
sañlega Nærran min/ hugfad unñ Þje
nu og Dauda sin/ fulltingis beðed Rod
uren þar/ so þeinge han stæðst Þjfl
ernar.

I Brta Gardur er Herra's hter/ hel-
gra Guds Barna Egsfader / þegar
þu geingur um þessan Reit/ þú síe til
reidu Bæna heit/ Andlats þíns gíet
z eirneð þa/ Þpprifu Dagei múnstu a.

E Eresveinana Lausnareð Eir/ liet
fuma bðda nockud þier/ þria toð þo med
siet Niarta hreirn/ **E** hñ gñntest ecðe
ad vera eirn/ Soala mñn þar um þein
Eia skalt/ þier til Eardoms þ skiede allt.

G Gds Christne er Gras-gardi hreirn/
Guds Sonar ertu Eresveirn/ sit þu
þvar sem hañ seiger þier / soñ Nigdne
besta Oppur er/ til Krossens ef hañ þig
kallar þar/ kom þu gladvær an Mogle-
umar.

Freisting þung ef þig þellur a/ forðo-
astu eirn ad vera þa/ Gudhræddra Selo-
skap gñnstu mest / giespa þeir jafnañ
Kædeñ best/ Huggun er Mañe Moñu
a' Mynkun Guds hepur so tilskykðad.

E Niartakilega vard hartmþrungeñ/
Herra JEsus i þetta Gm/ Nollided
skalf vid þad feikna Smr/ þlutu i Bat-

ne August Klær/ sagde grættande/ Sæl
mijn er/so allt i Dauda hrigg i mier.

Nart nær Stein^ssnare fra heim
poor/ stæll strax til Jardar DRotten
vor/ platur sitt blesad Andlit a/ Dgnar
leg Kvæl hañ mædde þa/ Martad bardo-
est t Briste heitt/ bæde var Ljþ z Sæl
en preitt.

Samvittkæn mig nu stalfæn stær / sie
eg þad giorla JEsu kiser / mijn
Synd / mijn Synd / hun þiæde þig /
þetta allt leidstu pyrer mig / Avþ hvad
þes eg aumut þræll/ auked þier Mædu
DRotten sæll.

Mier virdest so smi mijn Misgiord/
sie meire od Þyngd en Nimen z Jord /
þvi JEsus þad Fødurslus Orded er /
sem allt med sijnum Krapte ber / platur
hlaut þo od þalla þar / þa pyrer mig
þar hañ Syndernar.

Martans Blede og Huggum traust /
hier giepst þier Sæl mijn Epalaust /
þad Gialld pyrer mjna Misgiord / er
meira verdt en Nimen og Jord / þañs
Sorg/

Sorg/ Skjalpte og Niartans Þjñ/ þia
Gude er eilíþ Kvittan mñn.

➔ Fram þegar JEsus fallen var/
þegurstu Bæn þaþ gjorde þar / Abba
Fader æstfæere miþ/ ap mier taþ þeþaþ
Kaleikþ / þo so sem þellst þu þialfur
villst/ sagde JEsus mþ Gieded stillt. ➔

Þræðen þest er audmiuþt Gied/ æng-
rad Niarta og Bæneþ med/ þvænær
sem þiemur Normung ad/ þuþa þu Scæl
mñn vel uþ þ/ Þþoleþmæde z Mogl-
un þver/ meire Xþþingar aplar þier.

Þþlingur þþallu allðrei neitt / wþ
þeimta þvad þu þyrneþ veitt/ til Nollð-
þins muna þentugt þier / þuþa þafnaþ
ad Drotteþ þier/ þvad Lífþe og Scæl til
Eiðs er nu/ langtum þetur en þialþur þu.

Þins Lífþameþ og Scæleþ þiel þaþ
audmiuþleg i Bæneþe/ ælþtur Drotteþ
iþra þitt/ ei ad þaður þþal Nollðed þitt/
þyrer Gud med Þingdum ganga þraþ/
giorde so þordum Abraham.

JEsu þjñ Græstleg Græþgarðs
Þjñ/ gledur orþþiada Scælu mñn/ þitt
Niartans

Niartans Angz Niartad mist/pra Nrygd
og Mædu giorde kvitt/ þvi skal mýns
Niartans Niarta þel/ heidra þig miñ
Emanuel.

III. Psalmur.

Þm Herrans Christi Dauda-stríð.

Med sama Lag.

Eð vil eg Sæl mýn uppa
nq / Þpphap taka a Mæle
þvi / Þpp stood Iesus/
þo þreittur sie/ þrisvarsiñu þra
Bænefie / Eeresveimarner svæpu þast /
S. Þetur þvi ævqstast.

Æil og fra gieck hñ þrisvar þo/ þar
þieckst ei miñsta Nvqld nie Roo / Þnd^o
añþære þvi eckert þañ/ allstadar Þrott^o
eñs Reide þrañ/ giegnum Nollu/ Þedar/
Blood z Bein/ Blossa Gudlegrat Neip^o
tar þein.

Ninna Lioofed var honum þírat /
hellst þvi ap Noott var orded mure /
Þstvina Nuggun aungva þañ / aller
svæpu um Tjma þañ/ Þorden var hñ
D. hæg

Þú hæg eins / eingenn þíckst Boof til þessa Menis.

Þú þessum Speigle þad sie eg / þeim smíð
 Þú Koffen er reidur mig / hværke verd
 ur til Huggunar / Nimen / Lioos / Jörd
 nie Skiepnurnar / en Guds Nædar er
 allt um fring / Eind / Mæda / Kvöl z
 Jördæming.

Þramar síst hier hvað færlæg sie /
 Jördæmdra Kvöl i Helvögte / þra einne
 Plægu til añarar / Þú ysttu Mirkum
 þeir ræpa þar / Þú hvað Synðen afþæp
 leg er / allt þetta þærer þun med síst.

Þú þridia Mæta af þessu síst / þad
 lærdu Sæl min allra best / Guds Reide
 Eld og eilíft þær / wíflæktu og lægdu
 Hærrans Tær / allt hönn þvi til Alma
 var / so allt verde þier til Huggunar.

Hrigdar sporeñ þýn Mæta min / Þú
 Himnaríke mig leida in / Þú Mætur Mirk
 rum læ Reid a þier / Nædar og Þyrdar
 Lioos gæst mier / Þiner þier aungva
 veistu Stod / so Þínþæp þeinge eg við
 fañgañ Gud.

þar

➤ Var kom lofsins a þeirre Tíð/
þreitte JEsus við Daudan Stríð/
Andlát mitt bæði og Bana-foott/
Blessaðest mæ þa sömu Róott/
Daudan tapo aðe/
Drottinn vañ/dyrðlegan Sigur gaf
mæ hafi.

➤ Agíet so Daudans Apled ríkt/
eðert Dæme mæ þína slíkt / allur Lí-
kame Lausnarans / laugadest þa í Bloo-
de hans / þa Dreira • Sveitin dunde a
Jord/ ➤ Drottens Þína þvi mæ g
var hord.

JAdams Brote var Bloodskuld giord/
Bólvan leiddi það yfir Jord/ JEsu
Blood hær til Jærdar hne/ Jorðin aft-
ur so blessud sê / Alvætur / Groode og
Allðen klær / oss verða að Notum sêr-
hvort Ar.

Sær-fallða Daudans Sveitabæð /
um sýðir þa mæ Kiennur að / særheite
Dreira-sveite þín/ sepe og mjúke JEsu
mín/ Angístar Sveita eilíft Bæl/ all-
rei læt snerta mínna Scál.

Mæ er so-Róol þín minneleg/ a
Morgo

Morgne hyorium þa upp stend eg/ þyrst
 eg stígg midur Fæte a Jörd/ þæte eg þier
 Narians Þackargjörð/ Blod. Soeiteñ
 þíñ eg bið mier síe/ Blessun og Vernd
 a Jördunne.

Normong þa sœrer Nuga min/ heþ
 eg mig strax i Gras-gard þíñ/ Dropana
 tþne eg Dreyra þíns/ Drottēñ i Siood
 en Narta míns/ þ Gialid alleina gyllð
 er mest/ hia Gude þ míñ Apbrot vest.

Upphaf alls mesta Dþpognuds /
 atlogun straung og Reide Guðs / bætt
 er/ Fridstílt og þorlgtad/ Fædereñ lief
 síer lynda þad/ Sonureñ þar hñis Bræde
 þíñ/ þorgaðest Þrælleñ wt med þvi.

Þess meir s Þýnañ þreyngde að/
 þvi ínelegar JEsus þad/ Neilagz Em
 gell Ninnū fra/ Nerra síñ kom að styrk
 ia þa. Þ En þesur þu hñer eirn Lær
 dom/ yðka og lær hañ Sæl míñ from.

Þ Þhíer verður/ sem opt kafi síe/ Þn
 dafndraattur a Nialþeñe/ Þið/ Stín/
 Andvarpa æ þvi meir/ sem aukast vilia
 Natmar þeir/ Þodurlegt Narta þesur
 Gud

Gud/ við hörn sín lǫdur Kross z Naud.
 Sia þu að Eingell sendur var/ Synne
 Guds hier til Nuggunar / Þeir goodu
 Andar' oss eru nær/ alla Tíma þa hids
 um vær/ heilst þa Típs. Enda lǫdur að/
 Eassari Dæme sjner þad.

Heidur/ Eop/ Dyrð a Minne z Jord/
 Niartanleg mstær Þackargjörd/ Drott
 en JEsu þier sætast sie/ sungen ap allre
 Christneñe/ fyrer Strǫðed þig þicade
 precti/ þad er vort Frelse Afsenlegt.

IV. Psalmur.

Samtal Christi við Læresveinana.

Ton / Etn Gud Skapare allra sa/ etc.

Dustula fiore Christur þriam /
 I Kvæleñe sier að vera hia /
 laud þm/ vated z bidied vǫst/
 bræðleg Freistne so grande
 sǫst.

Strax sem JEsus um Steinshar
 nær / stie þram leingra/ Þss giæm vær /
 B allat

allt soppudu sætt miz Koo/ slalpr HErr
aſn einn vakte þo.

Þú dur var soddan um þig spæd / æfett
þramkom nu HErrans Kæd / þu
hlautst Guds Keide þrægu einn/ þreittu
ur að troða JEsus þreirn.

Þú eg skal ekki sofa i Synd / so er
Nætturan veit og blind / um Steinsnar
mættu eitt mætt þa/ aldreit minn JEsu
vættia fra.

Nættur Nofsdenn minn nætturlog/noog
er mætt trygg/ þa veit eg þig/ þia mætt
vættia til Nialþrædes / hvætt Kætt vil
eg mætt Þetta þess.

 Þú var JEsus til þra foor /
þo að þan mætt Þina foor / þan þad
Þetrum med þriggri Sund/þia þier va-
tta um eina Stund.

En þan soppnade æ þvi mætt/ ei hælðu
ur vissu slalper þr / hvættu svættu þm
þa/ Herraſs Þinu mætt þo þ a.
Sg þefur liwfur Lausnariſn / leiðt
in i Nættar Gras'gard þin / vættan-
de so eg vætt þier/ Þittu Eftirneſt minn
þm þad þer. Þng

Þingdóms Þernskafi sem vonlegt
var/ villde mig opniðg svoþa þar/ For-
ellðra Hyrtíng hoogværðlig/ þafis vegna
kom og vakti mig.

Alldurefi þa mætt vðsladest / áþíell
Gíallþpis Svepnefi mest / Kíeffíemefi
Drottefís komu þrátt / kólludu mig að
vakna brátt.

Gullvarefi Gleimsku Svefnefi scar /
fookte mig heim z vard miðg dætt / Dím-
afí Neims. Elsku droost að með / dap-
urt vard mitt til Bænar Gíed.

Þa kom Guðs Anda Hæring Hreinf/
z Híartað mitt íñ þa Lioomefi skíem/ efi z
Neimskufíe svo eg. svoþ / stálldañ mig
neitt að stíku gap.

Færtlega var mín Fjþþlþkafi blind /
þorlat mætt z þessu þessa Sýnd / hvæ-
mz að jóok eg Hórmung þíer/ efi Hæþnd
og Kæþsing stíalfum mætt.

Lættu þó alldrei leiddast þíer / líttse
z þessu að benda mætt/ huxi til mín þítt
Híartað míllðt/ hyrtu mig stíka sem þu
vilt.

Bil eg nu Niartans þeigeti þá /
 Grefare minn að vaka þier hia / Andenn
 til reidu er í stad / opmiog Nollved for-
 hindrar það.

✠ Jesus vátte með líwfre Lund/
 Earesveinum að hvíla um Stund /
 þvi hann vorkynti þeim og mior / það eitt
 minn bleffud Nuggun er.

✠ Sgðast allra þá sá hann þar /
 Svifara Lid þyrir Hende vát / baud þm
 vakad og bidied best / burt er nu Berdar
 Ljoden mest.

✠ Góddan Amning Sæla minn / sáne
 lega skólde ná til þinn / so þig er ska-
 de Snefnen væt / Svifaren er þier ecke
 þítt.

Dauden þorkædur Fiored þó / þyrt en
 varde þvi margur doo / hann er í nand þó
 síæst síst / siet hvorn Dag er hann A-
 hlamp víst.

Dauden þá mæfer dapur þier / Doom
 en hefur hann epter siet / Andskoten biddur
 hven þar / i Sæled vill draga Sælern.

Síð þu vel til að foddan Ner / so þan-
 de

de fomme ecke ad piet / i hreittne Þorum
þu hvorn Dag vak / Her Stinda
Þrottefis a þig tak.

Þænen má alldreí brestra þig / þvess
er freisting Imislíg / þa Líf og Sál
er lwd og pínd / Enkell er þun ad Þrott
eñs Mnd.

Andvana Líf til einstis neitt / er ad
Sioon / Neyth og Mæle sneidt / svo er
ann Þænar Sælen snaud / sioonlaus /
föld / daup og riitt steindaud.

Þaktu miñ Jesu / vaktu i mier /
vaka laattu mig eins i þier / Sælen vake
þa soþnar Líf / sie þun ætqd i þíne
Nlíp / Amen.

V. Psalmur.

Þm Gidinga Rómu i Gras

Garden.

Ton / Seidrum vör Gud af Suga z Sál etc.

MEdan Jesus þad mæla var /
Mañþfolde kom i Garden þar.

Judas sa Herra sið forried/ Svein
 at Prestaþia z Stjðs Folt med/ Skrid
 bittur báru Blis og Sverd / Þ. bwnet
 mig wsi þessa Ferð/ um þad eg þramar
 þeinkia verð.

Þ. Erður þad opt þa varer miðst / voð
 veipleð Nætta bwest þiðst/ ein Noott
 er ei til Enda trygg/ ad þvi a Kvældet
 Sæl minn hygg/ hvad hellst sem þa ad
 koma uppa/ Eioos J. C. sum þier ad vera
 þia/ Skjelping einget þig skadar þa.

Þ. En Judas hafde adur sagt /
 Audkiet þeim/ z so vid lagt/ hvorn eg
 þysse handtafed þa sið/ þondled mæ Stet
 ne og bindet þa sið. Þ. Barastu Sæl
 minn Svik og Prest / þo sijnast meige i
 Nilming sett / Drottet auglioost þad
 dæmer ríett.

Þ. En J. C. sus adur allt fornam/
 hvad mætte vid þa ad koma þrað/ þo gieck
 þa sið þu þa a moott/ þa siðet kædde med
 Kietleiks Noott/ ad hvortu leited þingad
 þier? Noopur þa meðis þa siðet tier/ J. C.
 sum Nadværfa nepnum vier.

Jeg er hñ sagde JEsus þa/ Judas
 stalpur stöð floknum hia / öplugt var
 Drotteñs Orðed það / aller til Jardar
 þiellu i stad. ¶ Noð hañs Doine
 hressde mest / huggar nu mýna Sölu
 best/ i allre Neid það augljöfest.

ÞA eg þell edur hrása hjer / hærðstör
 Drotteñ vill reidast mjer / þa seiger
 JEsus/ Eg er hñ/ sem endurleiste þñ
 Syndarañ/ með mýnu Bloode og beiskra
 Þñn/ Bræðe Fader fíær stilltu þñn/ ef
 laust er það Upsökun mýn.

Diesfull/ Synd og Samvitðskafi ill /
 Sölu mýna þa kvælia vill / eins seiger
 JEsus/ Eg em hñ/ sem apma þýna
 Misgjörð vañ / líka sem Vindur lietto
 þær Skj / langt þeisker burt/ og síast ei
 þvi/ að mig trw þu/ so ertu frj.

Þegar mig særer Soort eda Kvöl /
 forgleg Fættækt og Neimfins Böl / jeg
 veit þu seiger/ Jeg er hñ/ JEsus sem
 læfna vill að fani / Audlegd a Nimmum
 ættu vást/ Gímd þñn og Hrigd i Glede
 snjst/ Neimeñ sígrade eg/ hærðstiu sjeðst.

2 Dauda: Stund z Dömsins Tíð/
 Drottinn þ skal minn Nuggun blíð/ Þú
 þitt er sama / Eg er hafi / sem in þig
 leide i Minna Rán/ Þúon min skal ve-
 ra þar eg er/ þvi hefur þu JEsus lof-
 ad miet/ gladur eg þa i Fride þer.

Jeg seige a moote/ Jeg er hafi/ JEsu
 þu sem þier ap Niarta afi / Þú þitt laf
 vera eins við mig/ elska eg/ seigdu/ lífa
 þig/ eilíft þad Samtal oðkar sie / upp-
 þriad hter a Jorðunne / Amen / eg bið
 so skyldi skie/ Amen.

VI. Psalmur.

Þm Judas Ross z Christi Fangelse.

Ton/ Vinn z Terra eg best ætte/ etc.

S Kelsarefi hvorge þlqde / Fiando
 Meñ þa laau sefi/ Nærrafi beid
 þeirra hñ þqde/ þeim leipde a
 Jætur efi/ hvorn hellst þeir hure
 ad þina/ hñ spyr/ sm liost eg giet/ þapnt
 sm fyr Judar ina/ JEsu af Nazareth.
 Eg

Eg em hæn/ aptur sagde/ aþad sif
 3 Esus hætt/ Læresveinumum lögde/
 Ljfnar Orð þessa bræðr/ eþ mæn ydur
 hystir leita/ þa læted þessa þrj. bæn
 var hæn ad heita hialprædis Orde þri. **E**
 Her ap ma heyra og skilia/ Herrans
 vors 3 Esu Magt/ ecke gat an hns
 Bilia/ a hæn neirn Mendur lagt. Bid
 mig þo Natre hreipe/ Neiptar Men 3 Lo
 giarner/ eingeni Ean/ utaen hæn leipe/ eite
 skierda Naar a mier.

Godurnum Narta hljden/ hæn gæst
 a þeirra Balld/ Eal mæn þvi siet o
 Eogden/ sia þitt Dhljdnis Stialld/ viluigz
 villde hæn bæta/ vjst er þyn Ehlida
 audsien/ Aft og Audsveipne mæta/ astu
 ad leggja i gien.

E Judas kom plioft sem lufte/ Ehsa
 ande 3 Esu nu/ mællte flarædū Muæ/
 Menstare: Eall vertu/ NErrak Noog
 værdar rjfur/ hæn sagde: þu mæn Bin/
 med Kofse Son Mansins sojfur. sjet
 mun þvi Næpnden lin. **E**

123 1111 1111 1111 1111

Eðu Mun Epled eina/ aumlega gynn-
 te um síni/ Þals Koss því pieck ad ret-
 na/ Frelfaren Munur þinn/ Blíðmælum
 Döpus bægdu/ so bleckest eg ecke ap-
 þeim/ Heims Hrecke lýka lægdu / Eft-
 mitt og Heru geim.

Audstien eru Auguni þínú/ öll Viel
 og Launsvik hier/ hritt þeim wr Nuga-
 msknum/ Hreint skapa Gied i mier/ vird-
 stu mig Vin þinn kalla/ verda læt Raun
 þar a/ Hólld's Brest og Hraefne alla/
 hindra og rek mier þra.

I Hrigd og Hrafska mikenn/ hefur mig
 Sathan leidd/ O hvad opt eg verd soik-
 enn/ ei giet eg hia því sneidd/ Son Mafn-
 sins Svikum mætte/ sakilega uppa þad/
 Svikaða Hrafsken hætte / hia mier ei
 pinde Stad.

Munur þinn (ad eg meina) minnest
 vð I Esum bert/ þa Hólld z Blod hæs
 Hreina/ hier fær þu Sæl min snert. I
 Guds Rafne ad þier gædu/ gief þenn
 ei Koss med Viel/ i Tru og Ydran þig
 sigdu/ tilþw þitt Hjarfa vel.

Þangad

Þangad þegar að Stundu/ þusta
 Illrædis Líd/ líwpasta Lamb Guds bun-
 du/ lofed var öllum Frid/ hardskrönum
 Keipum reirdu/ Kænglægis mýns hañ
 gallde/ Drottinn í Dreoma fýrdu/ top-
 nade Molldeð allt.

Þú þar þig þu síreingdu/ jeg gáp
 þar þú til/ Synder mýnar þér
 þreingdu/ þess nú eg yðrast vil/ Glæpa
 Bænd af mæi greider/ z gæp mæi Frel-
 sed þitt/ Andlegum Döpa eider/ sem a
 þíell Mættad-mitt.

Guds Son var grípen Möndu/ gæp-
 tinn so yrde eg þú/ hañ reirdest hördum
 Bendum/ hlaut eg Mýskum af þri/
 Fjötur þung og Fængelse/ þreft la mæi
 Mætt a þér/ Daudans og Diöþuls
 Mæsse/ dufftu þvi laus af mæi.

Bid eg þinn Bændinn hördum/ binde nú
 hvörn mæi Líd / fra allskins Glæpa
 Giördum/ og göldum Heimsins Sid /
 laus z lídugur Ande/ Lífis meðan dvelst
 eg hær/ þér sé jafnañ þionande/ þessa
 Bön veistu mæi/ Amen.

VII. Psalmur.

Om Børn S. Peturs og Malchus

Cyra Smr.

Ton/ Glæsku Guds vser pyssum/ etc.

Ausnarans Læresveinar / þa
litu Atburð þaß / og Juda Al-
þapner einar / aller seß spurdu
þaß / eigum vier ecke ad slæ /

Dröma Sveit med Soerde / so hiet ei
þyngra að verðe? Sæl mæn hiet
gior ad gæ.

Es þu aporma villðer / eitthvoad sem
Bande er a / þarþleg Ræd þiggja
skylðer / og þig vel þyrer sia / af þvi opto-
lega skier / sa sem er eirn i Rædum / eirn
mæter Skæda brædum / seint þa ad yðo-
rast er.

En med þvi Mænleg Bittæa / i mæt
gu næer skæmt / a allt fæst ecke ad gisæa /
sem er þo Bandasæmt / Kost þaß hiet
besta fæos / Guds Drd þær skæmt z saña
ad / hvoad sie þier leypst eða bænad / þad
skal þitt Leidar fæos.

Pet,

✠ Petur með soellu Sifne/ Sverð
 vör Skjdrum dröo/ háns true eg Bræð
 en brytne/ og beint i Flokkeni sloo/ Mál
 thus hlaut hjer ap Zion/ / hási miste
 hid hægra Cyra/ Nögged tok ecke mei
 ra/ þesse var Byskups Pioon.

Lausnareñ liost nam svára / Lære
 sveinumum þyrst/ læted þessa þramfara/
 frekast ad siñe Lyst / Petre so sagde nu/
 Sverðs Darda sa skal sekur/ sm Sverð
 an Leipsis tekr/ Sverð siðdra Simon þu.

Meinar þu Faderen millde/ munde
 ei senda þitt/ ef eg þess Dsta villde/
 Engla til þylgdar mjer/ þeyre en tolp
 þylkingar / eda mun skyllt eg ecke/ æ
 skeintan Kaleik drecke / sem mjer þo
 settur var ?

So mun upppollast eiga/ hvad er i
 Ritning liad/ og siðan sañast meiga/
 hvad siest þræt laungu spæd. So epter
 Sermon þan/ Etra Þionsins æhrædde/
 sem ædur Petur særde/ læknade ad heilu
 han. ➔

GAl mæn lærum og fláum/ með safre
 Níartans List / tveíslags Sverds
 glögt við gæm/ greina skal þar um þyrst/
 Sverd Drottens Doomareñ her/ Sverd
 eigeñ Nefndar afnæð / sem öllum verður
 bánað / það kenneð Christus hier.

Vid eg hier glögt að græter / good
 Ballds- stioorn heidarlig / Saklausan
 sýðst þu græter/ nie sialfari meider þig/
 vird Sverd Guds Bandalætis / Blood
 skalltu því ei bána / burt sngð þu Grein
 Lastana/ merk Dæme Mósis.

Þitt Sverd sem þitt er eigned / þyren
 þína eigeñ Sök / skal ei wr Skeidum
 dreiged / skær eru þar til Rök / Jesus
 það bánað bert / honum er skýllet þu
 hlýder / hoogvær umberer lýder / það
 moote þier er gjort.

Ræn ei Gud sýnum Riette/ því reik-
 nast Nefnden hñs / Ballds- stioorn til
 Berndar sette/ vñda um Bigder Lands/
 ellegar að því gæ/ Sverd Drottens sñ
 hier nefnest / safleaga a þier hepnest /
 Lioon þitt tvöfalldast þa.

Malo

Malchus sem miste Gira / merker
þa alla frý / sem Orð Guds ecke heyrar /
eiga þo Kost a því / Neyrn er þín hægri
flioo / vinstre Mlust heillre hallða / Næd
og Spielne margfallða / noog gíeta nu
med þo.

Skalka Mark mætte kalla / Mal-
chus hier þeinge riets / a Guds Dvine
alla / Einkenne slíkt er sett / Orð hñs ei
ackta hier / Seg þid og jafnañ seige /
Jesu mín lættu eige / þad Merke síst
a mjer.

En þíur þu hier þamar / Frelsa-
rañs Dæmed best / Normungar hættu
samar / a þonum læu mest / sitt Traust
þo sette hañ / a Guds Fodurs Gíedsku
ríka / gíor þu þad Sæl mín líka / ep
Kross þig henda kañ.

Kost sjna Jesu kallat / Kallat
a skenktañ siet / Kross þín og Eimder
allar / einis mættu nepna hier / því Drott-
en drack þier til / þyrer þig þa hñ þín-
dest / so þu mín Sæl ei tñndest / gíor
þonum giarnañ Skil.

þu

Du mætt þig þar við hugga / hafi
þecker Beileik Máns / um þar þu ecke
að ugga / Að drycki Skamtes hús / vel
þín Bankæde sier / þið swasta drack
hú sialfur / fætare og minne en halpur /
Skierfur er skinktur þier.

Neipt minna z Nesndar Næme / þes
ur þu z þus bætt / mier gapst Máns
gicæðku Dæme / þa Malchum pieckstu
græðt / eg þar þ og eirneð vid / Girad
mitt læknad yrde / so Ord þitt heyre og
virde / þyðlega þess eg bid.

Nialpa mier Nerra sæle / að hallda
Kross-Bikar min / so mig ei undan mæ
le / nie mögla um Bilia þín / eg bid Al
mætte þitt / vorkynne minne Beile / ep ver
da Kafi eg skiffe / hrestu þa Narta mitt /
Amen.

VIII. Psalmur.

Predikan Christi þyrer Gidingum.
Ton / Sa þræls vld Rsgmal þæddur er / etc.

Salade

 Allade Iesus Tjma þan /
til við Dóme sjna / sem komo
ner voru að hǫndla þā. Neyr
um þa Kieñing þjna.

Sam til Illorðia erud þier / wtgeing
ner mig að fænga / ædur gat eingēñ
meinad mjer / i Musterenu að ganga.

Daglega heþ eg sjnt z sagt / Gafi
leikfins Kieñing mæla / eingēñ gat Nend
ur a mig lagt / ættud nu þess að gæta.

Yfer stendr nu þdar Tjð / upphyllð so
Kisning verðe / Mirkraña geisat Maat
en strjð / mæla so Iesus gjorde.

Swþlynde blessað Lausnarastis / ljttu
þier Sæl mñn færa / sa vill ei Dauda
syndugs Mafis / seddast mættu nu læra.

Iesus þm sñnde i sañte Kaun / Sæl
at Neill / Næd og Frelse / Guds Sone
Zudar gulldu i Laun / Grind / Natur og
Fangelse.

Furda þvi / Sæl mñn / eingēñ er / ei
skalt þvi Dæme tjna / þo Berolldeñ
laune Bøndu þier / Belgiord mig litla
þjna.

Gidunga Dæme skynia skalt/ stíl þig
við Þdygd slíka/ Þacklæte þyrer Goodo
giord gíalldi / Gude og Mæsum líka.

Jeg læt mier þessu jafnframt sagt/
Jesu af Orðu þínu/ eingen gat Hend
ur a þig lagt/ að eigne Bilia sínum.

Þan Takmarkaða Týmans Þunct/
tilsetie Faderen málde/ nær þ Anaudar
Þed þwngt / yfer þig ganga skýlde.

Eins Þpphaf líka z Ending mæ /
allrar Nærmungar minar / Fader Min
neske er fyrersied / i Forsoon Mýskunar
þínar.

Þesse nu Týmeñ ydar er / Þvinum
Jesu sagde/ Nerrañs eg þetta Mælo
tak mier/ i Meine og Niarta lagde.

Nu stendur yfer mín Nædar. Tíð/
Naudsyn er þess eg gíette / líður mig
ÞKotteñs Þidlund blíð / Þrof mín so
Þvittast mætte.

Es eg þa Tíð sem Gud mier gaf /
Gælaus þorsooma næde / ÞKotteñs
Tíme þa tekur ap / Þvsmæleñ öll i
Þræde.

Því leingur sem hñs Bidsund blíð /
beded forgiepeñs hepur / þess hardate
mun Neipteñ stríð / Neþndar þa Drotto
eñ krefur.

Guds vegna að þíer gíæf mñn Sæl /
glæpum ei leingur sápná / gíorū Þðran /
því meir eñ Mæl / mun vera Synð að
hápna.

Þ Dag við skulum skípta um skíott /
skal Synð a Flotta rekeñ / hvor veit ne
ma sie nú i Róott / Ræðeñ i burtu tekeñ.

Latar Þ Esus um Myrkra Magt
merked Þ Balðsstriornendur / yður skal
nú i Eyra sagt / Bmðamed Neims tæpt
stendur.

Lioosed Myrkreñ burt leider þrñ / mñ
Liooma Þyrtu síñar / varastu að skóla
Skalkum því / i Skugga Magt þíñ.

Míñstu að Myrkra Magteñ þver /
þa Myrkur Daudañs skal kafia / Þ
ytstu Myrkrum eingeñ sier / Adgreining
Nopdingiañ.

Myrkre liettare er Magteñ þñn /
míñst þess fyrer þíñ Dauda / þa Drott.

eins Natignar Dyrdeñ skæn/ hæn dæm
er eins Ræta og Snauda.

Syrst Magi Neims er vid Myrkur
iðkt / mæn Scæl halldi þier i Stille /
þarastu þig að reida iðkt / a Rætis
Maña Nulle.

OKotteñ JEsu þu Eðpsins Licos /
iðktu Balldstioornar Moñum / so þeir
sem tæda yfer oss / eplest að Dygdum
soñum.

JEsu þæn Fallda Kvala' Sund /
Kvala. Eðd af mæi soipte/ Guds Bar.
na gæst mæi Glede' Sund / good voru
þaug Bænsoipte.

Myrkraña þreingde Magteñ þier /
mig so leystur wt Bænda/ Kvalaña ysttu
Myrkur mæi/ meiga þvi alldreí granda/
Amen.

IX. Psalmur.

Bæn Floottañ Læresveinaña.

Ton / JEsu Chreste þig Ealla eg a/ etc.

DA Læresveinarner sáu þar/ sá
 Herra gripenð Hóndum/ og Hú
 af Folke vestu var / Bægdar
 laust reyrdur Bóndum/ aller sefi
 hönun þádu þra / þorlletu Drottessi
 hreinañ/ i Mæska einanñ/ Ad fodd
 anñ skulú vid Sál mín gæ / sínum hiet
 Erdoom heinañ.

En Drottens Ráda/er Afrod Máns/
 I augvu mínsta Gílde/ þannítt rei
 nest opt Gílged háns / er frekast hialpa
 sýlde/ hvort einn vill þorda hialpum síer /
 ep sýnest Mæske bwenñ / ad Nende sinw
 enñ / þar þvi varlega ad fallvóllt er /
 Frænda og Bina Erwenñ.

I sama Máta síer þu hiet / Sál
 mín i Speigle einum / ad hrnggelegar
 síe háttad þier/ en Herra's Læresveino
 um/ þeir hófdu Leppe Lausnarañs/ Leppe
 ad þorda sýnu/ þra færra Þýnnu/ þand
 uger mistu Rádvíst háns/ nu gíxt ad Rádo
 de þennu.

Noad opt Jesu þier þlyde eg þra /
 E 3 preit

þreft a moor Bilia þínum? Þa Glæ-
pa Beigen gætt eg a / Girndum þylg-
iande mínum / þorðuldad hafde eg þyr-
er þad / Flootta maður ad heita / til
Neliar Ketta / en þu virðtest mjer aum-
um ad / aptur i Mofkum leita.

Eirn varstu JESU epter því / JÐ-
vina lættest Hondum / eirn so eg vate
alldreir i / Gjmd og Frenstingum vond-
um / aller þorðietu eina þig / allt so mig
þugga þýne / i Mañtraum míne / eg bid
Þrottest læt ecke mig / einsamlañ noct-
tu Síne.

✚ Læresvein / Sæl mñn / sja þu
það / sem JESU epterþylgde / rænglæst
Þngmeñe ræntu það / ríett naðen vid
þau skilde. ✚ Þersnoggur Flootte bet-
te er / en Bræðra-lag Þriestenda / vid
Selskap Gynda / Avinging læt þig aung-
vañ hjer / i þeirra Flokke binda.

✚ Þurt þaðað JESUM þærde
þlioott / Flokkur Þllræðis-mañna / Lamb
Guds Sælaust þa leid ad Þroott / leiddu
þeir til Kvalaña / Þýstunarlaus sw
Medo

Medperd bræd/ mæi vundes epier Bonu/
 I Mættimyrkrum/ þr hapa bæde hraett
 z hriad / hrunder z þiaæad honu. ➤

I Daudanis Myrkru eg dæmdur þræll/
 Þeragast ætfe til Þqnu / en þu tootst
 I Esus Son Guds sæll / Saklaus vid
 Strasse mænu / þaæen tilbioftu Ljpsins
 Leid/ lioomande/ Sealu minne / þo Ljfs
 hier liæne / Andlæts Kvolum og Kaldre
 Nend/ Kvæde eg þvi aungvæ Siæne.

Nræcktu þvi so og hriadu þig/ Metra
 minn I lfsku Þiooder/ ad hier nu bære a
 Nendum mig/ Nerlager Einglar goode
 er/ mædufom urdu Myrkureæ þier/ mæta
 lietu þig hordu/ z Hindrun giordu/ Guds
 Dyrðar Lioos so lyse mæi / a lfsande
 Maæia Þordu.

Kvala. Þor I Esu þesse þqnn/ sem þa
 gieckstu einu siæne/ vere Kraptur z Bernd
 en mænn/ so Beigen Ljpsins eg þiæne/ lmal
 ecke Diopul draga mig/ i Dofetilek
 Nollðsins blinda/ til Seæta og Sonda/
 Eæ bid ap Aft og Alæd þig / æktiepd
 haæis burtu ad þiænnda.

X. Psalmur.

Vm þyrsta Kanfa þyrer Caipha.

Ton/ Allt mitt Ræd til Guds eg set/ etc.

DU Nañas Nwsa NErrañ
Erist / hardrænder Judar
leiddu fyrst/ beist þra eg Bond
hñfære / honum strax þaða
vissad var / Bistekt þiect ei nie Nvöldur
þar / mig svo þooft mæddur være.

Burt sende þvi med beistre Þyn /
bunden / Caiphas Mæge sijn/ Nañas/
vorn NErrañ sæta/ Nopud Kienemañs
hædstu Stiect / þapde sa þetta Nared
riect/ Guds Logmæls mæte ad gæta.

N Ninnu Nqkis Nvöldar Stad /
hofdum vid Sæl mñn þorskulidad /
wtreken vñst ad vera / en IEsus toot
nu uppa sig/ Dncadan þessa þyrer þig/
Lop sie þeim liwpa NErra.

Niartad bæde og Nwsed mitt / Ner
berge vere IEsu þitt / hia miet þigg
Nvöld hentuga / þooft þu komer med
Krossen

Krossen þín / kom þu blessadur til mín
í / þagna eg þier þeigen's Nuga.

✚ Caiphas hafde hiet um spæd/
hentugast munde þetta Ræd / að dene
eirn fyrir alla. ✚ Embættis mætte
Anden þar / að því Niartad ei vísse þar /
Sannleik Guds finne valla.

Þ Alaams Dæme eins var eitt / Anda-
gypst slíkt var honum veitt / spaklega
Tungan spæde / hann hafde i Síne
Nreckia-ræd / Niartad þeck ecke. San-
leiks gæd / því hann fíe Girnden þæde.

Þ J Esu læt þín Anda hiet / alldrei
víska i burt þra miet / leidd mig Þeg Líf
sins Orda / so Niartad bæde og Mæled
mítt / míkle samhuga Nafned þitt /
Nellos Girnd og Næfne forda.

✚ Til Caiphas voru komner seín /
Kieñevallded og Sticornar-mén / Þy-
skupen þegör að Bragde / leitar And-
svars til Lausnarañs / um Exresveina z
Kieñing hñs / en J Esus apstur sagde.

Opnberlega en ecke leint / i Musteo-
renu fleñda eg beint / hvað spyr þu mig

um þá ? Kunnigjora meiga þar um þier/
þeir sem Lærdoomen heyrðu af mætt/ þa
laustu þig leiddrietta.

Gæt ad mín Sál z síadu þar/ Son-
ur Guds under Kaúsak var/ krapdur
þ Kvölded eina / Al Kvöldde hvortu þu
foma skalt / Kvöld-Reikning vid þig
sialpur hallot/ med Kvöld-Öffurs Þo-
ran hreina.

Þu Guds Kieñemañ þeint um þad/
þar mun um sýðer grenslast ad / hvorn
en og hvad þier Kieñder/ ad læresveinu
mun lifka spurt/ sem liet þitt Scaleise-
villast burt/ hura glögt hvar vid lendar.

Jesús vill ad þín Kieñing klar/
Fröptug fle/ hrein z openþkar/ lif hvell-
um Lwðurs Niioome/ Launsmiadrar oll
og Næsneñ heal/ hindrar Guds Dýrd/
en viller Sál/ strappast med straungum
Doom.

Bandgicesslan mín er margvisslig/
mildasse Jesu bid eg þig / væg þu
Beikleika mínum/ Forscomun eingefi
þañst þia þier/ þullnadar Þoot þad tel
eg

eg miet/ Styrk veistu Þionum þínum.

Guds er hier einneff ollum riect / al-
 varleg Riefting fyrersett / ad Ord Guds
 elcke og lære / Erweñ inuortis eple Gied /
 einardleg Tætning lifka med / Avøxt hid
 hfra pære.

 Byskups Pioon eirn i Bræde
 þo/ Blessaðan Jesum Þæstur floo/ svo
 þ Ritningesi seiger/ Noogverlegt And-
 svar Hæran gap : Nonum Skal
 min pad særdi af/ umi Sakleysi þitt ei
 þeiger.

Sart Samvisskañ Aldam floo/iðlañ
 Kiñroda pieck hañ þo/ i þyrsta Falle
 stñnu/ þess vegna Jesu Nögged hast/
 hlaut að lifða og ródna þast/ allra þyrst
 i hñis Þñnu.

Drottinn J Esu eg þakka þier/ þetta
 leidstu til Frelsir mier/ eg bið Afsísema
 þína/ Samrústna Sloginn foida-skiæd/
 a Scalu minne þu myk z græd/ þunt takku
 Þingdun mína/ Amen.

XI, Psalmur.

Þm Apnehtan Peturs.

Ton/ Dagur i Austre þllu/ etc.

 Gæspialis Historiañ gietur/ grip
 en þa Iesus var/ aller señ uto
 an Petur/ ypergæpu han þar/
 og Læresveirn eirn añar/ æleingdar gein⁹
 gu hliodt Nerrañs Braut hrygdar saña/
 harla tímít var ap Noost.

Caiphās Kienemañe/ Kuñugur Lære
 sveirn / iñgeingur ørt med Gañe / wte
 stood Petur eirn / Ambætt upp lwa
 beider/ Okiendañ Petrum þa / i Forsal
 til Egdñs leider/ Eærdom hier
 þiña ma.

Ross Ferle ad folgja þñnum / fñser
 mig Iesu tíar/ vorkyntu Beikleik
 mñnum/ þo verðe eg æleingdar þíar/ þa
 Erw og Þol vill þrosna / þreynger ad
 Naudeñ vond/ reis þu vid Reireñ brot⁹
 na/ og ríeft mier þñna Nond.

 Kol Eld/ þvi kalldt var næssa/
 freikt hapde Þræla Eid / Petur med
 Sturlan stæðsta/ stood hia þeim Legañ
 vid/

vid/ Umbætt hafi ein spregsette/ af sier
þad heyra liet/ mun þesse Mañ (hun
frette) med Iesu af Nazareth.

Mañ neytar hrædt ad bragde/ hræddo
ur vid Orden bift/ þa si sig ei þeckta sag
de/ þa gool nu Nanen fyrst / ællar sier
wt ad rjma/ þaur Þerna hafi sa/ talar
i afañ Tjma/ til þeirra er stoodu hia.

Af Nazareth nu er þesse/ nqðomeñ
Iesu med/ hinar Gied tru eg þ þvesse/
hvor Madur spyria ried/ ertu ein af hñs
Sveinum/ en Petur neyta vañ/ sagde miz
Gyde einum/ aldrei þeckta eg hafi.

Þridia Siñ þar til logdu/ Þioonar
Caiphas bert/ Malþæred sumer sogdu/
seiger til hvor þu ert/ Frænde Malchus
ried mæla/ munde eg þig ecke sia (giet
eg sñst gnun mig tæla) I Gardeni I E.
SB hia?

Petur med bliwgu Bragde/ brændlega
sagde nen/ soor sig og saert vid lagde/
soddañ Mañ þeckte hafi ei/ gløgt bego
ar giørdest þetta/ gool Nanen afañad siñ/
sñst mætte Sorgum lietta/ Swt þlaug
i Þricosted in. Sm

SAl mæn þær þære forða / fræflega
 voga súst/can Leyfis Drottens Dr°
 da/ Dstyrkt er Mollodet vúst / þykkest þu
 stöðugt standa/stilla þín Metnad þarft,
 hvort siet vogar i Banda / Von er sa
 þalle snart.

Adur i Alden Garde / Þhræddur
 Þetur var/Kallmenisku Hugurinn harde/
 hans sig auglýste þar/ Audvird Am°
 bætt hann hrellde/ opmieg þvi stelspast
 van/ þra Sannleik syðan þellde / sama
 þig henda Ean.

Kol· Eldde Evæktum jafnast/Þvitan°
 de Þeralldar Þricall/ Þrælar Syndaña
 jafnast/ samañ vid Eosta Bæll / þuller
 nied Þals z Þillu/þordastu þeirra Glis/
 ætíð er miz þm illu/ einþolldu þwed Glis.

Ambætt med vglou Þragde/er þesse
 Þeröld leidd/ morgum Meinsnoru lag°
 de/mieg a Spottyrðen greidd/ Þyed med
 Þrællum sñnum / Þioona Guds lastod
 þæll/ skrif mig med Mætte þñnum/ mot
 heñe Drottens Eter.

¶ Epier Afneitan eina/ wt villde
 Þetur

Petur gæ/hugde hæn Brant fier heina/
Ewna þeim Solle þra/þa þom eitt odru
verra/ unferþingdu þrælar hæn/ apþoor
fiñ scæla Nerra/sier z þormæla vañ.

Sægt er hvorum ad stopna/ i Nættu
og Bandasþil / Forvitnis Dælskæn
dofna / dregur þar margæn til/ Þgiæpu
Gilldran þraungva / greip skioott þañ
fufie ad næ/ Þifomu Þon þlecc aungo
va/ ad þvi i Tjma gæ.

Þpt mæ ap Mæle þeckia/ Mæñen
hvær þellst þñ er / sig mun fyrst sialþañ
þleckia/ þa med East. Mælgæ þer/ goodo
ur af Giede þreinu / good'ordur reiness
væst/ fullur af Tllu einu/ Tlhyrden þpa
rar sýðst.

Nroggeleg Nrosun þendte / þei
lagañ ÞKotteñs Þioon! Synðen mæg
sært hæn spente / Scælar var þwed
Tioon / Nvad mun eg Mættarnau
mur / meiga þa standast vid / Ban
gicetæn / vescell og aumur / Þielum og
Nreckia Smid?

I Þero

I Betalldar Bondsku Solle / velkest
 eg I Jesu hier / þalle þad opt mjer
 olle / Ostodugs Nollid er / megnar ei
 moote standa / mæn Nreyfste Natturlig /
 loattu þitt Licos og Anda / leida z styrk
 ia mig / Amen.

XII. Psalmur.

Vm Þoran Peturs.

Ton / Rom Ande Geilage / etc.

Petur þar sat i Gal / hia Svein
 um iñe / toent þadde Nanagal /
 þeyrt ad þvi Sine.

Þvefi var þrifoar þa / þvert
 þaþ ad neita / sier I Jesum seclan fra /
 Sorg mea þad heita.

ÞKottefi vor veik sier vid / vðst um
 þad gietur / liowpur med Lqñnar Sid /
 og leit a Þetur.

Strax þlaug i Nuga þaþis (þvad
 þo súðst varde) Lausnarafis Þid z Ans /
 I Alldeñ Garde.

Þlygdo

Blygdadest brædt vid þad / Brist
 pulst af Trega / gieck wt wr greindum
 Stad/ og griet beisklega. ➔

Þæ þu med sañre Trw / Sæl mñn
 Aastkæta / hvad þamar hēfur þu/
 hjer af ad læra:

Mætt galar Naness hjer / i hvørs
 Mæns Stede/ drýgdar þa Synder stier/
 sem Þetur skiede.

Særlega Samvisskæn / Sekæn m.
 klagar/ inuortis aumañ Mañ/ ængrar
 og nagar.

Þæt hñ sig þrælskæn sñst / þo þin
 en hrelldur / sem Fugl vid Snwning
 snýst/ þeim Snarañ hældur.

Þæt þu vilie hæn / fra Bondskū
 Hætte / orka þvi ecke kæn / af eigeti
 Mætte.

Þy þu stier æsse brædt / aptur ad
 standa/ þellur hñ þegar þrætt/ i þýng-
 te Bænda.

Løgmañ Guds hroopar hæn / Na-
 na. Sal añad / seiger og sñner þrætt /
 hvad sie þier bæñad.

Það þvngar / þvngar með / það
 stær og lemur / sorgande Syndugt Gied /
 færir og fremur.

Það verkar Sorg og Swf / þm seka
 Mañe / hialpar þo aungvum wt / wt
 Synda Basse.

Nollod þar þriotskast vid / og þifer
 illa / eykst a þan Synda Sid / Svif /
 Næfne og Villa.

En JEsu Alit skjrt / Anda Guds
 þjdr / sa gjorer hægt og hjrt / Martad
 um skjdr.

Lætur þan Eogmaal bift / lemia og
 hræda / epter það þer þan fyrst / að þrio
 da og græda.

Orð JEsu edla sætt / er þns Beik
 þære / hellst fær það Nugañ fixst / þo
 hressdur være

Mañ giefur hreina Trw / þan fall
 en reiser / þan veikañ hresser nu / þan
 bunden leysir.

Gi er i stalps Balld sett / sem nock
 rer mema / Dperboot / Dtran riect / og
 Trwen hreina.

Nende

Hende þig Hrosun bræð/ sem helg^o
aþ Petur/under Guds ættu Næð/hvort
þdrast gietur

Hermsta er vesta vñst / vid þad ad
dyliaft / þu muner þa þier lqst / vid
þrauter skiliaft.

Ep Iesus ad þier snqr/ med Aast^o
ar Noote/ lqstu þo Nuga^o hqr / h^onum
a meose.

Grata skalt Glæpe sarr / en Gude
trwa/elska h^ons Orded flarr / þra Illu
snwa.

Dnqr er Þðran tæp/ad þvi skalt hys
gia/ ep þu i giordum Glæp / gimest ad
liggia.

Petur þa þormerkt þieck / Fall^o
Hrosun slqka / wr Gynda^o Salnum
gieck/ So gior þu lqka.

O Iesu ad mier snw/ Afioonu þñæ/
sma þu mig særdafi nu/ a Sælu minne.

Þegar eg hrasa hier/ hvad miog op
sañast/ þend þu i Mýstun mier/ so met^o
ge eg vid fañast.

Dpt lqt eg upp til þqñ/ Augu græ^o

ande/ Ifttu þvi liwpt til mín/ so leyfseft
Bande/ Amen.

XIII. Psalmur.

Vm Caiphas Doom.

Ton/ Iesus Guds Son Kingieten/ etc.

SDringiar Presta feingu / Fals-
Bitne mörg tilseft / þwslaga
þram ad geingu/ fuller miz Svif
og Prest/ samhlooda urdu eige/
uppdicftad margt þo seige / Iesus þa
þagde sliett.

¶ Er þu ep Eigum mæter / Ljpps-Reglu
Sæl mín hier / med Forse og Þioost
ei þræter / þrælega so til ber / hoogvær
Þogn Neipter stiller / Neimst-Ordur
Sænleif spiller / opt þyrer fialfum sier.

Nidst alldrei hvad sem gyllder / ad
hætta a Dsatt Mæl / hvort veria edur
fæktia villder/ verdur þad mörgum Tæl /
Musur sa laungum ljgur / þra Lucku
og Blesan hnigur / hæn dender sýna
Sæl. Sænleifs

Sannleiks Bitne þó seige/ sefna mig
Gude hia/ Ottast þarf eg nu eige/ 21.
sofna þeg eg þá / Eiwg. Dotta Ege
megna/ leid JEsus minna vegna/ Klog-
un mig þeypte fra.

Caiphas priette fyrstur/ þall-
lega HErran ad / sialfur hvort sie hann
Eristur? Og so en þramar Evad / vid
sanna Gud eg þig sære / ep Sonur hris
ertu hini fære/ seigdu oss satt um þad.

JEsus jattar ad Stundu / jafn-
þramt þvi so nam tíð / Son Mannsins
sía þeir mundu / sitta þaðan i þra / til
Kraftarens hægre Nandar/ og hier eft-
er komanda/ skíarasta Skje a.

Ríemanni reip sijn Klæde / Evad
sákt Gudlastan er / ad spyr med Digna
Bræde/ um þad hvað halded þier? Allt
Kæded under tekur/ er hann vísst Dæda
sekur/ soddan samþykium vier.

JEsus ei ansa hirdle/ ædur þá loged
þvar/ Guds Næpn þó giarnan virð-
te/gap þvi Caiphas Svær. Eigd Heims

þó lífted sæter/ Lausnaraðis Dæmis giæf
er/ leita Guds Lopdýrdar.

Nygg ad og herm þid Saña / hvæð
nær sem til er reint/ hræðst ei Nootaner
Maña/ hallde þíne Jætning beint/ giæf
vel ad geimer þetta/ Guds Ord z Trw
na riesta / meðfæfdu lícoft og leynst.

Caiphæ Eogfegn leida / lært þapa
marger eñ/ hvad sm Nopdingiar beyda/
þíner alíkta señ / Wínþap sig villa læ
ta/ vilíande Raungu jasta / þordest það
froomer Mefi.

Sw er mñn Nuggun sama/ sem þñn
var JEsu miñ/ Krossen þa ad vill ama/
Opfofn og Nornung stíñ / þia þíne
hægre Nende / þier þo ad Lífed ende /
Þagnadar Nægd eg þíñ.

Þier til Gudløstun lagde / líwgande
Kíenemafi / Daudasefafi þig sagde.
Sañlega Brífurd þañ/ ætte eg ad þen
ra hellour/ hardt med Kíettu Sakpellid
ur/ vñst eg noog til þess vafi.

Andlegt Balld einum Noome / wro
sturdar Daudafi þier. DRoffen i Næde
arðoome

ardoomie dæmer þvi Læped mier / þacka
eg Elsku þine / þu kœppter Sælu mine /
Frelsun og Frelse hier / Amen.

XIV. Psalmur.

Om Þionnaða Spott vid Christum.
Ton / Alle þagurt Lioos off byrttest brædt.

Fpter þan Doom sm allra þyrst!
Andleger dæmdu um Nærran
Christ / þapa þeir þviad þa var
Moott / þegar til Næfildar geino-
ged skioott.

Dæstæn vor epter þreiftur þar /
þrælum til Gæfslu þeingen var / gjorde
ad honum Gis og Dætt / Gudlausta
Maða Floctur þær.

Nædung / Svott. Þrde / Næop og
Þætt / hvort liet med vdrum ganga a
Þætt / þrættu og sloou Nærran þar /
þan þo a medan bunden var.

Gæt þu og skoda Sæla min / Sæ-
lausu Lambins þrættu þæn / hugsa
vanda

vandlega um þad allt / af þessu hvad
þu lærir þalt.

Nafn sem ad Nætur Högld og Roo /
hvorre Skiepnu af Myrkun bioo / i sine
Dgn. Eymda Stærd / aungvan Kost
þiect a neirre Vard.

Högldar Noott marga hef eg þad /
Herra Jesu ap þine Næd / Kvæl þijn
Eymdum mig þepple þra / þanast eg nu
við Giedsku þa.

Nær sem eg reine Sorg og Eotti /
seinaft ad kiemur Daudans Noott /
Nætur Kvala sem nenddu þig / nicola
laattu þa Jesu mig.

Samvitsku Slog z Sathans Næd /
sepe Jesu þijn blessud Næd / Þþbod
Daudans og Andlæts Þijn / aptake og
migke Giedskafi þijn.

Margur (z vjst þ maðlegst er) mig
þessum Skalkum formæler / þo þinaft
noctrer hier i Heim / ad Hegdun allre
ljfer þeim.

Þvad giora þeir sem hier a Þord /
þafa ad Spotte Drottens Þrd / lipa i
Glæpum

Glæpum liooft til sañs/ lasta og þorþma
Þiðona hañs ?

Sa sem Guds Mæd og Sañleikañ/
sær/ þecker/ veit og skynia kañ/ Kuki og
Stofkinge kynær sær/ Caiphas Þrælum
verre er.

Soneñ Guds ecke þecktu þeir / þvi
Synnga hiner langtum meir/ sem kalla st
vilia Christner best/ Christu þo lasta
allra mest.

Þræsnarat þeir sem Þreкке z Synð/
hþlia þo under Þroomleiks Mýnd/ lyt-
last þessum sem Lausnarañ/ lómdu blind-
ande og spíodu hañ.

Þvörum sem Spott og Mædne en
kær/ hñ geingur þessum Selstap nær/
Þorsmañ Gudrækins Fantaks Mañs/
Þyrtelíning er Skaparañs.

Þ Þesell Madur að þvi gæ/ epter
mun foma Tíme sa/ sama hvað niður
sæder hær/ siat þu an Efa upp þu stier.

Ef hær a Þerdu er Þroop z Mæd/
Mædne og Gudloft niðursæd/ uppflored
verdur eilíft Spie/ Agg og Þorsmañ i
Nelvifte.

Ætla þu eðfe aumur Mañ/ afkom-
ast mune Strapplaust hañ/ sem Soneñ
hepur hier hædt og spiad/ horpe Fader-
eñ uppa þad.

Þvad JEsus nu um Nætur-skeid/
Maudstaddur hier af Moñum leid/ Þ-
gudlegur um Filtípd þa/ med illi Diopl
um lēda ma.

Þkieñdum þier/ þo aumur sie/ alldre-
til-legg þu Næd nie Spte/ þu veitst ef
hvorn þu hitter þar / heidur eñ þesser
Sydingar.

Gialpañ stær mig nu Niartad hædt/
hep eg an Epa miken þart/ af soddañ
Jllsku astundad/ audmiuklega eg med-
geing þad.

Sead hep eg nidur Synda Root/ Soq
virding mñn er morg z lioot/ Þppskieru-
Tijmañ Ottast eg/ angtaf þoi Sæleñ
næsta miog.

Nærra miñ JEsu Normung þijn/
Nuggun er bæde og Læfning mñn/ Sæ-
leysa vñst þu saeder hier/ Sæluñer A-
voxt gapstu mier.

Blodd

Blood-dropar þqner/ blessad Sæd/
 ber þan Avøxt sem heiter Ræd / þan
 sama Gud mærl sialfur gap / Sælu
 hialp mæn þar sprettur ap.

Næddr varstu til Neidurs mærl/ Nøgg
 þqñ og Slog mæn Lækning er / alldrei
 mun Dæpall eiga Balld/a mig að legga
 ia Synða Gialld.

En þær til Neidurs apfur a moot/
 ydrast vil eg z gæra Boof/ Nollas Bil-
 la giarnan hepta mæn/ hialpe mærl JG
 su Kræptur þin/ Amen.

XV. Psalmur.

Om Rædstepnu Prestana yper
 Christo.

Ton/ Christo er koma þyrer Gondum/ etc.

Mog arla uppe voru / Blld-
 ungar Juda señ/ so til Sam-
 þundar þooru/ þyrster þo Kieñe
 mæn / i Rædslag liesu leidast/
 Iskar þad ollum vel/ hvornæn þeir gæ-
 te greidast/ Guds Synne komed i Næl.

Neimtu

Heimtu með Heiptar Fundu/ Hærr
 að vörn til sjón brædt/ Dóðs ok þvi aung
 va fundu/ aller seð mæltu hætt/ seig oss
 eð ertu Christur/ einaste Son Guds sa/
 Grædareð Stæðfæu listur/ gap Andsvar
 þar uppa.

Þo yður eg þad seige / ecke same
 trwe þier/ andsvared mier og eige / eð eg
 spyr nockurs hier / Mænsins Son siæd
 sitia/ seð hia Guds hægre Hlid/ i Stæ
 mun eirneð vitia/ optur mæ Dýrdar Sid.

Ertu Guds Son þeir sögdu/ svarað
 de Drottneð ja / diarper það Doom a
 lögdu/ Daudg. Madur er sa/ uppstóodu
 strax ad Stundu / Strýð þeim i Mært
 brast/ Frelsarast Stotrum bundu/ þærd
 Pilato hað.

Hætt mættu Sæl mæn saða/ so geing
 ur þad til vðst / Alstundan Illvæ
 taða / Bæhyggju vantar sðst / ætla
 þeir Blunde bregða / binda fast öll sjn
 Ræd / Floklega Hrekkium hegða / hvor
 sem væss þeinga gæd.

Eð þu sem ætt ad vera / wæraleð
 Drottneð

DRottenís Þicon/ Verð hafís og Bília
gíora / og varast þitt Sælar Licon /
Andvara aungvañ þepur / Þínhyggju
lgtell síest/vid Glís Neims Sælaus sepa-
ur/ Gud nærde foddan Þrest.

Marger upp ærta rýsa/ ei gílla sop-
ed vært/ epter Aud Neimsins hnýsa/
Hollas Gagned er þeim Þicert/ Sælen i
Þricoste sofnud/ sýnest ad mestu dauð/
til allra Dygda dofnud/ sem DRotten
hellst þo baud.

Forsioonar Verð-meñ vísar / Þýn-
garde DRottenís i/þyrst þa Dags Licon
mín lqser/ liwpt þið eg gíate ad þvi/ wí-
sitt Embætte hygge/ærta gjord Bænen
þe / Þdiulauser ei ligge/ i Lqkamans
Gjalþje.

Naturís Meñ Herrasis vaka/ Hug-
fande ad gjora Licon/ epter þvi ættu ad
taka/ ef ertu hafís Þrygda Þicon/ vils-
ier þu vid þeim sporna/ og varast þeirra
Mæd/ærta Dags alla Morgna/ vid
Þið Guds halldiu Ræd.

Þeink nu i þýnu Þiarta/ þar næst i
aðast

añan Stað/ þvar um Nerran ried þvar-
ta/ þyggja maattu þar að/ Dröu hñs ecke
treystu/ Tilgiarner Judar þeir/ wt Spur
ning ongre leyfðu/ æ þvi vestnudu meir.

Nor trwer nu hardt þo hoote/ Nerra-
an syndugum Ljod. All. þæster in a
moote/ Drunar Svoren bljod/ Myrting-
ar hialpa ecke/ Neimur vestnande þer/
Blindleiken trwe eg off blecke / bved
Strapp nælegt er.

Þist er eg veifur að trwa/ veitstu þ
Jesu best/ þra Syndum seim að snwa/
soddan mig auðgrar mest/ þo þramast þ
eg magna/ þjñu Dröu eg vil/ treysta og
giarnañ giegna/ gief þu mi' Næð þ' til.

Þar næst að þessu giæter/ þer z Læ-
doms Stein/ ef þu Driette mæter/ Apstol
un dugar ef nein/ þapdu þa Bidlund hñ-
ra' Nerran mun til þjñ stia/ læt þolgiæds
Dæmed dýra/ Dröten's þig hugga þa.

Nær er sem i Eyrñ hliome / Þro-
skurdur Dröten's sa/ arla a epsta Do-
me/ upp þegar dauder stæ / Apstolun ei
mun stoda/ Andsvor nie Spurningar/ sa
stendur

stendur vîst i Boda/ sîn verðr sekur þar.

Hier er nu Kostur að henta/ Herrañ
talande i Næð/ opne JEsu mitt Eyra/
so að þvi þeinge gæð/ heogvær vors Ba-
ta bîðr/ blessaðr þssa Eyd/ añats Neims
er hæñ stîðdur/ ællum þorherdtum Eyd.

Arta Þrskurðeñ lögðu/ a þig Gyðo-
ngar þo/ JEsu/ og sekañ sögðu/ sellðu
þig Pilato/ arla a epsta Deige/ Upsok-
un gillder su/ til Dauda eg dæmest eige/
DRÖTUN þess miñest þu.

Arta Dags uppvaðnadur / ætîð eg
miñest þîn/ JEsu miñ Nialpar hrædur/
huxa þu æ til mæn/ arla a epsta Doome/
Upsokun vertu mîer/ miñstu þa Þrêlsar-
eñ þroome/ hvad þ mig leidstu hîer/ Am.

XVI. Psalmur.

Am Judasar Þdran.

Ton/ Konung Davíð sem Friðe/ etc.

Bæðas i Grindar Græðe/ að
Gyðingunum þrêst / þrîatîge
Þeninga þæðe/ þvi sveit hæñ
Herrañ Eðrist/ lîost þegar lîta

vañ / Þrotteñ var nu til Dauda / dæmdr
og þingra Dauda / ydradest epter hañ.

Greidt i Mústered geingur / greimer
so Ritning þra / um Silfred siäte ei
leingur / seft vill þad Prestum fca / sago
de med sctum Moad / O hvad eg gioro
de Illa / þa yper mig kom sw Billa /
ad sveit eg Saklaust Blood.

Eidsend Prestarner logdu / litla
sem Bon var ad / Hardslynder hönun
sogdu / hvad eigum vier med þad ? Þu
maatt ein siar um þig / Silfrenu a
Golfed grutte / gieck þadañ / mög siet
plutte / og Neingde stalfast sig.

Roadstæpnu Nerrar hieldu / hættu
þar seinast vid / fyrer Akur stalfet selo
du / Silfred Leirkjara Smid / adur sagt
um þad var / I Spædcoms Sognum
sonum / sa var Begperdar Mofum /
grepen til Greptrumat. ➤

En hiet hvad Illañ Enda / Otrygd
og Sviken fca / Judasar Lækar leno
da / Leike Broodur sönnum hia / Ando
skoten Illku þlar / en hepur Snoru
snvna /

snwna / snögglega þeim til bwna / sem
para med Fals og Dær.

Dirw sifi eigen Nerra / ætíð um
Nalsen floo/ eingen þieck af þvi verra/
en sa Meinlousum bioo/ Forræde/ Fals
og Biel/ Judas þvi Neinging hendte/
han Folskum til sijn hendte / eins og
Ahitophel.

Þiegirnden Judam þellide / fyrst var
hans Adtekt sw/ Guds Son Gydingum
felde/ gleimde þvi Æru og Trw / so til
um sñder gieck/ kastade Ægyptum Alce /
þa kvalde Sorg og Daude / Nuggun
alls aungva þieck.

Þnder'root allra Fastu / Agirnden
kollud er / Groomleika þra sifer fastu /
Þiærplogs' Men agiarner / sem þrek-
lega elska Þied/ Alde med Þre sapna/
andlegre Blessan þafna / en setia Saal i
Þed.

Alfad hvort er i Bonum / Audureñ
þagur nu/ þafnar þier/eslegar þonum /
Þriggur þurf'fastar þu/ þa Dauden
þreinger að/ Agirnden Þrept svelger /

ap þvi Sælena veiger/ i Eolldum Kva-
la Stad.

Falfe og Fiegirnd rængre / þorda
þier Sæl mín blýð / so mæter ei Þgn
nie Angre / þa ad þer Daudans Egd /
vird lífæls Beralldar Þioog / hvør sem
siet lynda lætur / þad lienar D Rottæn
mætur/ sa hepur alls Nægta noog.

Þpt I Efus ædur hapde / Almíting
Judæ giordt/ Nreckvífæn Mírtad vap-
de/ hñ þiellot þad einflis verdt/ nu kom
þar eirneñ ad/ Tilfogn hatade hreina/
Muggun þieck þvi ei neina / varastu
Báste þad.

Eñ hvad þrañ leiddi hñ Illa/ ædur
Eýperne sitt/ Þesse þo var þañs Billa/
verre eñ allt añad þitt / ad þañ Dr-
vænting með/ Sæl og Eýþ sette i Þan-
da/ Synd a moot heilögum Anda/ þier
þo ei hafe skied.

I D Rottne ef villtu dena/ D Rottne
þa lifdu þier/ til Ills læt þig ei tengia/
Drð Gud- þie Eirrast þier / scell er sa so
vid þíft/ Eñ ep þig D-fall hender/ ap-

ur i Ljoma vender / undan drag Ydran
sist.

Brot þinn skalt bliwgur jarta / ef
bid þu Gud um Næd / ap Niarta hriggo
ur græta / ef heilnæm þiggia Næd / um
þam allt þeinktu þu / Son Guds bat
þinnar Synder / og so þu Wylkun þin
der / Saklaus fyrer Sekan doo.

Þrotten læt mig ei dylast / diarþ
lega Synder vid / þu hier um Stund
meige hylast / Nærra trur þess eg bid /
þa Neime fer eg þra / Wænting ei
mæi grande / Þrd þitt og Sakleiks An
de / Niartad mitt hugge þa / Amen.

XVII. Psalmur.

Um Leirpottarañs Akur.

Ton / Sader a Linnu Læd / etc.

Sem þyrir sagt er þra / Silfo
ur peninga þa / hærir Lofs
Judam hrelldu / Nopud Prest
arner feldu.

Og þeyptu eirn til sañs / Aður Þou-
maðarañs / þar mæ pullt Frelse hafa /
þramlande Men ad grafa.

Þu þínst ein Þyding þyn / þess gíttu
Sala mæn / af Guds aðsettu Ræde /
um þad Zacharias spæde.

Eqfest Leirkerið Smid / lífsamur
Drotten vid / sem fyr Esaias sagde /
sialpur þad riett wllagde.

Af Leir med Eppsins Krapt / liet hñ
Mañkined skapt / hrein Rier til Meidurs
setur / hin øfur lægra mesur.

Drotten eirn Aður æ / er hönun
þalur sa / mñstu þañ Mystun þeiter /
mæddum Egd Nuggun veiter.

Esus eirn er sa Mañ / sem Aðureñ
þeypte þañ / eñ hñs Bood d: opar blíðo-
er / Borgunar Giallded þýder.

Þramande Foðed þad / sem þieck ei-
neirn Noðldarstæd / erum vier Sorgum
setner / af Sondugu Edle gietner.

Illfunar Edled vort wilenda þefur
giort / oss / þra eilýpre Gledede / Adams
Falle þad skiede.

Sæleñ

Sælefi i Btlegd er / æ medan dvelst
hæm hær / I Høllsins Nreise naumu /
hælldeñ Fangeise aumu.

Dauðeñ med dapre Swt / dregur um
sæder wt / hana: þa Nreised brotnar /
Hølldeð i Jorðu rotnar.

Eins og wíkastad Næ (eþ eg ríett
skímad fæ) Níalparlaus Sæl mæ heita /
Nvqldar kæn ei sîer leita.

Nættu og Nørmung þa / NÆttan
mîn IÆsus sœ / Aund vora ap Aft og
Milde / wr Btlegd kœupa vîllde.

Fæðereñ þalt þad lîet / Frîðarstæð
Sælum hîet / ef Sonureñ Gíallð þad
greiðde / sem G B Ds ríettlæte heîðde.

Opnæðe Sroodeñ sîn / Sonur Guðs
IÆsus mîn / Nvðstrækt Kvalen Frînd-
ur / a Krossen til Dauða þîndur.

Blooddropar dunðu þar / ðkrassa
Gíallð þad var / Kænptan Akr þvî
eigum / Þhræðder ðena meigum.

Nîer þegar verður Høllð / hûled i Jar
var Høllð / Sæleñ Nríðdarlaust hvîl-
er / heñe Guðs Mœskun skæler.

En þu skalt að því gæ / Afursins
Greftran þá / áungver utaþ þeir feint^o
gu / I Jerusaleem geingu.

Christneþ Guds hier uþ Heim /
Heiter Jerusaleem / i þana in komast hlæt
ur / hvor sem Mystunur nýtur.

I heite hvor eirn sa er / a I Esu
erwer hier / skýrdur z alla Bega / Þdran
gíorer daglega.

Okogden er eg nu / að því eg heþ þá
Erw / Mystun Guds Sælu minna /
mun taka i Bektun sjna.

Þvorneþ sem Nollid þer / hier þega
ar Esfed þver / I Esu i Bmssoon þine /
Þæt er Sælu mine.

Ieg loþa Lausnareþ þig / sem leyst^o
er wr Bilegd mig / Nýld næ eg Næð^o
ar spakre / nu i Mystunur Afre.

Þu gopst mier Afureþ þin / þier gief
eg aptur min / Af þýna æ eg rýka / eng
þu mitt Niartad láka.

Eg gief og allaþ þier / æ medað
soore æ hier / Avorten Idu minar / I
Afre Christne þinar.

Ens

Einu bidd eg auður Þræll / að uñer
þu Jēsu sæll / lidnum Eðfama mǫn-
um / Segstadi Ætre þǫnum.

Hveite Korn þecktu þitt / þa upprífs
HollDED mitt / J Lindene Barna þína /
Blessan lættu mig þína / Amen.

XVIII. Psalmur.

Um Æflegun Gyðinga þyrer Pilato.

Ton / Sæler eru þeim siðpur Gud / etc.

As Kla sem glögt eg greina vañ /
med Guds Son bunden þara /
Þrestarner / so að þýndest hñ /
til Pilatum Landsdoomara / t
þýngþwos tñ / það sama sññ / sagt er þo
eingen Æðme / so ecke meir / saurgudust
þeir / ➔ Sia hier Þræfnefiar Þæme.
J Ngang um Þwos. Þyr Heidingans /
Þhielldu þeir Synd bañada / eñ saurg-
ast a Bloode saklaus Mañs / sýndest
þeim engvañ flada / Heims Bornum
hier / Þvirding er / Numstøddum Nialp.

ad veita/ Guds Ords Foræft/ Agyrnd
og Pract/ eingefi Misgiærd skal heita.

✚ Pilatus sin þad þormerft þieft/
þyrft ei þeim Metnad sætte/ æn Dval-
ar fjalpur wt þvi gieft/ Embættis
Skylldu gicette/ Safargyft þa/vill fulla
þa/ þramborna ap þeirra Muñe/ Dæ-
yrðeñ þlioot/ Drambseme moot/ Doom-
areñ þiña fuñe. ➔

¶ At þier ei vera Apmaan ad/ep þu villt
froomur heita/ ap Pilato licost ad læ-
ra þad/ sem loþlegt er epter ad breitta/
Kænglæted haffis/ þess Neidna Mañs/
halldi þier Wyrkum twopallda / þeim
midur þer/efi þonum þier/hvæt vill þañ
Ehrifteñ hallda?

Alited stork z Neþdarhamt/ hræðast
skyllder þu ecke/ Sannleikans giceta ætþd
ætt/ eingefi Riassmaal þig blecke/ Wru-
gyrnd licost/hopmoodug moot/ hæper sýst
þper'moñum/ Dramblætum þar/ þu
giep Andsvar/ þo bygt a Rokū soñum.

✚ Wíldungar Juda allra þyrft/
upþætru Sof þrepallda: Þolkenu þesse
þra

þrasnir víst. Þyreirþdur að gíalda/
 Keyfarans Skatt/ þad seigium vier satt.
 Gíalpr vill Kongr heita/ z Chrístur sa/
 þ foma a/ Kvittum z Frid að veita.
 Her foma þam þau ríettu Róð/Ræ.
 Du og Þanka mínna/ þier Jesu gíep
 en var þrepellð Soð/ þad fann eg glögt
 að þína/ þrefallðleg Seft/ mig þíade
 þreft/ þar um eg klagaft mætte/ þre
 þallda Síngd/og þunga Lngd/ þu leiddst
 með sögdum Nætte.

Þrasnir Gude allt mitt er/ Edled
 og Líp þanneita/ öðrum þvi gíef eg opt
 að míer/ ill Dæme so að brenta/en þier
 a moot/ með Elsku hoot/ ell Guds Børn
 ríett þvi trwa/ þra Bólvan/ Deyð/ Dísþ
 le og Deyð/ D Rotten ríed Endnū snwa.

Gude mætte eg að greida frí/ Gíallð
 Níðne og Þackar-skyldur/ rænglega
 þep eg hallðed þvi/ hondsad sem Þræll
 Dgilldur/ Audsveipneñ þín/ þfer öllum
 skín/ Aftfemd" Herran líære/ þu þaudst/
 Gíeped /gopst gíalpur með/ þvad Guds
 og Keyfarans väre.

Sanlega hef eg brokðad mætt/hærra
en vera skýlde/ Bod og Skipun mínns
Herra hær/ hállded i minsta Gíllde /
Rongdom i Heim/ og Meidre þeim/ hærn
aðer þu z plyðer/ Matignesi þín/ a Ním-
num skýn/ hun mun byrtast um skýder.

Rægdur varstu fyrer ranga Gof/
Ríettlæte Jesu míllde/uppa þ þu mín
Júfku Rof/appláanud verda skýlde/ A-
flögum su/ sem þolder þu/ þess bíd eg
Herran þróome/ síe mítt Forsvar/ þa síst
eg þar/ þyrer þín strænga Doome/ Um-

XIX. Psalmur.

Tatning Christi þyrer Pilato.

Ton/ Mítt Glæta þvar til þryggest þu/ etc.

Gýdingar hófdu af Natre þyrst/
hardlega flagad Jesu
Christ/ sem ædur sagt er þra/
Landsdoomareni gjorde að gæ / glægt
þvad þýdde Framburður sa.

Aflögum þyrsta Andleg var/ um þ
Pilatus sínte ei þar/ ætur um skýldu
Skatt /

Skatt/ hañ vísse vel þeir sögdu ei satt/
foddañ Mæslum þeyande hratt.

En sem þeir neþndu Kongen Christ/
kom honum þa til Nugar þyrst/ hvað
ædur hentde og nam/ af Tjudum mælt
um Messiam/ eþ mætte skie það tíðenie
nu þrañ.

Pilati Síne i sunnum piñst/ sem um
Guds Dýrðkun huxa miñst/ Nopdingiñ
hræfna tíðt/ Bnderfanta Frelsed frýðt/
Fíarploogs giarner rækia nu lýtt.

¶ Níðstíoreñ spurde Nerran þa /
hvort hañ sie Juda Kongur sa ? Enn
JEsus aptur tier/ Talar þu so af hialfú
þier/ eða sögdu aðrer þvílíkt af mier ?

Þa vord Pilati Þeled kallet/ þig ha-
tar/ sagde hañ/ Fólked allt/ Hvað Síle
þepur þu giort ? Aptur JEsus anfar
bert/ er það næsta Þeinkingar verdt.

Mitt Ríffe er ecke hiedañ af Heim/
hardt munde añars mooste þeim/ stríðda
miñ Magtar-Ner/ sem nu mig selldu i
Nauder þier/so næðu ecke Gýding" mier.

Pilatus apt: ansa vañ/ eru þo Kon-
gur

gur sagde þan? Tattade JEsus þvi /
hångad, barst eg Neimeñ i/ ad herma
skyldde eg Sañleifan þrjú.

Hvor af Sañleifnum fialpur er/ sa
mýna Roddu heyrer hier/ Nædmis Svör
híñ til þan: Noad er Sañleifur sagde
híñ? so gieck burt mæ Biskurden þan.

Hér mættu Sál mýn heyrta þyrst /
Herran JEsus er Kongur vðst / þo
ecke ad Neimsins Nætt/ soddan vel þu ato
huga ætt/ þenk: Gledde Nartanu þrætt.

Kongs Tign þýn JEsu eilqf er /
aller þiggia sýn Bolid af þier/ Nofd^o
ingiar hier um Heim/ þu lienar/ giepur/
laanar þm/ Londen/ Rqke/ Met. Ord og
Seim.

Syrer þín Krapt og Frelfis Mond /
forsvara Kongar Rqke og Lønd / sm er
þm underlagt/ en moose Diefle z Daud
afls Magt / duger eingeni Nofdingiao
Þragt.

Þu hepur sigrad Svond z Deid/ fialp
an Dieful og Dýtis Meyd / hæder eitt
her'eat Stríð/ allan so þín leyfster Lúds
Lof sie þier um eilqfa Tíð. And.

Andlegt þitt Kjöke og eilqft er/ Ord
Sañleiks þvi riett skoomar hier / þitt
Wellois Wondur sa / Doine stær mier
alla fra / I þeim Krapte sigra eg þa.

En fyrst þitt Kjöke Andlegt var /
um þ Heimureñ siñte ei þar / þa þa ei
Nopmood siñ / þia þier Jesu NErra
miñ / þatade allañ Goodvilia þiñ.

Wdrast þvi Sæl mñn ecke þarþ /
þo Adkast Beralldar lqder margt / þar
um þier þeinkia þer / ertu nu i Wilegd
hier/ añars Neims þitt Fodur Land er.

Sañleika Kongfins Sañleiks Kaust/
sa þarþ ad elska Næsmlaust / sem er
hñs Wndermañ/þvi Slægd z Lqge þat
ar hñ / Nrein þiortudū Wskunar añ.

Þ þu mñn Sæl i Gude glodd/gir
nest ad þeyra Kongfins Rødd/ giættu þa
giorla hier/ þvad þoda Wkoffens Þoo
nar þier / Þra Kieking Kausteiñ hñs er.

Kañsaka Sæl mñn Ord þ ert / ad
verdur spurt þvad þeyur þu giort / þa
NErrañ þelldur Doom / þialpar aung
vum Næsneiñ toom / þrein þie Trwi
Werkunum froom.

En

En sofum þess þu ei Saklaus ert /
 slálfur spyr þig hvar þefur þu gíort /
 um hvorn umlíðen Dag / Ydrun gíort z
 grát þín Nag / Guds Son bíð það þæ-
 ra í Lag.

Allt þef eg Jesu Illa gíordt / Allt
 það að bæta þu komeñ ert / um Allt því
 eg kvíttur er / Allt mitt Líp skal þíðna
 þíer / þar til bíð eg hialpa þu míer / Am.

XX. Psalmur.

Um Aflegun Gyðinga þyrir Pilato.

Ton / Orðstíllleg Sorg er vor Gud / etc.

Þíslatus hafde prófsað nu /
 Þáslar. Seð Jesu gíefna /
 Eñ víníest þonum Kongs.
 Lígn sw / þa Christur Sann
 leik ríed nefna / Neims Sannleik heíðra
 líetst / þeðde Guds Sannleik mest / Sann-
 indeñ elska þer / Orð Drottens láttu
 þíer / líkíerast þó allra efna.

Þá þá þa ganga Jarleñ
 ríed / til Juda wt að Bragde / annara
 Seð

Soð þessum Máne med / mæ eg þína
 hañ sagde / Gydingar heildur hardt /
 Hærrafl Elogudu um margt / med Aðel/
 Dgn og Dramb / eins riect sem Meins
 laust Lamb / Lausnareñ liwpur þagde.

Nañ hepur uppæst Eydenn Lands /
 leinge miog vjda Eieñde / fra Galilea z
 so til Saffis / um stjder allt hingad vende/
 Pilatus hugde hier / hrinda þeim Bano
 da ap sier / Herodes hafde þvi / Hirdo
 stioorn þeim Parte i / til hañs þvi
 Hærrafl sende. ➔

Þrert mig Iesu þosder þu / Þianning
 og beiffa Þjnu / Þiartad gledst þvi eg
 heyre nu / Þroosad Sakleysse þjnu / Synd
 en la sarrt a mter / Soð þaust eingen
 hia þier / so er Sakleysse þitt / sañlega
 orded mitt / vid Mælepne tooðstu mñnu.

Eogmaal DRÖttenis þa Hæpndum
 hardt / hootar mter epter vonum / æftur
 min Iesus anfar snart / eingen Soð
 þiust m3 hõm / Sakleysse mitt til Saffis /
 seige eg nu orded hañs / eingen æflögum
 þlioot / orka skal neitt a mot / mñnum
 Þollyndis Þionum. Dnyttu

Dnytiu Nial og Mælgæñ mîjn/ mîer
 til Falls koma ætte / en JEsu blessud
 þogneñ þîjn/ þad allt þyrer mig bætte/
 Skylda mîjn aptur er/ epter ad brenna
 þier/ þeigiande i þîdre Trw/ þola nær
 lîd eg nu/ þorþ være þess eg giætte.

Pilatus meinte Maffiûs Slægd /
 munde Þbrygdul standa/ koma vill þvi
 mî Kænstu Nægd/ Kong Nerode i Ban
 da. Kufia þa Atperd en / all-marger
 Veralldar Mæñ. Bid Gud og giæt þîjn
 vel / giarn er Næmmur a Biel/ Gælaun
 sum Soifeñ granda.

Kross-gangañ JEsu þesse þîjn/ þar
 þyrer eplausi stæde/ so høglast mætte
 Sæleñ mîjn/ sætt i eilîfre Stæde/ Em
 bættis Dmað langt/ opt þo mîer þîfneð
 stranat/ til Lops ⁊ Þockrunar þier/ þ vil
 eg giarnast hîer/ lîda med lîwpu Stæde.
 Amen.

XXI. Psalmur.

Þm Nerodis Forvitne og hviðta
 Klæded.

Ton/

Ton/ Jesu Christe þig falla eg a/ etc.

Egar Herodes HErrafi sa/ hñ
 vard miog gladur næsta/ af hñ
 heyrð hápde/ og hellst vill fœ/
 hñs Afjand lýta glæsta. For-
 viteñ morgu þriette ad / Fjfsn Nollðsins
 Kapp a lagde/ med bifu Bragde/ JEs-
 sus toot ecke under F/ vid øllum Spurno-
 ingum þagde.

MArger þinnast en hter um Heim/ Hæro-
 dis Ljkar rietter / Guds Ord er
 Skiemt og Saman þm/ sem Glens edur
 njar Þrietter! Forvitneñ Nollðsins hñq-
 ser þrætt/ J HErrafis Leyndardooma /
 mæ Fjfsn ei þrooma / aumte Stinsemæ-
 ælla of hætt/ alldrei til Skilnings koma.

Mañvits Diwp-þindne og Meñta-
 Glis/ marger þa villia reina / ad Orde
 Nottens þr giora Gis / Saman lof-
 legt þ meina/ varastu Gæl mæn Bæteñ
 reind/ vird þu i hæðsta Gilla/ þa miklu
 Milla/ alvarlega med goodre Greind/
 Gud vid þig tala villde.

J

Gud

Gud giöter ecke ad Gamne fier/ Glæ
pamöñü ad hoota / Kallsmælge hm og
eingen er/ ad pu meiger Mysskun hlioofa/
audmiwælega med allre Gæt / ætsu um
sißkt ad ræda/ z þleire præda/ en ap þier
heyrast alldrei læt/ Þrd ÞRottenis skul
er pu hæda.

Neyre eg um þig min Nerra rædt /
I Nialprædis Þide þjnu / allt sýnest
mier þa bwd z bætt / Boled i Niarta
mñnu / I Sacramentenu sie eg þig / so
sem i Eýking skærre / med Ræd mier
nærre / O hoad gledur sw Afsynd mig /
eingen þiñst Nuggun stærre.

Herodis Þjñn var Holldleg sw/ hañ
gied Þorvitne giña / En min Sæla ap
Aft z Trw / andoarpar þig ad þiña /
Sopsamleg er sw Lucku Stund / þa lgt
eg þig Nerrañ þjðe / i þiñe Þrjðe /
gieþ mier lofsins þañ Þagnadaröfund /
þo þyrst ad Siñe bjðe.

Þad fieñer Nerrañs Þagneñ from/
þar næst i añañ Mæta/ hañ vill ei sññü
Nelgedoom / þyrer Nunda kasta læta /
Drotteñ

Dröfken þorsmæer drambsamt Gied /
diarþlega margs þo þreiste / og þreft fier
treyfte / Hug, skoltum nidur hrinda ned /
hoogværa Sæl vidreiste.

✠ Herodes z hñs Hóp' Folk lqft /
um HErra ætla villde / þærde hñ i
eitt Gated hvqft / Forsmann þ heita skyl-
de / til Pilatum sýðan sendur var / so
komst i Fridar Stille / Opstopen ille /
drambsom Opunden adur bar / Dvin-
skap þeirra a mille. ✠

Hvætt Klæded gjorde Hædung þier /
Herra minn Jesu sæte / Dýrdar-
Skvda so skenfter mier / Sknande
Guds Kietsæte / Saksens Merke þta
þitt / þíns Fodurs Giedskan hreina / þa
þeckte alleina / hñ fier z propar Niarta
ad mitt / hvad sem Tilgiarner meina.

Neilagra Sælna Hoopur skær / a
Ninum med Skickum frýða / til Heid-
urs þier Jesu Herra fær / hvqstum
Klædum sig skýða / eins þier a Födu
upp fra þvi / eplaut i Míning slýka / mæ
Kofsemd rýka / bortust Snioo hvqstum

Borning i / Blessader Einglar lifa.

Þetta Jesu þa Mýskun mæir /
 Menleysis skýddur Klæde / þjóðne eg
 Tæl-laust med Trygdum þier / I Trw/
 Bon og Þolefmæde / Riethylætis Skrw-
 da Skarfed þitt / skýne a Sælu minne / þo
 Eft þier lifne / eins lættu Nýlled eirnefi
 mitt / aþ Klædast Þriðvisku sine.

Forlúfast giordu Giandmenfi tveir / þa
 foortu þar Jesu mille / eg veit mæir
 gapstu miklu meir / Mýskun og Fridar-
 stille / þia Guðe Góður so til saðis / siest
 eingefi Reide leingur / me Stigdar-streim-
 gut / daglega mille min og haðis / min
 trwtr Frelfare gringur.

Hvar sem Opridur þreiper sier / aþ
 Nollðsins Þeykleif bræðni / mille Christo-
 ena Maðia þier / moote Guðs Bilia og
 Rædum / gæktu þar Jesu mille mest /
 med þýnum Fridar Anda / og varna
 Bænda / þialpa þu so vier hugsum best /
 I þreinum Ríðrleif að standa / Amen.

XXII. Psalmur.

Þm Krossþefingar Hroop yper Christo.

Ton/ Sader vor sem a Ginnun ert/ etc.

SNa Herode þa Christur kom /
fallar Pilatus snjóllum Róm/
Gydinga Ljód z lióos gap Róð /
Lausnaren þefde aungva Sot/
sambíckur vøre og sier til þess / fialpur
Konguren Herodes.

SUñlega DRotten Saklensed / sier /
elskar bæde og styrker med / Marta
og Muñur hvors eins Mafis / hlqstur
ad þioona Bilia hñs/ Mæl-epned gott
fær goodan Róm/ gíæt þess mñn Sæl/
og vert þu þroom.

 Sidur Gydinga sa var þa / Sa-
fa-mañ eirn þeir stýldu þæ / um Þaska
Ljmañ þra Þsslum þræ / Pilatus ætte
ad giegna þvi / I Frelsis Mñning wr
Egypto : Aldrei baud DRÖT-
en foddan þo.

SIa til mñn Sæl ad Sidvania / sñst
meige villa Nuga þin / fordast hon-

um ad pilgia hier / þramar en Guds
 Ord leyfer þier / good Meining aungva
 giorer Stod / gillda skal meira Drottⁿ
 enis Bod.

✚ Pilatus Judum sagde so / siæd
 nu gløgt um Koste tvo / Eg h  d hier
 Jesum þ  ur fram / eda Mordingia  
 Barrabam. ✚ h   meinte ad yrde hellst
 in   þvi / M  rra   fra Dauda giefen þr  .
 Þ   þ  r nu gløgt a   þessu si   / þar
 sem Drott  n er e  ke med /    Berke /
 Aforme og Bilia Ma  s / verda til ein  
 skio K  de   h  s / Siervits  ka Noll  f  ns
 svik  l er / so sem Pilatum skiede hier.

✚ Yperme  n  r allra þr  st / D  t  
 udu ad Drott  n Krosspestist / Almog  
 a   so i a  ia   stad / Eggiudu mest ad bidia
 um þad / Barrab   Bilaus   sk  lde skie /
 skile   Jesu þra L  pe sie. ✚

M  rall  ar D  me   varast skallt / vog  
 adu e  ke ad giora þ   allt / sem N  p  d  
 ingiarner nu hapast ad / þo Meimure  
 Falle L  plegt þad / ef blindur leider blindo
 a   hier / þ  dum þeim h  tt vid Falle er.

N  or

Nær þig eggjar a Silverk brönd/
alldreí gacktu með þeim i Ræd/ vñ þu
það ei þyrir Metord Máns / að missa
Guds Ræd og Binskap háns/ hvortu
ur áñars bæter Bel / þo bærder ræte i
Strapp og Kvæl.

Yper-mönnun er þvi vant/ Bnd
ersætarner hnyssa grañt/ epter þvi sem
fyrir Augun ber / andæmæst þo hñd
Bonda er/ hvað Nopdingiarnar hafast
að/ hiner ætla stier leyfest það.

Ill Epterdæme a alla Grein/ eru
samlýkt við Mólnu-Stein / villic þu
vera að Fære fríals/ þestu hñ alldreí
þier við Næls/ i Guds Ditta fra þier
glæpū hrind/ good vertu ödrū Fyrermind.

Nws-Fru Pi'ati holl gap Ræd/ hef
de hñ betur að þvi gæd: goodar Kvinn
ur þess gæte mest / giarnast æstunde
Dæmēñ best/ Ribigael fær Aru z Svind
illa Jezabel verður ræmd.

Set eg þ nu i Siñe mīer/ sæte I E
su að gæta að þier/ aller hroopudu allē
mñ frýng/ yper þig Danda z Krosspesto

ing/ sem Lamb meinlausast þagder þu /
þar að stendur mier Huggun tru.

Egmaalsins Bolvan bitur og sterkt /
Bænarn Diöpull og vll minn Berkt / þo
hroopa vilie nu hvort þyrer sig / Næpn
og Fordæming yfer mig / nýt eg minn
Jesu þinn i því / fra þeirra Klogun
verð eg þrý.

Apelles' Dömsins Dagna Hroop /
Nistu Mirkrana Bein og Dp / alldrei
mun koma að Eyrum minn / Eyruð
blessud þyrst heyrdu þinn / Kall og Mæ-
renste kröngum sig / þra Kvöl og Angist
það frelsar mig.

Hroopar nu yfer mier Nimen og
Förð / Helgun / Frid / Mæd og Sættar-
giord / hvort heildur eg geing wí eda
íti / i þínu Nafne Jesu minn / Bænarn
hroop nátt i hreimte Trw / Minneskum
Gude þökkast nu.

En þier til Heidurs allan Tíð /
Englar E Rotten's og Christinen frýð /
hroopar nu bæde a Minne og Förd /
Nofna / Lof og Þakkargiord / Amen
seiger

seiger og uppa þad / Alund mæn glad
væt i hvortium Stad / Amen.

XXIII. Psalmur.

Um Christi Nvðstríking.

Ton/ Oss læt þín Anda styrkia/ etc.

Þlatus Nærra hædsta/ Nvð
stríkia lætur þar / nafni vid
Stoolpa hædsta / streingdur
þa Jesus var / Stríðsmessi
mz Svipū hroektu hā. Sæl mæn
hier sica og skoda / hvad Sonur Guds
þyrer þig : hā.

 Helgasta Nollid þrýda / þra
Nvirple Illu ad/ Drottne vard sært ad
svýda/ svall allt ap Benium þad/ hvor
hāis Lífkarpa Limur og Ad/ af Særum
fundurflakte/ sw Nirting mæg var skæd.

Þessadur Dreirefi dunde/ Drottens
Lífps. Adū wr / sem Regn þad hradaft
hrunde/ Nimens i dinnu. Skwr/ blannade
Nollid efi kolgnade Bnd / Sonur Guds

sært var kvaleñ / Saklaus a þerre
Stund.

J Eg var sem Gíofrum þærdur / Fango
Jelse þwngu i / a Mund og Samvitsku
særdur / Syndesñ mñn olle þvi / sw daud
leg Sælar Scottesñ hier / um hvoria
Ad wt sier dreipde / eckert þaust heile a
mier.

Scripañ Løgmaðsins lamde / Etip og
Sæl heildur þreft / Ottesñ Kvalaþia
framde / Komesñ var eg i Seft / þanvæno
legt orded mitt var Mein / Míarlad ap
Mrigdū stunde / hvorge þieckst Lækning
nein.

Sæstu þa J Esu soele / Sær mñn
Þbærelig / til Lausnar þñnū þræle / þvi
hæsttu binda þig / gieckst so under þa
Grimdar Kvöl / ad eg kvittadur yrde / vid
eilæpt Mrigdar Bol.

Siwkdoom mñn siaspur þarstu / so
væd eg heill med þvi / Mornungū hlada
esñ varstu / þra Mrigdum er eg nu þræ /
Megning þu þieckst so þepde eg Frid /
Beniar þñnar mjer bættu / Loof sw þar
alte vid.

Míarlad

Niartad vill Næðslafi Kreinkia/ med
 hordum Sorgar/ Stýng/ þegar eg giore
 að þeinkia/ um þína Næðstrýking/ Að
 vð eg gap þar Eþne til/ þu eim gallðst
 Þriðofðu minar/ þess nu eg ydrast vil.

Þvi fell eg nu til Feota/ Frelfarefi
 Jesu þier/ lauttu mig Næðs þíns mo-
 ta/ Næð og Bægd sýndu mier/ eg skal
 med Næðne heindra þig/ nu og um Eio-
 lypd alla/ þa huggar þu Nerra mig.

Gledstu mín Sæl/ þig grædde/ Guds
 Sonar heilagt Blood / þo Synd og
 Sorgen nædde/ þia hier er Læfning good/
 Næð fyrer Reide nu er vðs/ Brot Þræl-
 sins Nerrafi bætte/ þar þvi sýns Fodurs
 Næðs.

Skoda þu Skýldu þína / skýrlega
 Sæl mín nu/ Sonurefi sig liet þína/ so
 læfnud yrder þu/ Neibrygd þeona þu
 honum riect/ med Tru/ Mollustu z Næð-
 ne/ þaf gætt a þíne Stiect.

Þocknest honum að þiafa/ þitt Moll-
 Dræmslum med/ þýðlega þvi skalt ta-
 fa / Þolefmodt Niarta/ Gied / a fier
 Drottefi

DRÖtten og elskar best/ Laufnara ad
lætast þýnum/ Lof er þier allra mest.

Eckert ma sooma sýdur/ sýkætur
þrællenn er/ þa Herran Narmkæle ljd-
ur/ hap slíkt i Míne þier / Nrygdar-
Mínd hans er Neidur þín/ læt mig þad
lara z hallda/ lírpaste J Esu mín/ Am.

XXIV. Psalmur.

Vm Purpurañ og Þyrne Coronuna.

Ton/ Til þyn Geilage Gerra Gud/etc.

S Evyrkíar J Esu epter þad/ ið
i Þýnghwísed leiddu/ Aþfæddu
þyrst/ z þlíoost þangad/ Fólked
allt foma beiddu / Purpura-
flædis þorna slíkt (þást maatte varla
Nædung slíkt) yper hans Beniar breið-
du.

S Elgunar Klæded hafde eg mist/ hlaut
þvi naken ad standa/ Adam olle þvi
allra þyrst/ Arf liet mier þak til Nana-
da/ Syndanna slíkt eg færdest i / For-
smañ og Múnkun hlautst af þvi/ med
þvofskins Næsta og Bando.

Burt tolt Iſus þa Blygdum hier/
Berañ þvi liet ſig þſna/ Riettlætiſ Klæd
nad þeipte mier/ Eað ſa þagurt ad þſna/
na/ Athvarþ mitt þapnañ er til ſañs/
under Purpura Kræpu hañs/ þar hyl eg
Misgjord miſna.

Þyrne Eotonu þungre þeir /
þreingdu ad Herrañs Eñe / Þar
Eldde heitum brendu meir / Broddar
ſogðande i heñe/ Augun hañs bæde og
Andlit med / allt ap Bloodenu follaſt
ried/ ſljkt true eg Kvala þeñe.

Þyrer Þhlqdne Adams var/ öll Þord
Eñ ljft i Bañe/ Avøxt þvi ſljkañ af
ſier þar/ Ord Guds true eg þad ſañe /
Þeſſum Þolvumar Þyrne Krans/ þreingt
var ad Hofde Lauſnarans/ til Þuggun
ar þrellum Mañe.

Eñ Iſu Þlqdne apfur hier/ allre
Þord Þleſſun þærer/ heilnaþañ Avøxt
þun þvi þer/ þvøria Skieþu vel nær
er/ þyrer Giæſkuñar Giørning þañ/ aðþa
ge/ loþe z þrþſe þañ/ þvad ſig um Þeim
eñ þærer.

Þolvun

Bólvan mier þfer Nopde hieck/ hoo-
 tud i Logmalls Bræde/ en JEsus has
 na under gieck/ so aptur eg Blessan næ-
 de. Gud minn Eorou gaf mier þar /
 Stæðsku og Dýrdar eilífrar/ hier og a
 Nimmum bæde.

✠ Kyrr Stæp hönū i Nönd med
 Spie/ Nirdsticorans Prælar þeingu /
 heilsudu Konge og frupu a Knie/ Kalls
 Þrd a vísst þa geingu/ Kyrrnū hroektu
 um Nopud hans/ hroektu i Andlit Lausn
 arans/ med Kvala Kappe straungu.
 Þu þu geingur i Guds Nws in / giekt
 þess vel Saal minn frooma / hæd þu
 þar ecke NErrafr þin/ med Nægðun Eij-
 famafrs tooma / þeigdu Nollasins og
 Niartafrs Knie / heit Bæn þæn Astar
 Kvedia sie / Næfnefr mun sýst þier
 sooma.

Stalfrs minns Verðskulldan sie eg
 hier/ soððan ætte eg ad lifda / um Ei-
 lifd þa sem alldrei þver / med Dgn og
 fcarum Kvæða / heðde mier ecke Nörm-
 urg þen / hialpad JEsu þra þeirre
 Þæn/ blessað sie Næpn þitt blýða.

Aull þín Eeging er Öpphepd mín/
kastficerz Jesu mildde / Neidur er mjer
ad Nædung þín / hvor sem mjer nidra
vilde / Noggen sem leidstu hressa mig /
a Himnum verd eg nu þyrt þig/meten i
mesta Gille.

Medan Efts Ad er i mjer heit / eg
skal þig Drotten þrifa / ap Martans
Grufe i hvorium Keit / Neidur þíns
Naps auglifa / þeigen vil eg i Neime
hier / hlýða og þylgia i øllu þier / Iort
mjer þína Eidsend vifa / Amen.

XXV. Psalmur.

Om Btleidstu Christi wr Þing.
Næfenu.

Ton/ Ronung David sem Eicnde/ etc.

Dands doomaren þa leiddde/ Eausn
aran wt med fier/ Godingu And
svor greiddde / glogglega og so
tier/ Þier færed þeñon hier/ sañ
lega ydur eg seige/ Sof þiust med honu
eige / sw Dands Doms verd er.

þa

Þá gíck JEsus wt þáñeñ / Þirne
 og Þurputa þar / sagde : Síamed Nier
 Mañeñ / sialpur Doomareñ þar / Gyð-
 ingar gapu Svar / þurt med þañ / so þr
 seigia / sa skal a Krosse deya. Of þeirra
 Em sw var.

Ord og Upsökun gíldte / eingeni i
 þessum Stad / Neipteñ so Nugañ þyllte /
 Niartad vard forblindad / síðast þeir
 sögdu það / líofslega Eífs Straffs
 krefde / Lögmaled / því þá hefde / gíordt
 sig Guds Gyne ad. ➔

X Jett Lög sem ritud þínast / Xæng-
 færdu Judar hjer / of þer þar a ad
 minast / ill Dæme fordunst vier / Doom-
 ureñ Drotteñs er / þín bo med Neiptu
 klage / og þreinañ Sañleik aplage / síme
 Balldsmen ad fier.

Þá eg heyre mín Nerra / hvorsu þu
 kvaleñ vart / gíorvöll vill Gledeni þver-
 ra / gallstu mæn næsta hardt / því eg
 braut mífed og margt / en þa mjer Gud
 spioll greina / glögt þitt Sakleysed
 þreina / Niartad þæt Nuggun snart.

Athuga

Athuga Sæl min ættum/ Btgaun-
gu Drotteñs hier / so vid riect minast
mættum/ hvad Mýskun hñs veiste þier/
hyggium ad hñ wt ber / Þirne Coronu
þietta / þar med Purpurafi lietta / blær
og bloodugur er.

Med Bloodskulld og Bølvan stran-
ga / heiskum reird Kvala Nnut / ættum
vid greidt ad ganga / fra Guds Ræd
reken wt/ hraken i Heliar Swt/ Iklædd
Forsmannar Fljtkum/ pra-skewfud Drott
ne rjtkum / naken og midurlwt.

O Synd / O Syndeñ arga / hvad
Ist kiemur af þier ? O hvorsu Meins-
send marga / mæ Drotteñ lida hier ?
Þitt Gialld allt þetta er / blindad Noll
þig ei þeckte / þegar þñn Flærd mig
bleckte/ Iesus mýskune mier.

En med þvi wt var leiddur/ alsærd-
ur Lausnariñ / gjerdest mier Begur
greiddur/ I Guds Rædar Rjke tñ / og
eistjpt Ljþ aðad Siñ / Bloodskulld og
Bølvan mñna / hurs toot Guds Sonar
Þjña/ Dñrd sie þier Drotteñ min.

Þú geing eg ætýð sjúðan/ Þú Trauste
 Frelsfarañs/ under Blá Nimeñs blýðan/
 Þiessadur výt til Sañs/ nu fyrer Napo-
 ned hñs/ w:þored Ege mitt lided/ legst z
 hvílest i Fride/ Sæl þer til Sælu Rañs+

Dýrdar. Coronu dýgra/ Drotteti gief
 ur miet þa/ Riettlægis Sérwðan stýra/
 skal eg z eirneñ fæ / Þpprisu Deigenū
 a/ hæðstū Heidre tilreiddur/ ap heilogū
 Einglū leiddur/ i Sælu þm sialfū hia.

So munu Guds Einglar feigia /
 Siared nu þeñan Mañ / hvorn allskins
 Eynd ried þeñ / ædur i Heimfins Rañ/
 Dpt var þa hrellour hñ / fyrer Blood
 Lambfins blýða/ þweñ er nu að strýða /
 og sælañ Sigur vañ.

Þa munu Sæl mñn svata/ sýngian
 de fögurum Loon/ Lof sie mñnū Laufn-
 ara/ Lamb Guds a hæðsta Throon/ Sig-
 ur gap sñnum Þoon / um bleffadar
 Minna Haller/ honū feigium vier allo-
 er/ Heidur med sætum Soon.

Son Guds ertu med sañe/ Sonur
 Guds Þesu miñ/ Son Guds sondugu
 Mañe /

Mañe/ Sonar Arþ skinkter þiñ/ Son
Guds einn Eingieten/ Synne Guds syn-
ge gladur/ slerhvort lipande Madur /
Neidur i hvort eitt Sifi / A M E N.

XXVI. Psalmur.

Samtal Pilati við Christum.

Ton/ Gædste Gud Gerra mildoe/ etc.

DJer þa um Guds Son heyrde/
heiden Lands Doomare / hañ
spyr (þvi hræðast gjorde) hva-
ðafi vor Drottetiñ sie / eñ JEs-
sus þessur þagde / þad og vel matlegt
var/ Pilatus brædt ad Þragde / bistest
þ aptur sagde / villt þu ei veita Soar ?
Mñn er þad mættu jacta / Mægtetiñ
so Tignarlig/ jeg mæ vel lausafi iacta/
tjæka Krossþesta þig / JEsus svarar og
seiger/ sýst ættu Balld a mier / eþ þier
være þad eige / ad opafi gieþed so meig-
er/ Neidre þeim hallda þier.

Sa hepur Synð eñ meire / er selde

mig þier a Nönd/ Pilatus hygg eg þad
 heyre / þaþ grundar Mæleþ vönd /
 giorde strax Gida að leita/ gaþu Þrest
 ærner Ans/ Bægd ep þessu villt veita/ vðst.
 mættu ecke heita / þær Þinur Keyfaro
 aþs.

H Eidingiar hallda giordu/ Nja' Gudo
 er þeirra seþ / Þorn ættu alesi a Þor
 du/ eins og hölldleger Mesi / þu Ottast
 hier ep værc/ Hærraþ Godaþa Kins/
 hugde þvi heilst að bære / hyggelega
 fram fære / Kaþsookn Riethæmesins.

Ekw' good sijn Heidner hieldu/ þap
 ande i mestu Aeth / þorgiefes þug sijn
 hieldu / þrædder við þra Magt. Þ
 þvörsu þramar ætte/ eirn sietþvöþ chri
 steþ Mæþ / Ottast ÞKotteþs Almætte/
 med Aft og Blygdunar Nætte / sem
 Stolltum steipa þaþ.

Ap stoorre Magt sig ried stæra /
 stollt: Pilatus hier/rieth Mæþ til rængs
 að þæra / reiþnade leppelegt siet / þaþ
 vera margað meige / Meining sio villa
 þrætt/þo Eogen þriote z þeige/ þaðað siet
 þu

þm þ eige / þyrst Walld þr hafa hætt.
 Gud er sa Bølden gjeþur / giæte þss
 ædre Stielt / sitt Eigne hvor einn heþur /
 hier af Drottne tilsett / hafi liet þig
 Neidur hlioota / heidraþt þri ap þier vill /
 Biringar vel mætt nioota / en varast
 Drambseme lioota / Roog og Raangin
 deñ Ill.

Þpervalld einn Gud sende / Bnder
 meñ giæte þar ad / Sverð Drottens
 heþur i Nende / heidra skulum vier þad /
 Hlæduger Fride hallda / Nlæfd og For
 svare næ / Þverhyndis Þriootskafi kall
 da / þwnglegre Nefndar Giallda / ad
 vssu sier vcenta mæ.

Eins sem hvor einn misbrytur / epter
 þvi straffast hñ / hardare Nefnder hlætr /
 hñ sa meira til vafi / þm mun ei Þlægo
 an þverta / sem þriootskast i Eyndæ
 Root / sa Þioon a Bon hñs Þerra / sm
 Bilia þecker sjns Nerra / þo giæter
 þvert a moof.

Þardveite Walldo. Meñ alla / vor
 Gud i sine Stielt / so vareft i Børdstu
 G 3 ad

ad falla/ vel skunde Lög og Ríetti / hin-
er i Níðne stande! hvor so sem skýldugt
er/ hrein Trú og helgur Bænde/ hall-
dest i voru Lande / Amen þess Dókm
vier / Amen.

XXVII. Psalmur.

Pilati Samtal við Gyðinga a Dóms-
Stoolnum.

Tón / Skaparek Stjarna Lerra þreien/ etc.

Pilatus heyrde hóttad var/ hön-
um Kaysarans Reide þar/ wt-
leiddi Jhesum aðfad sinn/ upp-
setst þegar a Dómsstoolinn.

Gyðingum síðan sagde hier/ síæd
þar yðar Kongur er/ þeir bædu/ tað þess-
an burt þra oss/ bræðlega læt hann deyja
a Kross.

Skal ég Krossfesta Kong yðvarn?
Fallar Pilatus Næðnisgiarn / aungvað
Kong seigia þeir aptur hier/ utan Key-
saran höpum vier.

Gudo

Gudspjalls Nistorian hermer þra /
 heite sa Stad: Sabbatha/ hæva Sten
 stræte þýder þad. Þar mættu
 Sæl mýn gæta ad.

¶ Si þeim Doomara et veit z sier/ vísst
 hvað um Mæled ríettast et/ vísur þ
 þo þyrer Vínskap Máns / ad víkta ap
 Gótu Sæleikans.

Pilatus Kysarans hræddist Neipt/ ef
 honu yrde wr Döldu skript/ þtta z hellst
 nu varast vañ/ vart þo ad koma yper hñ.

¶ Vei þeim sem ad D. ríett Log/ um
 gangast z þau tæða miog/ Sæleiknum
 metta sitt Gagn meir / Góvirding
 DRÖtne glora þeir.

Huga sný eg z Mæle mæn/ mæn goode
 Iesu en til þýn/ Pilatus Kong þig fall
 ar hier/ Krosspefting Judar Dsta þier.

Víst ertu Iesu Kongr Klær/ Kongr
 Dýrdar um eil ýþ Ar/ Kongr Einalaño/
 Kongur vor/ Kongur Almættis Signar
 stor.

Þo stoodstu bend en þar fyrer Deom/
 þo leidstu Hroop z Kvala Rom/ af seigta

giördu aller þig/ undr" storlega þsta mig.

O Jesu þad er Zaatning mín/ Jeg
mun um sáder nicota þín / þegar þu
Dýrdar Drotteñ min / Doomscool i
Styrum setur þín.

Frelsadur Eiem eg þa þyrer þín
Doom/ Fagnadar skalñ heyre eg Room/
i þánu Nasne wvalder/ Bivaleñ kalla
mig hia sier.

Kong min Jesu eg kalla þig/ kalla
þu þrel þín aptur mig / Nerra" Sign
aungva ad Heimsins Sid/ helld eg þar
meiga japnast vid.

Næva Stein" Stræted Heimsins
steypt/ hepur muer opt i Banda steypt /
þangad liet Jesus leida sig/ so Eþneñ
hafs fome yper mig.

Jesu þín Christne Efs þig nu/ Kon
gur heñat eirn heiter þu/ Stioorn þín
heñe so hallde vid/ ad Minnestum nære
Dýrdar Frid/ Amen.

XXVIII. Psalmur.

Um Pilati Nanda' Þrott og Doom.

Ton /

Ton/ xzu bið eg Gud þu nærðer mig/ etc.

Díslatus sœ ad sœnu þar / sœn
 Rœð mœttu ei gillda þar / Þpp
 hlaup sier bœwð hrœðdest hœn /
 hugðe ad stilla Bænda þœn /
 þullnœgia villde Folksins Bœon / þœa skyll
 de JEsus Daudans Tioon / Sœnleika
 aungvum sœnle meir / so dœmde allt sœm
 þeiddu þeir.

Nendur i Bæne þa nam þro / þar
 næst við Jûda mœllte so / sœalper um yðo
 ur siœwð þier / Sœklus við Rietslœtt
 Blood eg er / allur Almœgœn uppa það /
 andsoarar greiðt i þessum stad / hœns
 Blood (þo nu hœn kœlœie Kross) kœme yper
 Bœrneñ vor og off. ➤

Díslatus hœpðe þroopað þar / Þœslar.
 Sœk Dœttœns eingœn var / þœrœr z
 epter eins rœð hœn / Bœstœrda JEsus
 Sœklusœn / þo mœot Sœmœissœu sœne
 þœrt / sœalpur vœliande dœmde þœrt / Gud
 gœfe ad Þœrvœllðœn vor / vœrest þœug
 Dœrneñ Glœpa sœor.

Hóad margur nú í Heimeni / hiet þ
 lastar Pilatum / sem þó elskar og jðkar
 mest / Athæfe hás og Dæmefi vest ?
 Ottefi i Doome opt þar Seso / Yper
 herrarner niosta þess / Almvgans Nrofo
 un olle þvi / Illgiarner Skalkar hlau
 þa þri.

Abata Bon og Bina Noot / Bet
 en dylia þó síeu lioot / lqka kiemur sw
 Fordilld þram / sem forfvarad gietur
 Barrabam / giepst þa Kaunefi hvoð
 gilda skal / Gull Tungafi sw sm Achaf
 stal / mæfkie og þigge Mwtur hifi /
 meir en Pilatus þetta Si.

Eg spyr / hvad velldur Ddygd þlest /
 enst nær daglega og þiolgar mest ?
 Bmifoonarleyse er Orðsof hæðst / eigeñ
 Gagnsmuner þessu næst / Mvstun sem
 heiter Skalka Skiool / skignest epter um
 þanftt Noot / Ottefi Eogen svo þvng
 ar þratt / þora þaug ecke að lqta hætt.

Fyrer Folfenu þegar þar / þvode
 Pilatus Hendurnar / fyrer Gude fier þafi
 gjorde Grun / gilda munde sw Apsof
 un /

un/ varastu Madur Heimsku hatts/ hier
þo þu viller Siooner Mañs / almannug
Drotteñs Augsñn skær/ allt þitt Niar
ta rannsakað þær.

Billtu þig þvo / þa þvo þu hreint /
þel Níartañs bæde líoost og leynt / ein
Lang er þar til Edla good / Ydrumar
Lætt z Jesu Blood/ great þýna Synd/
en sei þitt Traust/ a Sonar Guds Þýe
nu epalaust/ lætt ap Illu/ en jðka Gott/
allan varast þu Næsnis Þvott.

Bloods-Nepnd a sig og Børn sñn
med/ blindadur Ljðdur hroopa ried/ epl
dest so þesse Dffen kold / en i Dag be
ra þeir heñar Siöld. Afhuga-giarn z
Þrd-var siert / einfum þegar þu reidur
ert/ Formæling illan þínur Stad / fast
meiga Dæmest uppa það.

Drotteñ Jesu sem dæmdur varst/
Doomare klemur þu aptz snart/ Dooms
meñ lættu til Dýrdar þier / Doomsana
vanda ríeft sem ber / Þvo þu vör Níortu
og Nendur med / hrem Trw vardveite
roosamt Gied / þitt Blood þleeklaust sm
ploode

bloode a Kross / frelse þad Borneñ vor
og Þess / Amen.

XXIX. Psalmur.

Um Barrabas Frelse.

Ton / Eins og sitt Barn / etc.

Elde Pilatus saklausan / Son
Guds til Krossens Dauda /
Þypphlaups Madur sa Þigg
eitt van / þa Frelse þan / þiccl
Líf en miste Dauda.

Þ Myrkva Stopus a bunden þeid /
Barrabas irwe eg han heite / Ma
þier þinnast ein Merking greid / um Mañ
Þyns Reid / mig skyr ad öllu leife.

Þ Arrabas fræg Þodurs Rid / þlester
lærder Men þyde / Adam lqkest þar
eplausi vid / og allt hans Eid / sem a þicll
Daudans Kvæde.

Þypphlaups Madur han orðen var /
þa Gþled i Muñ þier leidde / sialfo Guds
Þorðe spate ei þar / og sþðan þar / sig
og allt Mañkyn drydde.

Þ Þigþulo

Þ Döfuls Fiötrum þastur læ/ fænn
gefi til eilífs Dauda/ aller þans Ríðs
íar wfi þra/ með Gynd og Þra/ ættu
von Kvala og Nauda.

Nier þa Þ Esu var Neled Fallde/ ap
Neidnu dæmt Þpervallde/ þieck Adam
apfur Frelsed sniallt/ z Folt þans allt/
sem þagnar þvi Lausnar Giallde.

Nu þyrst eg Adams Ríðie er / nær
mier geingur þad Dæme/ Scal mín set
slátt þyrer Sióonet þier/ og standu hjer/
saþperdugt Lærdooms Næme.

Þ hvad opt þer eg aumur giort /
Þppreisn moot ÞKottefis Anda/ Dag-
lega þvi þans Þodord bert/ so þraut eg
þvert/ mier þar þo i Nígdne að standa.

Mun og ecke vid Masdræp þríf/
mína Scal þraett eg deyðde/ ill Dæmeñ
gæpust ap mier ny/ og Nauder t/ Næ-
ungafi þar með leiddde.

Þ frægur er eg orðefi mest / allar
Stiepnur þad saña / Færandum eckert
Þorsvar siest / Fængelsed vest / þyrer
þvi hlýtt eg kaña.

Þ Mörkva° Stopu eg bunden bñd /
 Bolvan Lögmaals mig hræder / dapurt
 nælægest Daudans Strýd/ z Doomsins
 Týd/ Daglega Sorgen mæder.

Neyre eg nu þan Nialpar Room/ ad
 hafer þu Þesu millde/ þyter mig lided
 Ljplatts Doom/ þýn Ljfkneñ froom /
 lausañ mig kaupavillde.

Su heilaga Aþlausn/ Nrygd z Swt/
 af Niarta mýnu greider/ Syndanñ leysir
 Nleekia Næwt/og hier næst wt/wr hør-
 du Fængelse leider.

Þvad Dauda saknæmt sæst a mjev
 (soddan Mjstun eg þeek) til Dauda
 allt var dæmt a þier/ mñ Drotteñ hier/
 Doomenum foýde eg eek.

Mitt Ljf z Sæl þig lopar nu/ leyst
 þra Daudans Fængelse/ eg life eda den/
 þad er mýn Trw/ Þbrygdul su/ i þýnu
 Þesu Frelse.

Nimnestre Þæsta Nættýd a/ þeþ eg
 nu þess ad býda / Mörkva° Stopuñe
 þrelstur þra/ eg þagna þa/ i Flokke Bt°
 valdra Týda.

So er nu Barrabas orðen þrý / A-
dam og eg hafis Nidie/ hvor Christen
Sæla Heime i/ vorn Herra þvi/ heidre /
lofe/ tilbidie/ A M E N.

XXX. Psalmur.

Um Christi Kross burd.

Ton / Tunga minn af Glarta Glooder/ etc.

Stríðs Meñ Christ wt Kæpu
þærdú / og Klæddu hañ sýnum
Bwning i/ sollnar Under sárt
vid hrærdú/ þær fridu z blæddu
uppa ný / a blessudu sýnu Bæke særdú /
hañ þar sñ Kross og mæddest þvi.

Skiede svo a samre Stundu/ Simon
noekurn þar þar ad / þramande Madur
er gieck um Grundu/ gripu Judar þañ i
stad / Krossenum a hafis Herdar hrún-
du/ hañ gieckst naudugur under þad.
þ Fir sem (Sæl min) Synder dríga /
Samvissunne þvæst a moot / Under
Drottens endurnga / ef ecke giora a
Lofnum

Lofsum Boof/vid skulum þra þm Glocke
þlþa/ z Þyrergieþningar biðia af Roof.

Uppa Heimfins Þpacklæte/ er hier
Þæme liooft til safis / margan læfnade
Son Guds sæte / Siwkañ .medal Al-
mögafis / nu var ei neirn sm Boled bæ-
te / og bæte med honum Krossen hafis.

Simon bæde og Synne hñs bæda /
slalp hier nepner Nistoriañ/ Gudhræddo-
ur skal niotta Ræda / z Ridiar marger
epter hñ / Mýskunfemd vid Mæn þæ-
ræda/ miñast Gud og launa kañ.

Þramande Madur mætte Chrifte /
med honum bar hñs þwnga Kross/ hier
mæ þiñ þvörn þ lifter/ hreina Þþding
uppa off/ Gyðinga Folk þa Guds Ræd
miste/gapst Neidingium Þþrdar Þnoff.

Synða"Þnder þþast miñnar / opt a
þvørre Stundu nær / Samvittskuniar
Sorg ei doþnar / Svída .Meined illa
græter/ þlessaðar JEsu Þemiar þþnar /
bið eq miþke og læfne þær.

Þesse Krossen's þwnga Þyrde / þier
var ÞKotten lögð a Þaþ/ þo Þyrermin-
ðan

ðan þýlld sw yrde / þá Goornar. Videst
þar Isaach / sa þín Gangureñ Sorgar
stirde / ap Sælu minne toot Dmað.

Mistest eg a Þicaning þína / þig sw
mædde Þyrden strýð / sañlega þyrer
Sælu minna / soððan leid þín Giæðstæñ
blýð / vegna þess mæir virðstu að sýna /
Þorkunfeme nær eg lýð.

Hollo er fregt min Herra milde / i
Hormungunum að fylgia þier / þo eg
þeigest feta villde / Footspor þín sem
sýlldugt er / Vilist min er i veiku Gilla
de / þu verður þvi að hjalpa mæir.

Elstus Gied so þitt eg þeekke / þiandú
villtu sýna Lid / lættu mig Þrottest em
að ecke / i Anaud minne / þss eg bid / Nafn
ed mitt / þo Nauder hnecke / Næð þín
blessud fænest vid.

Komer þu under Krossen strænga /
Christen Scala giæt þess hier / ef Holld
ed tekur að mæsla og mænga / minstu
þvot þín Gýlldað er / lættu sem þu
sæter ganga / slafsañ JEsu undan þier.

Under Krosse Illvyrkiana / allðrei
N hier

híer þig þína látt/ varastu Glæpe vondra
Maña/ a Berfum þínum haf þu gætt/
íðka Bæn og Toran sanna/ elska giarnast
Noop og Mætt.

Nap þu J Esumigi Miñe/ Mædu z
Daudans Nrelling stýtt/ Børn mín hja
þier Forsioon þíne/ þra þeim öllu Bano
da hrítt/ láttu standa a Ljpps. Bók þíne/
ljka þeirra Noop sem mitt/ Amen.

XXXI. Psalmur.

Predikun Christi þyrir Kvinnunum.

Ton/ Sa þræls við Lögmaðl þæddur er/etc.

Söfled sem Drottne fylgde, wi/
þylltest margt Angre þorðu /
Kvinnurnar grietu sært miz Svi/
sem hñs Kæsl aumka giordu.

Snerte til þra Son Guds sier/ sagde
þa Nærrast mættur / Græte þier ecke
þper mier / O Jerusalems Dættur.

Sonu yðar og eigeni Eymd / eplauft
þier græta meiged/ nælgast sw Ljgd sm

nú er geimð / nær þier harmande seiged.

Sæl sw Dhytrian Barnlaus er / og
Briost þau ei soget voru / hrinie yfer off
Nælsarner / Næder z Fiolleñ skooru.

Es giert er so vid þad græna Trie /
gieta hvor til þess næde / hvad hid þor-
nada þa mun skie? Þad erw eg JEs-
sus ræde.

Þ hvad Beralldar Bidding er / vølle
z svikul ad reina / giæt þss mæn Sæl
z sian þu hier / saskproopad Dæmed emæ.

A Palma Sunudag sialpur iñ / Son
Guds i Borg nam ríða / Aft-viner hæs
þ sama siñ / sungu Eop æn alle Kvíða.

Fæm Døgum sýðar sialpur wt / sær-
dur med Kross nam ganga / þad hlutu
hans Viner ad sian med Swi / Sorg
Martañs bæru straanga.

Nape so vered vølle z plæ / Berøllda
en Nærra sijnū / hvors mæ sler vænta
Þrælleñ þa? Þess giæt i Nuga þijnū.

Þeim sem hun biddur Blíðleik siñ /
bweñ er Sorgen mest / hirdtu þri all-
rei Nuga þiñ / vid hana mæn Sæl ad
festa.

Sanleza skyldugt seige eg mæ / sár
 ra þa Kvæl ad græta / sem Drotten
 J Eju þwngt ad þær / þreingde i allan
 Mæta.

Samt er þær ecke þient med þvi / þost
 eg þig aumka villde / eilípa Næstign er
 þu i / Þpphæf J Eju mildde.

Þar mæ nu heildur aukast af / Ang
 ur Samvissku minnar / Orðsof eg til og
 Epne gap / allrar Nærmungar þinnar.

Eroide þær eg auked þær / oppwngt
 med Syndum mínum / Glæpaða sem eg
 gjorde þær / galdstu a Nollde þínu.

Næðest eg mæ sie huleð geind / sw
 Nændar Þinnar strænga / þvi eg vað
 til ad eilípa Eynd / yper mig skyldde
 ganga.

Eñ þo gled eg mig aptur við / A
 vortest Kvæla þinna / þar af edlast eg
 Frelse z Frid / og Forlaet Synda minna.

Angistest sár og Sorgar laet / er
 Sæl hellst þiandum mína / sníft i Feg
 nud og Feigest gætt / þyter þa Mýskum
 þína.

Bid eg nu JEsu blíðe þig / í þem
Boof mter gjorder víða / lant augvað
gjállda epter mig / JEsu nie Synda
míða / Amen.

XXXII. Psalmur.

Um Græna og Vísna Tríed.

Ton / 22u kom Geidená Gjalpar Rand / etc.

Greiner JEsus um Græna
Tríed / gretur híns Vísna einn
en med. Bid skulum / Gæl
mín / skoda á mí / skrást Læro
doom á Mále þvi.

Friðofgunar Eiken vöfud vten / vel
bleomgud stöð med Laufen græn / þegar
á Jordu sást til saðs / Son Guds Jo
Hæddur Mólde Máns.

Elþsins Averté líwpa þar / Læfnade
JEsus Soosternar / fra Diople lenste
og Daudans Þýn / Dausú gap Nýtn /
en Blindum Sýn.

Á þ hvarre Grein dráup Munang
satt / Málpræðis Kiening þieck hñ ræðt /

öll hñs Þmgetingne Aftwdleg/ angrað
dar Smler gladdede mig.

Gude var þekkt þad græna Tied /
gløddust Ninnar og Torden med / i hñs
Tæding þad vitnast vafi / og vid Jordan
þa segrdest hafi.

Kietlætes allan Avoxt bar / in til
Kross. Dauda hljðen var / Saklaus
Lambad Son Guds eirn / af Synd og
Eftum Elar og hreitn.

Þu mætte ei þad edla Tied / Ang
urlaust vera a Tordune / Guds Reide
Stormur geisa vafi / giekt þvi Kepsing
en yfer hafi.

Ep þu spyr ad / hvad vallda vafi /
villde Gud læta Saklausan / Sonen ko
mast i Sorger þær / sem honum var þu
Narta kær?

Þu skalt vita ad vifnad Tied / var
Mañkin all a Tordune / opafi ad Krossi
uppbornad / Avoxt Kænglætis þærde þ.

Skadsemdar Tied stñ skemide Tord
skipade Drotteñs Reide hord / upp
hoggva so þad ekle þar / Afrenum ste
til Spillingar.

Þor

Vor Iesus Mofu Bægdar bad /
viñast mætte ei ad þeingest þad / utast
hñ tæke uppa sig / Ill-verka Gíolldest
hriggelig.

Heran Iðlæddest Nollde þa/ hin-
gad kom til vor Jorðu a / viñadre Gif
gapst Bókvan good / þa vard wthellt
hans dýra Blood.

Saklaus þvi leid hñ Sorg z Næd /
Sundugt Mætkin so feinge Næd/ hñ
græna Tied var hræked og hríst / hñ
af þad B-sna bloomgædist.

Guds Dýrdar Gæte sitt Noll i /
Comureñ mætte ei þepia þvi / þorr en i
Neme harda Næd / hñ þad polad og
Krosses Deyð.

Þ hvad Mæns Noll er Nemeþu
þyllt/ hriggelega wr mæta villt/ vilian-
de i Lofum liggur þad / leitur fier alles
Eins Glæpum ad.

Marger ætla þorrst ecke strax/ æpell-
ur Nefndest sama Dags / Drottent þa
aðdret mune meir / miñast a þad sem
giordu þest.

Því gooda Frienu þyrmt var sýst /
 þursum Fausk mun þa Bæled vást /
 hápe Faderen hyrt sín Son / Nefndar
 mun Þrællen eiga Bon.

Ef nu Guds Míllden æstvöðlig /
 hegnda Söul mín ljódur þig / hús Þol-
 ennæde halltu hjer / Njalprædes Medal
 giefed þier.

Bisnad Trie eg að vástu er / vægdu
 Ríttlætes Nætrañ mjer / Gíæðskunat
 Eíken græn og þýn / geimdu mig under
 Skugga þýn.

Bon er að mjer síe Moofkast vást /
 mun eg umþýga Daudan sýst / Hóllo-
 ed mæ ei fyrer utan Kross / eynast á
 Numnum Dárdar Noss.

Tæpte eg mýnum Erwar Stap /
 á Fried sem drápur Nunang af / Sicon
 Niartañs öllu Ángre í / uppláfest nær eg
 smækka af því.

Þegar mjer ganga Þrauter nær /
 þier snw þu til mín Jesu tíær / Niar-
 tad hresse og Nuga mín / Minneskur
 Nædar Bókve þín / Amen.

XXXIII.

XXXIII. Psalmur.

Om Christi Krossfesting.

Ton/ Ronung David sem tænde/ etc.

K Om lofs med Krossens Byrde /
 ENRistur i Naustad /
 orþindur þra eg hafi yrðe /
 Eðif Galle blandad / honum
 þeir hieldu að / DRotten vor DRdar
 mildde / drecka þo ekki villde / þa hafi
 smackade það.

S Als under þogru Mæle / Fordilldar
 Næfnefi ber / Vincatta temprud Tæ-
 le / og Erwarlaus Þdrun hier / Eðif
 Gallblandad er / soddan Ewdruggia
 Bæne (þo sialpt glislega skæne) Nærr-
 an hrinder fra sier.

Það tek eg vðst til Þacka / þa þu
 villt DRotten fæir / Swrt med þier
 sialptu smacka / sie þijn Wylskunien fæir /
 I hvortre Nend mier nær / Gall-beiskiu
 Bolvaneñar / og Bifareñ Neiptareñar /
 burt tak þu þra mier þær.

☞ Naken Jēsum a Jōrdu/ Jūd
ar Krōsspestu þar / med Neiptar Síne
hōrdu/ Mēdur og Fæturnar / teigt allt
og togad var / gieck so Jarn-Gaddur
nistur/ giegnum Loofa og Ristur/ Skífi
og Bein fundur skar.

Þveggja Mordingia mille / Mýst-
umar Mētrañ hieck / Spædoomeñ fra
eg so fylle/ sem þyr-meir um þad gieck/
ræder so Ríning þeck / Þíson miñ sa
eim Þvæleñ/ er med Spillþyrknum tal-
eñ / Forsman miog þwnga þieck. ☞
N B eg miñest a næsta/ naken þa A-
dam stood/ við Tríed med Mormung
hædsta/ Míarta-Sorg/ Þol og Mōod/
þvi Þerk hæfis voru ei good / Jñvortis
Angríð Þvalde/under Tríannum sig þalo-
de/ þess galle oll Heimsins Þíood.

Nu aptur Jēsus naken/ negldur a
Tríenu stood/þýndur/hædstrýktur/hraek-
eñ/ Míartans þar sárast Mōod/ þo vo-
ru oll Þerk hæfis good/ein fyrer aung-
vum faldest/ openberlega Þvaldest/ þess
haut oll Heimsins Þíood.

Norse

Norpe eg a Hendur þýnar / Nerra
mín J Esu tíar/ þýter Misgiorder mín-
ar/ Meineñ slíkt lídu þær/ Blooddreyn-
eñ dunde skíar/ Saurgun Smalar z Nan-
da/ sem miet komu i Banda / ap hreins
med öllu þvæt.

Swas var eg þram ad hallda / Ferel
Glæpaña hær/ þess Fætur þýnar gíall-
da/ þad vard til Eyknar miet/ Drotteñ
eg þacþa þær/ þram a Fridarens leider/
Footspor mín jafnañ greider / hiedañ
ap hvar eg þer.

Gud gíæfe mitt Nöld mætte / med
þær Skrosspestast nu/ þra öllum Júsku
Nætte/ Öst mín er Dagleg su/ mín Ner-
ra þad veitst þu/ uppa þad Dnd mín
Eyñe/ Dhindrud Gíæðsku þíne/ þroona
med þýðre Trw.

Eirn med Jürædis Mofum / aller
þig hieldu þa/ sem i Neilagléit soñu/
sialpur komst Nimmum fra/ nu eg þess
míota ma/ ap þvi eg er wívalíñ / med
öðrum Guds Børnum talíñ/ þar treysie
eg eplauft a.

Jeg mun æ medaň hiare/ miňast a
Krossen þiň/ Neimsins liupe Lausnare/
liffgar þad Nuga miň/ hvort eg geing
wt eda iň/ ap iňstum Aftar Grufie/ærfjd
med Niarta og Muňe/ seigiande hvort
eitt Siň.

Jesu Christi Kvöl eina/ a Kross-
enum þyrer off skien/ sie mǽn Salltar-
giord hreina/ og Synða Kvittunen/ af
sialpum Gude sien/ uppa þad Wnd mǽn
vonar/ J Napne Føduris og Sonar/ og
heilags Anda Amen.

XXXIV. Psalmur.

Fyrsta Ord Christi a Krossenum.

Ton/ Lipande Gud þu lgt þar a/ etc.

Egar Kvalarar Krossen a/ þen-
ra vorn Netra giordu/ platur
med Trienu lagdur lca/ Lausno-
aren midur a Jordu/ Andlited
horpde i þeim Siad/ og August haňs
bleffud Nimmum ad/ þň stunde ap Ang-
te hordu. Siň

Síð Gæðm allt eins og Bæned blýðt/
 breiddde moot Fodurnu færa/ Blood-
 ed dunde og Tæren týðt/ tystade Nolldeð
 skæra/ hiet skoda Madur Nuga þín /
 hvad kúne meira nockurt Síð/ Drottinn
 til Næpndar hræra.

¶ **D**ivinum Fritar blýður þad /
 Bruður Mystunariðar / hafi vill þeir
 nioste eirneð ad/ Avaxtar Þínu síðar/
 sagde: **GAÐER þeim þu Nergiep**
þu/ þu blindader þi Vita Nu /
þu fælfet hvad Bøndt þeir Bifia.
 ¶ **A**usnara þýnum lærdi ap / Lunderne
 þitt ad stilla/ Noogværdar Dæme gott
 hñ gaf / nær giora Mæð þier til Illa /
 Bloot z Formæling varast vel/ a Balld
 Guds allar Næpnder fel / Næpt læt ei
 Nug þín villa.

þott þu vid adra Gæðlaus siert/ saki-
 lega skalt þess gæta / samt þyrer Gude
 sekur ert / sa a þig þrimalst ad græta /
 Iller Mæð eru i Nende hñs/ Nymingar
 Bøndur Synndugs Maðs / eingest þess
 þess ad þræta.

Divinum

Drinum Ills þo Dóttir hjer/ ei mæn-
 Far Neipten þeirra/ Dpolestimæde eykur
 þier / aprættar Bod þæns Herra / þu
 stígger Gud med soddan Sid/ Samvit-
 skan mig þar sturlast við / Tíon þitt
 verdur þvi verra.

Þpplísku Hug z Hjarfa mitt/ Herra
 ra mín Jesu sæte / so ad eg Dýrdar
 Dæmed þitt / Daglega stundad giæte /
 þeit sem Dþorþient angra mig / Dska
 eg hellst ad bette sig/ so hja þier Mýst-
 un mæte.

Heimsins og Dispuls Hrekkia Biel/
 Hólded þrælega villa/ þess vegna ecke
 þecke eg vel/ þo nu margt giore eg illa/
 bere so til eg blyndest hjer/ bid þu þa Jesu
 þhyr miet/ þ mun Hefnd harda stilla.

Eg ma vel reikna aumæn mig/ eirn
 i Hlock þeirra Maña / sem i Kvæleñe
 þiædu þig/ þad voru Siöld Gyndaña/
 en þu sem bættar Þrot mæn hjer/ bid þu
 z líka fyrer/ so fæe eg Frelsun sanna.

Frest þu badst Fridar þhyr þa / er
 Þorsmann þier giordu mesta / vissulega

eg vita ma/ villtu mīer allt hīd besta/ þvi
eg er Guds Barn z Broder þīn/ blessade
Jesu Nerra mīn/ Rād kafi mig nu ef
besta.

Allra sēðast þa a eg hīer/ Andlæte
mīnu að giegna/ sīe þa mīn Gud þyrer
Gíoonum þīer / Sonar þīns Þīnast
megna/ þegar hī lagdur lægt a Trīe/
lēt til þīn Augum grætande / væg þu
mīer þa hāns verna/ Amen.

XXXV. Psalmur.

Þm Þperskriftena a Krossenum.

Ton/ Mætturafn zll og Edle Māns/etc.

Skrift Pilatus eina liet/ nper
Krossenum standa / Jesu
nefndur af Nazareth / Nē
Kongur Gyðinga Landa' DR
ÞEne med Sān / Doomareñ fañ/
Dauda' Sōf aungva stærre. Margur
las það/ i þessum Stad/ þvi hān var
Borg so nærre.

það

Það var ritad og þáttinn sett/ i þreng-
slags Tungumæle / Balldsmenn Juda
það vissu rétt/ vilja því Pilatus brá-
le/ hafi ansar greidd/ ei skyldu neitt/ um-
breitt og þramar tíaðe/ hvað skripad er/
skal standa hiet/ so skiedu af Drott-
ens Ræde.

Þar nu a Krossi Nætrafi hieð / hier
að mæn Sæla giættum / Þirdingar
Títil þagrafi þieð/ með Þorpríðs Sæ-
leðs mættum/ að Níalparþrós / heiter
JESUS/ Neimfins Lausnarefi goode/
hvor Diople þra/ oss frelsa máa/ Fleð-
laus með sínu Blóode.

Nazarenius hafi næpnest þar : Rætt-
uru. Spilling Mæna/ frastílefi einn að
vissu var/ velþeðka Níðne sanna/ sínde
hafi hreint/ líðost bæde og leint/ lípan-
da Gude einum/ hafið Tígnar Son /
frwr/ forsíall Þíðon / tryggur í öllum
Greinum.

Ronaur Gyðinga Flær og hreirn / i
Krapte Gudlegum drottmar / sa Davíðs
Stool skal erpa einn/ allðrei hafið Ríðe
þrotmar/

þrotnar/ Ísraels Hroos/ Neidená Lioos/
heiteñ Forpedrum leinge/ soddan Titel/
soomde riect vel/ Sæl mæn þiñ Nerra
þeinge.

☞ Soddan Birdingu villdu hañ /
vonder Gydingar sneida / Neiptar Wp-
unden i þeim brañ/ ap þvi Pilatum bey-
da/ Orðiaf þad brædi / a añañ Natt /
wpxæra settum Mæta / hañ Evad vid
nei / þvi þad vill ei / þeim DRÖT-
en vettast lanta. ☞

Dræmblættum setur Drötteñ Skamt/
med Diorþung sýna og Nrecke / þm
lqðst svo sem hñ leyper þramt / leingra
komast þeir ecke/ Allt skal mitt Traust/
epunarlaust/ a hñs Magt jafnañ stan-
da/ Hvad munu mjer / þa Mæñerner /
meiga i nockru granda ?

Í þreñslags Tungum var þetta
skræd/ þviad vor Nætrañ millde/ villde
sýn Elska / Aft og Ræd / allre Þiood
þyttast skýlde/ hvort Tungu-Mæl/med
Huga og Sæl/ heidre þig JEsu goode/
sem

sem Krossen þín / og Krossens Þín /
Egyppte fra Synða-Neede.

Giepu ad Moodsur-Mæled mitt /
mín Drotten þess eg beide / þra allre
Bílu klárt og kvítt / Krossens Ord þitt
viðbreiðes / um Landed hjer / til Heidurs
þier / heilst mun það Blessan valda /
medan þín Mæd / lætur vort Land / Ljode
og Bygdum halda.

Hand-skript var Ein yfer Hofda
mier / hun mínna Sælu grætte / Þáur
stod Jesu yper þier / sem Angur vors
Martha bætte / Jesu þu ert / viðvalen
bert / under Kongs-Stoornan þine /
arla og sgd / um allan Ljod / Dhætt er
Sælu minne / Amen.

XXXVI. Psalmur,

Um Skipten a Christi Klædnade.

Ton / Svær munde vera Stættad mitt / etc.

Stríðs-Mæð þá hopdu Kross-
fest Christi / Klædnad þús so-
ku snart / skiptu i Stæde þeo-
ra þyrst / þá skýlde þvær síð

Part / a Kirtel prioonadañ liost med
Lif / lögdu þeir Slutpall diarpt / Fool-
stu. Bert medañ þullgiordist / Folked a
þorpde margt.

Ritning sw eina uppyllid er / adur
var þar um skrad / Skruda mýnum þe
skiptu sier / skýrlega þad er tíad / Slut-
falled yfer Sat mitt þer / þæ eg þess eir-
nen gæd / Set Madur slíkt fyrr
Siooner þier / sía Drotteñs miksu Mad-
Mættu skila nafni var / negdur

Drotteñ a Kross / openbert sam all-
er þar / wtruñen Dreira þoss / foddan
Forsman Guds Sonur þar / saflega
þyrrer oss / þier giepst øllum an Nilmings-
ar / Nimnest Mystunar Nnoff.

Kalla eg merke Kladeñ hñs / Christ
nena i Neime þier / um þioorat Atter
Folldar-rañs / Floctur sa dreipde sier /
Lhp-Kirtel þesse Laufnarañs / lñknar
Ord blessad er / vilie þvi skipta Skinsend
Mañs / Skilning Saflestsins þver.

¶ Ei liet vor Drotteñ Audlegd hæ /
epter i þessum Heim / Kladeñ sem hæ

har Mollde a/ en hvoðke Gull me Seim/
 þo mætte ei hñs Mooder fœ/ hid miñs
 sta aþ þillum þeim / iller Mœñ Nende
 yfer þau slœ/ allðrei þvi Dæme gleim.

Sapna hooplega Heimfins. Aud /
 Mugstœn sturlar Gied/ þigg aþ Drott⁹
 ne þitt daglegt Braud / duga læt þier
 þat med / Molldeð þa Jordeñ hylur
 raud/ hlotnast mœ Trimum Gied/ so þig
 ei giñe Girndeñ snaud / giæt vel hvað
 hier er skied.

Stríðsmaña Neipt og Harð ydgi/
 Mœrañs Kvœl gat ei mîkt / þo vite
 noog hañ særður sie / Siñed var Trisku
 ríkt/ þr sem Gœtœkañ fyrri Fie/ Fool-
 sku⁹ verkð dríga slíkt / Gud læte þig ei
 Glœp þañ skie/ þu giorer añad þvîlkt.

Makœn a Krossi hieckstu hier/ Mœra
 ra miñ Gud z Mœñ / Fullnadar Berg⁹
 un þeingœñ er / fyrer mig Synðugañ /
 þa Þoorn Drotteñ / og Sœl mîñ fier /
 sw gledst/ en biððast hañ/ Brœðkaups
 Klœdnad tilbíostu mîer / þañ besta eg
 gîrnast kœñ.

Mentug⁹

Hentuglega þiell Hlutur sa/ Herra
 ra mið Jesu kær/ þu hefst mig aumast
 þína og þæ / Sagnadar Orð þín skær/
 þm Klæðapallde þreipa eg a/ þegar mig
 Hrigðeð flær / Straumur Gyndaña
 stöðvast þa / Styrk nýast Híartad fær.

Hier þo nu skipte Heimurinn/ hlæan-
 de Aude sijn / endast sa Glaumur eitt
 hvort Sið / þa Apeð Ljppsins doðin /
 miet læstu hlotnast Herra mið / Hlut-
 fall næst Krossi þín / svo Dýrdar þeg-
 urste Drengi þín/ dríupe a Sölu mín /
 Amen.

XXXVII. Psalmur.

Aðad Orð Christi a Krossinum.

Ton/ Þu Gud er oss ei fialpur þia/ etc.

PÞreistum Krossi Herraðis
 þia / hñs Mooder standa næ-
 de / Sverded sem þyr ried. Si-
 meon spæ / Söul og Ljþ heðar
 þiande / Jóhanes eirneð Jesu kær /
 33 jafne

þapnt var þar lǵða staddur nær / glögt
 sa ad öllu gæde.

Síne Woodur hñ seigta ried / SON
 ÞINN ETTU ÞAÐ KÖNN /
 Bid Læresveineñ lǵða med / Lausnareñ
 blǵdt nam inñ / Sæ þu þg WOD.
 ÞA ÞINN ÞAÐ / Þaða i þra sem
 sennidugi var / Sa toof Nana til sína.

SA sem Nlǵdneñar sette Bod / síne
 Blessan ried heita / þeim ed Foreld-
 rum Sírk og Stod / skunda med Elsku
 ad veita / soddan Digdanna Dæmeñ hier /
 Drotteñ vor sialpur gap ap fier / Børn-
 unum epter ad breyta.

Girnest þu Barn mitt Blessan fæ /
 Þiorg Lǵps og Gæfu fñna / Foreldrum
 skaltu þñnum þa / Þocknan og Nlǵdne
 fñna / Ungdóms Þverlynded optast
 nær / Blucku og Elis ad Launum þær /
 Hrekkofsa Hæpnder þñna.

Eftirnar þíña eirneñ hier / angistis
 Nuggun blǵda / Iesus allr þra Angur
 fier / Þrífsoon þm veister frǵda / ep þær
 med hreimum Nuga og Sid / hallda sig
 Drotteñis

ÞKostens Þýnu við/ og þíns Mialþrad-
es býða.

Maria ÞKostens Moeder fíer /
merk þu Guds Christne sanna / under
Krossenum optast nær / Angur og Sorg
má kanna / til heðar lýtur þu MErrað
hírt / Muggunar Orðed sender þírt / og
Þorsloón fromra Mána.

Það reiness opt i Heime þier / Mlut-
þoll ÞKostens Aft. vana / Þermungar
Sverded sárt þa skier / Sælid Mollðsins
gledur þína / hværi þu Christum hafa
mest / þefur það laungum viðgeingest /
lýt vill þvi Angre lina.

En þeir sm JEsu elska af Kool/
under þáns Krosse standa / MErraðs
Blood. fadme horpa a meot / hvorn þu
líta i Anda / Ervar og Þenar Sicon-
en sett / Sært þíns z Þenar skodar rielt/
það mæker Mein og Banda.

JEsus eirneñ mæ Aft z Ræd / optur
til þra lýtur / giefur Mugsvelum / Mialþ
og Ræd / Marma. þend af þm lýtur /
þdgiæf þedurs Augun Elæst / ell reit.

na síða Barna Sær/ Aldröð þau allð-
rei þrýtur.

Þeg lýt beint a þig JEsu mín/ í þín
að þá Nrigðen færer / Þ mínum Krossi
Krossen þín / Kröptuglega mig nærer /
siet hvort einasta Særed þitt / sáðlega
græder Níartad mitt / og nýðan Þognud
færer.

Þa eg Andvarpa/ Dska z Þid/ Aug-
unum Erwar mínar/ lýt eg hvort ein-
ast Dröed vid / upp til Kross Þínu þína
ar / strax sjna mier þín signud Sær /
Synðugum Maðne open starr/ Bruður
Blessunariðar.

Slæde-stund Nollós þa gíepur mier /
Gud mín ad Bilia sýnum / uppa þig
JEsu horpe eg hiet/ Níartans Augunú
mýnú / Audlegdar Gíæden Eðfamlig /
íastu þu allðrei villa mig/ þra Krossens
Saðme þínum.

Jonas sat under einum Lund/ aung-
ra Meina þvi fíende/ Næðeiges Solar
Níastund / hað ei til Glæda brende /
JEsu Kross-þugga Stíoolled hiet/ sēð-
ler

Ier þo langtum betur miter / þyrer Guds
Nepndar Nende.

Hvort eg sep / vake / sit edur sta / 3
Sælu og Nættum Nauda / Krossi þínu
eg helld mig hia / horðande a Blood
þitt rauda / læt mig eirneñ þa Apeñ
þver / wt af sopna a Footum þier / so
Evjde eg síst vid Dauda / Amen.

XXXVIII. Psalmur.

Um Brjrlen sem Christur leid a
Krossenum.

Ton / Iesus sem ad off Grelfæde / etc.

Ser sem ad Christi Krossi señ /
foru z þram hia geingu / hristu
med Næding Nopudeñ / henum
til Brjrlis þeingu / Neit. Ord
sñ heðe hañ hallded lutt / Herrans
Mustere ad brivola / a þrem. Do gñ añað
nætt / epna med Bygging Flivota.
3 Beir lugu foddan Fals. Meñ þyrst /
þyrer Caiphas Doome / af því hapa

de þad wiðboreft eptir Fiölmeñis Roo-
me/ þeffer þo hape heyrð og siel/ Nert-
ans Jardtēikner þrēdar/ Lēgen þm befur
gafst um Gied/ geingur so eñ til vādar.

➔ Vildungar Landsins Þoolked
plest/ og Gloekur Heideñ Strēdsmaña/
Nētrañ vorn Jēsum hæddu mest/ med
Nēfdingium Prestaña/ søgdu/ ef eriu
Son Guds Rīar/ sa þig med Krapte stid
ur/ kom þu hīer/ so þad sīaum vēr/ sīalp
ur af Krosse nidur.

Nañ sa ed ødrum hepur hīer/ hīalp-
ad og læknad marga/ megnar nu ecēe ad
señu sīer/ sīalpum wr Nēnd ad biarga.
Goddafi Næðyrde/ Nroop z Dær/ hlaut
þa Jēsus ad līda/ stood þad yper um
Stunder þricar/ stutt var Andlats ad
bēda.

➔ Þā þram hīa Chrīsti Krosse nu/ kall-
sande helld eg ganga / sem ecēe ap
Nīartans Aft og Trw/ elsta hāns Þē-
nu stræga/ Nēilagleik sīnū hroosa þrē/
við Nollðsins Tysn sīg binda/ sīdafi palla
Nēvænting i / eda Ferherding Synda.

Ad

Ad þqnum Krossi Chríste fíor/ Eiem
eg sem ein framande/ gíep þu míer Leye-
pe ad ganga nær/ Gíed mít styrke þítt
Ande/ so eg hugleide hvað til kom/ Náð
ung/ Bryxl. Orð og Þqnu/ leíðstu Máni
glæðstu Mílldeñ þroom / móste And-
láste þqnu.

Sál mín z Líf þat Sæmder hlaut/
sálps Guds Mústere ad heita/ i Stjrn-
ene þvi eg þígn ad naut/ þad nam Guds
Ande ad veita/ sýðan þepur þad Synð-
en morg / særlega gíorðt ad bricota /
Hólðs Mátturañ þvi elskar þrg/ Al-
háfæd Heimsins líofa.

A þremur Dögum þat a móot/ þvi
híet eg morgu síne/ með Yðran/ Trw og
Yferboot/ aptur þ þætast kyñe/ A hvað
veíter slýkt ervíðt híet ? Efneñ og Dug
vill þverra / Bryxlæd sem til var býed
míer/ þat þvi JEsus mín Herra.

J Belgeingneñe eg hroofa hátt /
Hraustleíka Trwareñar/ i Móotlætenu
þun býlar bræðt / Brest þíñ eg steorañ
heñar/ eingefñ fullíomeñ a míer síest/ A-
vortur

vortur Dýgda satur/ bar þoi þyrt mig
 Brytled vest/ bleffadur J̃sus mætur.

Nialpa lætst eg med heilnæm Ræd/
 hinum sem illa breita/ stalfs mýns Eð-
 ta þo sýst þæ gæd/ söddast mæ Blind-
 ne heita/ mæ var þar stærsta Mönkun-
 ad/ mætte Næðyrðum Evgða/ þurt toók
 nu J̃sus Bøled þad/ Brytlest þoi
 vilde þan lqða.

J̃su i þýnu Andlæte / þper þig
 Brytlest dundu/ ad so i Þride Alund mýn
 sie/ a mýne Daudastundu/ Næðung leidd-
 stu af øllu eirn/ alla þra Næðung leyf-
 er / allðrei tapast þa nokkur neirn / er
 Nafn þitt uppa treyfter.

Næ sem Næckvæssa Næðung my /
 Nartad mitt sœrt vill stænga / under
 þu Kross eg þeigen þly/ fram þia skal
 eige ganga/ þar stend eg þyr/ þo Kalls
 og Spie/ þveike mæ Næms Oblqða /
 uppa þig J̃su eirn eg sie/ allt vil eg
 med þi'r lqða.

Þyrst þu varst hæddur Nerra / þa/
 Narma-þvøl leiddstu slqða/ so heidre þig
 nu

nu hiedaði i þra/ Nimmur z Jordeñ ljfa/
 aller Singlar z öll Heims Wynd/under
 þitt Ballo sig hnenge / og eg þar uppa
 aum Mañkynd/ Amen ap Narta seige/
 Amen.

XXXIX. Psalmur.

Öm Kæningians Ydran.

Ton/ Eitn Gerra eg best ætte/ etc.

As Nart Kæningeñ ræddde/sen
 repsad það siñ var/ Nærraði
 vorn JEsu hædde/ hañ gaf
 þetta Andsvar/ep þar Von er
 til nockur/ad þu Guds Sonur siert/hjal
 þa þier z so ockur/wr þessu Naudu bert.

Eñ hiñ þar uppa giegnde/ecke hrædo
 est þu Gud/hvorum Strapps Neypt
 eñ hegnde/ hun var riert þorptenud/ vid
 meigum vel medtafa/ Berka Betaling
 þaði/ eñ þesse er alls ann Gafa : eptir
 það sagde hañ.

Nugsa þu til min Nærraði/þa heillu
 ur

ut þu Kæte þitt/ Aast DRDZEnis
 ei nam þverra/ Andsoar liet þeyra sitt :
 SANMega Eg þZer SÆige (su er
 Huggunefi vðs) þu SKallt a þEßum
 DÆige/ MZer þJoona I þAKA
 DZS.

GZa hier þyrst Strapped Synda /
 Sæla mæn hryggelegt/ Forþerding
 Niartans blinda / þo Nollæd kœliest
 prekt. Siþdu mier IÆsu goode / eg
 giegne vel Hyrtung þyn/ med Trw og
 Læraploode/ og tæme þier Brotefi mæn.
 Kœningians Ydran eina/ athugum
 Iæka med/ hæfi gjorde Zætning hreina/
 Hatade Iðverf skied/ þvi sagde hæfi være
 ad vonum/ Verðlaunif Kænglætes/ A
 vðstun veitte þonum/ sem vilde ei giæta
 þess.

Hæfi trwde a Himnaræke/ þefde vor
 IÆsus Ræd/ þo Syndugra sændest Iæ
 ke/ so trefste a hæfis Ræd/ med Blygðo
 un og hrelldum Huga / HÆrrafi sþa
 minast þad/ Iwflæga liet siet duga/ Lopa
 vrd/ ep þeinga þad.

Hroop

Þroop og Nærenste giordu/ Meidner
og Judar þar/Þrynguma Krossen a Þoro
du/ med Kalls/ Bryxl og Nærdungar /
svarade ei Son Guds neinu/ þo sialpass
þad snerte hann / en Syndugs Mañs
Orde einu/æn Dvalar giegna vañ.

Gætt miet fyrer Siconum skattar /
Gæll Iesu Gæddskan þæn / þier gieð
helldur til Niarta/ hans Nend en sialfs
þæns Þæn/ sama hepur þu Siñe/ vid
syndugar Skipnur þier/ þvi alldreí Elo
stu þiñe/ aptur miñ Nærra fer.

Illvyrken hadde uñed/ Odda. Bere
ken stærst/ Gøtu Glæpañia ruñed/ greidd
þrañ i Daudan næst / en Iesus eðe
villde / a þad neitt miñast nu / svo var
mikil hñs Willde / mæn Sæl þad hugo
leid þu.

Eingen Þroenta skylde / þo ydrast
þape seint/ som er Guds Sonar Will
de/ sie añars Niartad hreint/ þvi hvoro
fe vid Stade nie Stunder / skilud er
ÞKrossens Næd / allt þrañ Andlæted
under/ oss bgoðst hñs Nialpar Næd.

En

En þu skalt ecke treysta / Dvissste
 Dauda'stund / nie Guds med Glæpum
 freista/ giorande þier i Lund / Nædar
 Tjimeñ sie næsta / noogur Nøndum fyr
 er/ stæft er Nættusemd hædsta/ heñe Gud
 forde mier.

So margt eg syndgad hefe/ Sorgen
 mig sturlar nu / Ydrun Guds Næd mier
 giepe/ glooande Von og Trw / Nærra
 Jesu Nært. Fiere / hugsa þu til mæn
 þa / dapur er Dauden nærrer / og drag
 mig Kvølum fra/ Amen.

XL. Psalmur.

Pridia Orded Christi a Krossenum.
 Ton/ Skaparen Stjarna Gæra breirn/ etc.

 Þu Kæningiañs. Dæd og
 Boon/ ansade Guds hiñ Fiere
 Son: þu skalt/ Sæmlega
 Seige Gæ þier/ Sælu. Dæst
 Næfa I Dæd Med Mier.

Gædu med Gæfne Gæd mæn Fier /
 Ison Ydran hværiu fræptad þær/ uppa
 þad

það Dæmed er hjer rielt/ øllum til Lær-
døoms fyrersett.

Reide Drotteys þa uppegnd er /
yfer Rænglæte Mænsins hjer/ Ydrumefi
bljðkar apsur Gud / ei verdur Syndefi
tilreikmud.

Þo kome høstug Næpndefi bræd /
hreim Ydran jafnafi þiñur Ræd/ midt i
standande Straffe þvi / stillest Guds
Reide uppa nfi.

Samvitfsku. Þrma Særefi vest/ sfi
Ydran jafnafi græder best / hugsvalar
Sæl og huggar Gied/ heilaga Eingla
gledur med.

Þæn af ydrande Niarta hfi/ hun er
þyrer Gude metefi dfi / Nærrafi J. C.
fus a hvorre Tjð / hefi gaf jafnafi
Andsvor bljð.

Sem Moyses med sfinum Staf/ sætt
Batn droo þordum Steine af/ eins þær
ydrande Andvarp heitt / wt af Guds
Niarta Mæsskun leidd.

Jætning mfi er sw J. C. su mfi/ jeg
er sem þesse Ræningfi/ ja æungou þerre
fyrer

fyrir Augsyn þín / ef þu villt reikna
Broten mín.

Kiem eg nu þínum Krossi að / Fátt
aft þu Jesu mín við það / Syndasta
þvinga þíttar mætt / þreittur eg nu að
mestu er.

Alnaken þig a einu Tré / wt þínar
Nendr breiddande / Særen z Blooded sig
nad þitt / siet nu z skodad mitt.

Þar við huggar mín Sæla sig / södd
að allt leidsku þyrt mig / þíns Niarta
Dreita heilög Lind / þreinsar mig vel að
allre Synd.

Krossens burtnumen Kvolum þra /
Kongur ríft þu Nimmum a / Nerra
þegar mig þreller Þín / hugfadu i þíne
Dyrd til mín.

Seigdu hvörn Morgun svo við mig /
fæte Jesu þess heide eg þig / 3 Dag
þitt Nöld i Neime er / Niartad skal vera
þó þia mætt.

3 Dag (hvörn Morgun eg so þid)
alldreit lat mig þig skiliast við / Nugar /
Sine og Niartað mitt / hugse og stunde
a Ríft þitt. Eins

Gins þa kiemr min Andlats Tíð/
Orðen læt mig þau heyrta blýð/ 3 Dag
(seig þu) skal Sælen þín / Sannlega
koma i Dýrd til mín.

Nærra min þu varst hulesi Gud/ þa
Næðne leidst z Krossens Naud/ þo haf-
der þu med hæðstre Dæd/ a Himnatjke
Balld og Ræd.

Daudanum moof mæi Dörpung
ni/ Daglega vex af Orde þvi/ 3 Dag/
þa lögur et langt um þad / leidd verdur
Þnd i Sælu Stad.

O Jesu siou Orðen þín/ Andlats
sædasta Nuggun mín / Sæl minne verða
Sælan vðs / med slápum þier i Para-
dís/ Amen.

XLI. Psalmur.

Þad þiorda Orðed Christi a Krossenū.
Ton / Ap dæpre Gríð mælla eg þig/ etc.

 Mæ Land gæroallt vord ypted
míkt/ allt nær þra siottu Stun-
du/ Sælen þvi Lioma síð þieð
birgt!

birgt / seð til hiðar Njundu / **GBD**
MZNR (**I** **E** **s** **u** **s** svo hroopar hætt)
 N Bar **IY** **R**er **GE** **E**imder þu **MZ** **E**r
 Bæddt ? **E** Góddafn mín Sál vel
 mundu.

E **I**ngen skal hugsa að **NE** **E**rað þa /
 hafa með **E** þa og **B**æde / hroopad
 þa ðeð / nie horped þa / heilagre **P**oleð
 mæde / syndaða **K**rapt z **K**valaða stærð /
 fyller það off / so verðe hrærd / **N**iottun
 þa **N**reckia **A**de.

Soleð blygdast að skýna skítt / þa
 Skapara síð sca lqda / hun hafde ei
 Skuld / þ vitum vær / þess **B**oda. **M**ein.
 sine strýða / **D** hvað skýlde þa skamast
 skýn / **S**kiepnað sem **D**rottne jooð þa
 Þýn / með **N**rigd og **N**iartans Kvýða.

Alq / hvað mæ eg aumur **P**ræll /
 cangradur midur driwpa / þa eg heyre
 mín **NE** **E**ra scell / sw **N**arma. **B**ilgiað
 diwpa / aieð of er þia þa gallðstu mín /
 giarnað vil eg að **F**ootum þýn / þeigeð
 þam platur friwpa.

I þistu **M**ittrum um **E**ilqpd er /
 Op

Op og Gnístan Tánna / Hefndar
Straff þ var maklegt mjer / þyter Marg
pióssdán Glæpana / þra þvi JEsu þu
þrelster mig / frekt geingu Mirkreñ
þfer þig / so skyldde eg þa Kvöl ei kanna.

J svörtu Mirkre þad sama Siñ /
Sorgar Kaust lietsu hliðoma / þa hroo-
pader þu mig Herra in / J Himneskán
Dýrdar Eiooma / J þvi Eioose um eilíf
Aar / wthroopa skal mín Kaustén Flær /
Lop þína Leyndardooma.

Synða / Sorga og Meotgangs miz /
Mirkreñ so opt mig þína / ad gløgt þær
ecké Sæleñ sied / Solu Geislana þína /
JEsu Rietslantes° Soleñ sæt / syrtan-
de eg þ þyter þier græt / Narmia° Kaust
þeyr þu mínna.

Gud Miñ / seige eg giarnon þier /
geist þo mig Sorgen mæde / JEsu eg
lære nú þ ap þier / þad skulu mín Br-
ræde / giervoll þa Heimsins gleðeñ doñn /
Gud Miñ ea hroopa vil til þñn / Gud
Miñ allt Bol mitt græde.

Þfergieseñ kvad Son Guds sig / þa
sarde

sagde hñ Kvæð megna/ þvergiepur þvi
 aldrei mig / eilípur Gud hñs vegna /
 þver þa Hærris Nrigdar^o Kaust /
 hæðstur Drottinn mun eðalaust/ Græt^o
 þeðne minne giegna.

þa Solar^o Þyrftuðe eg svoiptur er /
 Sicon og Neyrn tekur að doðna/ Kaust
 og Mælfæte mýnkar miet / Mirkur
 Daudans sig sjna/ I Meine þier Drott^o
 en fæll þa sie / Sonar þíns Hroop a
 Krossens Tré / leid Sæl til Eðssins
 mýna/ Amen.

XLII. Psalmur.

Þímta Orð Christi a Krossenum.

Ton / Eins og sitt Barn/ etc.

Sættre Nend/ sm Iesus leid/
 sagde hñ glögt/ MGS þvñ.
 SEEN/ so Ríðning hrein/ i
 hverre Grein/ uppylltest ein/
 um þad mig reða lýster.

Sitax hlíðop eirn að/ þa heyrde þ /
 hilla Niardarvott kúne / liet a Reyro
 Þnð /

Þrið/ drap i Eðik/ med illt Silvik/ og
 bar Jesu ad Múne.

Þrundrafi má / mín Sál/ þar a/
 Madureñ hvor þess giæter/ ad hañ
 sem Ræd/ hefur med Dæd/ a Munne z
 Ead/ Normung þvilgfre mæter.

Hañ sa sem Bæn/ ap Balde sñn /
 wt Batne sætt tilreidde / med Sorgar-
 flic/ þieck swit Eðik/ fyrter Svála-
 Dryck/ þa saart hañ Þorstin neydd.

Þvi munde ei hær/ til Hlæpðar flet/
 Hærra Eðiked laka/ sem Bæn ægiætt/
 giora vel sætt/ þyrst gat það bætt / hæs
 Gudsoms Magtin raka?

Romeñ var Tjød/ Kraptaverk frjød/
 Christur ei giora skylde/ hin Stundeni
 þa/ þyrter Nende la / Nrygd / Kvöl og
 Þra/ Hærra vor lqda vilde.

Kraptaverk hrein/ fiesidu þa Grein/
 ad Christur Guds Sonur være/ en Kvöl
 en hæs / sñnde til sañs / ad synðugs
 Mañs/ Seftir og Giöld hañ bære.

Guds einfæ Son/ giordest vor Þioon/
 þa grædde hañ Meiri og Kvjda/ Dppur

Lamb best/ hañ ordeñ siest/ fyrer utañ
Brest/ i því hañ Kvöl nam lqda.

Uþ Strgde því/ sm stood hñ i/ Styrk
leike Mañs Mætturu/ þreystast mig
vañ/ því Þyrste Mañ/ þæde Bókvañ/
þo aþ Eðike swru.

J. añañ Stad/ merk Madur það /
og miñst þess hvortu Siñe/ ad Mærrast
Christ/ hepur mest Þyrst / aþ Aft og
Eyst/ epter Sæluhialp þiñe.

O Madur nu/ þeink þar um þu/ þiñ
Nugur blygdast skyllde / Gud Þyrste
hjer/ ad hialpa þier/ en Niartad þitt er/
Þþyrst epter hañs Míllde.

Nær þu Sæl mñn/ talar til þñn /
Trygda Brwdgumen goode/ þyrstur eg
er/ i Nrygdum hjer/ so hialpe eg þier /
wr Nættu Kvalaña Floode.

Þer honum sñst/ þess bid eg vñst /
Þeystañ Dryck Mæsnis Anda / Ordeñ
hañs hrem/ a alla Grein/ þyrer utañ
Mein/ Þbrícalud lættu standa.

Þppa Þrd þñn/ svarar Sæl mñn/
Gorgen þo Mæled hepter/ Þyrst er eg
nu/

nu/ og þad veist þu/ þýde JEsu/ þine
Myskunfermd epter.

Ekke er hia mier/ þad Þyrstü pier/
þore eg nu þram ad biooda / nema þa
Lar/ Lw veit/ þo Klar/ sem til þýn
stær/ tað þad og vird til gooda.

Lop/ Þyrd sie pier/ Lausn þieckstu
mier/ og lietst þig so miklu kosta/ Mart.
ad a ny/ huggast ap þvi/ ad eg er þrý/
þra eilýpum Kvala þorsta/ Amen.

XLIII. Psalmur.

Siotta Ord Christi a Krossenum.

Med Gymna Lag/ etc.

Epter ad þetta allt var skied/ E-
diked JEsus smacka ried /
þrooft og Lýfs Krapta þverra
þaþ/ þad ER JEsu kom-
nad/ sagde þaþ. ➔

Þad þýns Herra med Alf og Lw /
aiþuga skýlder Scál mýn þu/ ef þra
Grundvoll saðað fier/ sata Muggun þau
giefu pier.

Fyrst þallu vita að Guð veigaf / grei-
nelegt Lögmaðl Nímnú af / hñ vill að sku-
le Nefne i / hvor Madur lifa eptir þvi.

Algiörðr Ríttlæte líoost z leint / Eft-
kama / Sál og Gíeded hreint / Syndar-
laus Þrd og Átvíð með / af oss Lög-
maðled heimta ríed.

Hugureñ vor z Níartad síe / i hreinn-
re Elsku ríest breñande / þyter utafñ
Níærne / Bræde og Bañ / bræde víð Guð
og Ræungafñ.

Hvor þetta gíæte hállded ríest / hñ
var Efted þyter sett / eñ ep i einu wt af
bræ / eilíþ Þordæming víð þvi læ.

Eingefñ Madur fra Adam fyrst /
eptir þañ Dag hañ syndgadíst / Full-
nægiu gaf þvi gíörðr til Sañs / geingur
það langt þfer Eðle Mañs.

Þbæreleg vard allra Seft / eptir þvi
ÞRottetñ gíeð so þreft / añad hvort skýl-
de upppyllt þ / eða Mañkíned þortapad.

ÞEfus Þynd vora alla sca / opañ
þom til vor Þordu a / Nædum Nímnú upp-
rúñetñ af / under Lögmaðled síg hñ gaf.

Þíllíng

1077. Biliuglega i vorn Stad gieck / var
 sw Framkvæmdeñ Gude þeck / Fodurnu
 Nigðne þyrer off; galldt / Fullkomnade so
 Eogmaal allt.

En so ad Synða^o Sektēñ skied / sañ^o
 lega yrde þorlǫkt med / z Bolvan Eog^o
 maalsins burtu maðd / þeiska Kvöl leid z
 Daudañs Næd.

1078. Þa hñ nu þapde allt uppphyllt / sm off
 var sialpñ ad gista skýldt / z bæta øll vor
 Broten þrǫ / þerlega villde hñ lǫsa þvi.

1079. Þess vegna Nærrañ hroopa nam /
 hartnær a Krosse stýgeñ fram / ad off i
 voru Andlæte / øll hñs Þerðskuldan
 Nuggun sie.

Goddañ adgiættu Smala mǫn / Son^o
 ut Guds hroopar nu til þǫn / hvað þier
 til Frelsis þiena. Eað / Það er þullkom^o
 nad / seiger hañ.

Fullkomnad Eogmaal þyrer þig er /
 Fullkomnad Gialld til Lausnar þier /
 Fullkomnad alle það þyrer er Spæd /
 Fullkomna staltu eynast Næd.

1080. Nærra Jesu eg þacka þier / þei^o
 198a

134 Þinnar
Iðea Nuggun gapstu mæ / Þfullkom-
leika allan mæn / umþætte Guddoms
Kraftur þinn.

Nialpa þu mæ so Níartad mitt /
Huge jafnan um Dæmed þitt / z halldo
est hær i Næime nu / við hreina Same
viðsku og tietta Trw.

Þppa þesse þýn Orðan traust / O
hræddur Dey eg Kvðdalaust / þvi sw
Þressis Fullkomman þýn / þorlqðad þes
ur Þroten mæn / Amen.

XLIII. Psalmur.

Sieunda Orð Christi a Krossenun.

Ton/ & Þetta Gud i Gímma Ríke/ etc.

DRoopade Iesus hætt i stad/
Nollis Megn z Kraftu dræn-
ar/ O G þel Mæn ANDA
(Þressaren kvad) Fader i Nend
ur ÞÞnar.

Þu Christen Madur þeink uppa/ þýns
Nætra þeyðkan Dauda/ að Orðum
þans og eirneð gar / eru þau Læfning
Nauda.

Þ G s

Jesús þaliden i hæðstre Kvot/þlad
en med Grynðer allar/dapurt þa aðgiece
Daudans Bol / Drotten sin Fodur
kallar.

Herast vill kenna þar med þier /
þinn ef Mañrauner freysta/ Goodlynde
ur Fader Gud þinn er/ giorer þu þonum
að freysta.

Frer Jesu þu fullvel mañt/ Fodr
þinn Drotten kalla/ en þo þig Krossen
þvínge þrañt/ þ misfer Nermung alla.

Eins z Faderen aumkar sig/þper sitt
Barned siwka/ so vill Gud eirnen añaft
þig/ og að þier i Myrkun hiwka.

Eirnen sýna þier Þrd þñs klær/Do
daudleik Smlareñar/þo Kroppuren ver
de kalldr Þar/Þreynkest ei Ljped heñar.

Noar þun þinnur sin Nofsdar Stad /
Herast sýner þier ljka/ ÞondGuds þñns
Fodurs heiter þ/ þvga um Kædu slka.

Bilier þu epter endað Ljþ/ eige þñn
Sml þar heima/under Þond Drotten's
þier þa bljþ/þñs Þodord skaltu geyma.

Lmtu Guds Þond þig leida þier /
Ljps

Ljós-reglu halldr þa bestu/ bleffad Drd
hans sem bodast þier / i Bríooste og
Marta þestu.

Nyntu ei fra þier Mærañs Mond/
hun þo þig typta vilde/legg heildur bæ-
de Ljþ og Mund / liwþiega a Drótt-
ens Milde.

Nier þegar Mafleg Mialþen dögn /
Molled þo kvæine z sþte/uppa Mond Dr-
óttens Augun þýn/ ætþd i Trwne lste.

Ad Morgne og Kvollde miñst þess
vel/ Mæls Bppteft laatu þýna / af
Marta eg þier a Mendur þel / Mæra
Gud Sælu mýna.

So mæstu vera viff uppa / vilie þier
Dauðen granda / Sælen þýn mæter
Mýskan þa/millu Guds Fodurs Manda

Nun þínz eckert Nrygdar Strýd/þær
mung nie Mædu neina/i Fride skodar æ-
tþd Blþd/ Afloonu Dróttens hreina.

Eptertekt mter þad eirneñ joof/er eg
þiff giceta kune/Andlæts Bæn sýna sialþ
ur toof/ Son Guds af Davids Múne.

Bæn þýna allðrei bygdu fast/a Bríoost
Bil

Þitt Rættur þinnar / i Guds Orde skal
þun Grundvallast / það giefur Stirk
Truareffar.

Þier vitu ei hvors bidia ber / Blynd
leiken Nollis þoi velldur / Guds Ord sijn
er þan Sannleik þier / Sall er sa þar
vid heildur.

Þertu Gud Fader / Fader min / i
Frelsatans Jesu Rafne / Nond þan lei
de mig wt z in / so allre Synd eg hafne.

Nonden þan Drottin hljpe mjer /
þa Neims eg Adstod missi / en nær sin þu
mig hirtur hier / hond þina eg gladr kisse

Daudans Strid af þan heilög
Nond / hljpe mjer vel ad þreya / medtak
þa Fader minna Dnd / mun eg so glada
ur dena.

Min Jesu Andlaats Orded þitt / i
minnu Niarta eg geime / sie þ z lifa sijn
ast mitt / þa sofna eg burt wt Neime! Am.

XLV. Psalmur.

Om Jesu Dauda.

Son!

Ton/ Sader vor sem a Gímnium ert/etc.

Du Frelfaren i Fodurs Hønd/
 pool nu Blessadur sýna Dnd /
 midur sitt Høpud hneigde þyrst/
 Herrañ i því hafi Sæladist/
 Drotten vor þaßen doo a Trie / Dm°
 seind kúne ei meire skie. ➔

S. Þall seiger i sañre Raun/ Synd°
 arefiar sie Daudeñ Laun / Bana°
 Spioot hñs eru Broten lioot/ Bodordum
 Drottenñs giord a moot / Sa skal deya
 sem syndgar hier / soddan Brskurdur
 riectur er.

En þ hier heima ætte sýst/ af því
 Jesus er Saklaus vñst/ af helgñ An°
 da med hreimum Sid / hañ var gieten i
 Menar Rvid/ Guds Fodurs Veru þeg°
 urst Mnd/ þræals lifde og doo af allre
 Synd.

Hverke Kepfing nie Heliar Bad /
 hapde nu Jesus forskulldad/ Nvad kom
 þa til ad Herrañ leid/ harda Þñnu og
 beiskañ Dend? Eða hvar fyrer Hørtef
 hañ/

hafi / Nyrtingar til sem allðrei vañ ð
 Guds Ande þar a gíorer Skil/ greio
 ner þviljka Dröfok til/ vegna Misgioro
 da þorra hjer/vissulega hñ særður er/ þvi
 Dröffen lagde so fyrer sañ/ Synderno
 ar vorar uppa hafi.

Síð hier mñn Saal þyrer Synder
 þñn/ Sonur Guds lñður Kvöl z Þñn/ hñ
 doo þ þig sem Daudañs Bad / dærlega
 hapder þorskuðad/ hñ liet sitt Ljps so lifo
 der þu / Ljps eiljps Þon þvi attu nu.

A mig var þalleñ Þñngsla Þraut /
 þviad eg Dröffenis Lögmañ þraut /
 Samvitðku særde Syndao Græd / svo
 þieck Dauden sterk Þferræd/ til Þordæ
 mingar mjer Þístureñ hañs / þastlega
 hieðdu vñst til sañs.

Lögmañ sapnade Seftu mjer/ Sefto
 eñe Dauden epter fer/ Dauden til Doom
 síns dregur snar / Doomureñ Straffed
 wrskundar/ Straffed um Eiljfd allðrei
 doñn / eiljfs þvi var hin þñngsta Þñn.

Lögmaled hier sig þorgreip fyrst /
 þeðde þ Doom yper Nærrañ Chríst /
 E
 það

það þaud að þa Þolvadur sief/ sijn Bana
ljúdur að einu Tré / diarplega eptir þvi
Þauden gief/ Drottin fra Ljpe skiled
þieff.

Sekt þa sijn Logmaal sette mief/ sialf
er borgade J Esu hier/ það miste sijn
Magt i þvi/ mig verdur nu að laata þv/
Þaudans Broddur var broten þa/ þv
hins Fangelse slapp eg fra.

Eilífur Þaude deyddur er / Þaude
J Esu þv sijnur hier/ dýrt metur Drottin
Þauda min/ Þaude hvar er nu Broddur
þinn? Þauden til Ljps nu stutt er Stig/
stóorlega Þauden þatar mig.

Þauden þvi orkar eirn til safs/ wí
flockna hlífur Ljped Mafis / Hólded
legast i sijn Hóldarstad/ hins Magt nær
eðle leingra en það/ Sælen af öllu þv
te þv/ þvtt verdur Ninnu Sælu i.

J þvnum Þauda D J Esu/ er min
Ljpaioþ og Huggun frw / Þaðsemdar
Kraftur Þauda þvns/ dreifest nu in til
Narta minns/ uppa það Sönd z Jass
an þver / wí af deye i Þricoste mief.

Du hneigder þýnu Høpde liooft /
 Herre þegar a Krossi dooft / med þos
 benter þu mier þ Sín / ad miñast íafnañ
 a Dauda þín / eins þa eg den / skulu Augo
 um mýn / upplýta Drotten Sæll til þýn.

Þyrer þa Dend sem þolder þu / þig
 bið eg Jesu um þ nu / ad gíeþe mier
 þýn Gíæðskan blýð / gooda Christens
 Mañs Dauda Tíð / Hóld mitt laas
 hóflast hægt med Frid / Hønd þýn Sæl-
 ene taþe við / Amen.

XLVI. Psalmur.

Um Teikneñ sem urdu við Christi
 Dauda.

Ton / Þa lífæ hieer mýn Lýkamis Víf / etc.

egar ESUR a Krossens
 Tie / kañade Daudan strýða /
 Teikn z Stoormerke mestu skie/
 mæler so Ritning þýða / Must-
 eris Tíallded mýg um vendt / i Míðnu
 vard ad ripna i toent / hryfæst Jorð
 harla výða.

Sundurklofnudu Þjörgeñ bla/bi/gð
 Leiden opnað þóru / Lífamer Daudra
 lipna þa (líft hjer þau Þndureñ skóru)
 epter Laufrarañs Þppriðu / in i Þorgo-
 ena vitnuðu / af sumu þat siener voru. **D**

SÞað hjer Nistoriañ hermer ríett /
 þygg að þri Sæl mín mæta; þier til
 Lærdóms er það fram sett / þess áttu
 vel að gíeta / Þorden skal þegar J. C.
 sus doo / jafnvel þeir hordu Klettur þo/
 sfinðu Medaunþan sæta.

Stærne hardara er Niartad það / sem
 heyrer ufa J. C. su Þjñu / gíetur sig þar
 þo ecke að / an meir Gíalþe sñu / Efti
 nokkud foddan kalldi Hugskot / Christi
 Dauda að gíenast Not ? Gud stícorne
 Gíede mñnu.

Það má undra hin þwonga Þord /
 þrende ei firru að hallda / Blagríttis
 einne Þjörgeñ hord / Þreste lídu marg
 þallda / Nollde þo ei nie Niartad Mañs /
 híggest við Þjñu Skapararañs / sem
 hñs þo h'ant að gíallda.

Þortíallded sñner Sannleik þañ / sund-

ut þa ripna nærde / ap tafast skýlde oss
þyrtar sañ / eptar Guds settu Ræde / Gyð-
inga Kinsins Kongleg Stjórn / Rieñeo
vallded og Logmæls Föorn / sem Ritning
sialp um spærde.

Mindrun riid ossum ætred stöot / in i
Guds Ríke baña / þvi velldur Synda-
Seikteñ vor / og Saurugleiken Berkañas
eñ þyrtar JEsu dýrstañ Deyd / Drott-
eñ tilbíod oss opna Leid / hiedañ upp til
Himnaña.

Hier i Christneñar Helgedoom / hófu
vior Frelse að ganga / þar bodast Ræd &
Blessun þroom / þvi er þa Sorgen
stranga / Sæleñ vor hefur þvona Braut /
þeint i Abrahams Gledesflaut / eptar
Neims Nörmung langa.

Frelsarañs Dauda eitneñ að / vöndud
Lífkeñ hier nioofa / Gudlegur Kraptur
gíorir það / Grafernar opnast hlíðota /
þvi Drottens JEsu Dauda a Ríoff /
Daudañ sigrade fyrir oss / Apl hñs og
Brodð nam bríðota.

Merk að vr Jorðu mætti ei veirn /

Madur þra Dauda standa/ þyrr eñ tie^o
 de vor Herra hreirn / Nollo sitt aptur
 lipanda/ fyrstur allra þvi uppreis þan/
 af eigen Krapte/og þar med fan/Endo
 utlausn oss til Nanda.

✠ Nopdingen Krosse Herrañs
 þia/ hier med allt Folked lykka / jafn^o
 snart er soddani Jarðteikn sian/ Jætning
 þeir giordu lykka: Samlega hepur sat^o
 laus hñ/ z Son Guds vered þsse Mañ.
 Bricoost slæ og brædt heim vðkia. ➤
 Folked sem harda Kressenñs Kvæl /
 Christo þyrr Dska nænde / þan nu hid
 þingsta i Bricooste Bøl/ beiskleg Sam^o
 vitstani þiænde/ Dphastarlegan Brskurd
 þlq / ef þu villt vera af Sorgum þrj /
 hætt er tasanðe Rænde.

Dauðe þin Jesu Drotten þa /
 Dyrðlegan Kragt wifende / heidnum
 Mæne so hier vid bræ / hñ þig Guds
 Son medkieside / Jeg bid Giedskufiar
 Gieded þitt / gies þu vidlipne Martad
 mitt/ ad so þra Jusu vende/ Amen.

XLVII. Psalmur.

Um Christi Rúníngia.

Ton / O Jesu Elsku Greirn / etc.

R

Báingiar Christi þa/ Kross-
enum langt í fra/ stoodu með
þwngre þ. m/ þssa Tilburde
sía.

Var þar og víðstað með / að vssu
margt Kvenfolked/ Sær Jesu feingu
sied / sorgande báru Sied. ➔

U þessu mæn Sæl þu siet / sanlega
hvorsu er/ valkt allt í Neime hiet/ þap
slékt í Míne þier.

Dvínar og dregst í Míe/ a Dauda-
skundufie / Binskapur/ Frændur/ Siet /
falkvallt hygg ra það siet.

Þo villdu Bínerner / vetta Míalp
roekra þier/ Børn þeirra Dnýt er/ ein-
gefi Daudanum ver.

Lífenu hífkar Mønd / þa heider
Soottar-arend/ hialpa þo eingefi Dnd/
upphugsud Ræden vend.

Vinskap i Synda Sid! Sæla mín
þess eg bid/ hallu ei Veröld vid/ vilier
þu sofa i Frid.

Neimán Vinskap hallde þu / vid
Hérna þín Jesum nu / I helgre
Martañs Trú / þra Neimíns Elsku
þier snú.

Nán eirn má hialpa þier / þa Níao
stod Máñleg þver / heim þig a Nöndu
stær / i Nínna Sælu ber.

Þad hter i Sannleik stíest / er Sonur
Guds andadest/ Sorgen þa særde mest /
sem hñ elskudu best.

Christo Børn eru Kross-Børn/ vid
Christum Níðnis-gjörn/ hñ sýner þm
Níalp og Børn / þo hord sie Swtar
Kvørn.

Þu skýlder þar ad gæ / þo þeir stæde
langt fra / aller samhuga síð / Son
Guds Kross þestán a.

Komed so Konur og Menn/ ad Kross-
enum Jesu señ / þo Maudeñ þreyngi
þreñ/ þar þæst noog Læfningeñ.

Róm þu Sál Christeñ hter/ sem
Kross

Kross og Maðrauner ber / settu þyrer
Siooner þier / Son Guds sîn þjándur er.

Uppa hñs heileg Sær / horfe þjñ
Erweñ flær / það mýker Trega og
Lær / temprar allt Sorgar-fær.

Gjertu syndugur Mað / særður um
Nyggiu-Xað / horf þu beint uppa hñ!
sem Nialp þier a Krosse það.

Hvor sîn Cit-Ormeñ leit / ap Isra-
els Maða Sveit / Citred ei a það beit /
oll stilltest Plagað heit.

So stoor Synd ringeñ er / að meige
granda þier / ef þu a JEsu siet / yð-
rande i Erwñe þier.

Sie eg þig sæll JEsu / so sîn aðseing
þar nú / Von mýna og veika Erw / við
þid eg hresser þu.

Þa eg sie Særen mýn / Særer mig
Niartañs Þjñ / Særen þa sie eg þjñ /
Sorg oll og Kvíðe dvýn.

Læt mig O JEsu læk / allðrei so
vera þier þær / að slæ eg ei Sær þjñ
þær / þa Sorg og Eynd mig slær.

Best mjer eg verðe og sie / Þin þiñ

og Kúfinge / þo hverpe Neilsa og Fie /
 Nialp mun þa noog i ste.

Jeg fel i sterhvort Sifi/ Sæl z Eðo
 Lama miñ/ I Balld og Dinskap þiñ /
 Bernd og Skool þar eg þiñ/ Amen.

XLVIII. Psalmur.

Om Christi Sijdu Smr.

Ton/ Tunga miñ æt Garta blioode/ etc.

S D Krosslde Judar fraa eg þæ-
 re/ til Fundar sefi vid Pilatū/
 z þess beiddu að ekki väre/ vnd
 ud Eðk a Krossenum/ þvi Næ-
 tðdeñ var harla nærre (hier so Ritning
 greiner um.)

Sirgðsmoñum hañ bænd að bricoða/
 Beineñ þeirra/ og svo var giort/ Neltar
 Stund þvi hreptu þlioða/ hiner freit
 sem greiner bert / en IESum sietu
 siñs Eðþlats nicoda/ Eimena hañs ei
 þeinou snert.

Sirgðemañ eim með Neiptar Noo-
 te /

te/ Hardslyndur gíeck Krossi ad/ Lausn-
arans Sjðu lagde Spiðote/ Laged nam
i Niarta Stad/ Blood og Batn þar þræ
eg wíþliðote/ þýtt var aður spæd um
það. ➤

Þín hugað er einu Drottne/ allra sína
Barna Líf/ i Jorðu hjer þotti Mól-
ed rotne/ Muggun traust mig gledur sítt/
það vill ei tignest Bein nie brotne/ Bless-
ud síe sw Elfskafi rítt.

Gud Drottne med gíæðsku Ræde/
giorde Adams Sjðu af/ þýða Kvíðu
fyrst a Læde/ þast þá þo a meðan svap/
Bætnadur þess ad vísu gæde / og veg-
legt heit Napned gaf.

Sopnadur a síne Sjðu/ Særed D-
rotte JEsus bar/ so af Batne z Bloo-
de þáns blýðu/ bygdest heilög Eristinen
þar/ næde þun edla Napne þýðu/ nær
til Ninnu stýgefi var.

Skoda þu hvorne Eftirnefi hreina/
skiliast nu med ríettu a / ad vísu þapna
Batned eina/ vor Elfsamleg Augu sí-
e Ertwar Siðonefi so ma greina/ Son-
ar Guds Blood þar lítur þia.

Æ hvad ma eg sælañ saña / S.
 Thomas Postula piñ/ þa Sýdu mætte
 hañ Sær þitt kaña / sýna Mond þar
 lagde iñ/ þu munt ei mætt þíndum baña/
 það ad stoda JEsu miñ.

Allar JEsu Ædar stóðu/ opnadar
 i Kvæleñe/ Drepra Læker dundu og þloo-
 du/ um Drottens Líp a Krossens Tíe/
 Nægd af Lausnar Giallde goodu/ Guds
 Son þyrir mig líf i tíe.

En so eg skýlde sía og janta / saña
 Elsku Drottens mjns/ villde hañ ecke
 læstar lanta/ Líp Ædarnar Míarta sýns/
 þvi er Sál mjn mik el wt mæta/ Mýsk
 unseme Lausnara þýns.

Opnar Dyr a Urkar Sýdu/ iñ um
 geingu Skiepnurnar/ sem sialpur Drott-
 enn baud með Blýdu/ biargast skýlde
 iñe þar/ fýter Vatnsins Floode strýdu/
 Þreffe og Líp þeim gíeped var.

Lífins Dyr a Sýdu síñe/ setur JEs-
 sus opnar hjer/ so angud Sála Ad-
 stod piñe/ oll þa Máñleg Mialpen þver/
 hvær sem hefur þar Alhvarp iñe / þra
 eilíppum Dauda leistur er. Noe

Noe um sijn Arkar Slugga / upp til
Nimens lited pieck / hallden dymu hrygd^o
ar Skugga / haett þa Batnsins Flooded
gieck / so hañ mætte um sýðer hugga /
Soolar. Looma Birtañ peck.

Giegunum Jesu helgast Narta / i
Nimeneñ upp eg lqta ma / Guds mñns
castar. byrtu biarta / bæde fœ eg ad reina
og sia / hrygdar Myrkred Sorgar svar^o
ta / Scalu miñe hverpur þa.

Guds var mættug Millden prwda /
Moyfes þa Steineñ sloo / wt til allra
Israels Broda / agiectt svala Batned
droo / hreste Þorstu / Þiada / Ewda / þm
so nqa Krapta bioo.

Þa slaspur Gud a Sonarens Niar^o
ta / sñnum Reide Sprotu slær / um Heim^o
sins Attar alla Parta / wt rasi svala^o
Lynden stætt / Scaleñ vid þa Bruñeñ
biarta / Blessun og nqa Krapta þær.

Bid þeñað Bruñeñ Þorstur dvel eg /
þar m'n eg nqa Krapta þa / i þesse m
mja Fylsen fel eg' fargar eingeñ Sorg
mier þa / scelañ mja fyrer Trwra tel eg /
Hun tekur so Drotteñs Benium a.

Niartad mitt er Nærafi goode /
 hryggelega saurgad mig / þvo þu þad
 med þínu Blóode / þess af Audmykt
 þende eg / viðe mier Bóot a Mædu og
 Móode / Mýskunfemeñ Guddoomleg.

Niartans inñtu Þedar mýnar / elñe /
 lope / þrýse þig / en Niarta Blóod og
 Þeniar þýnar / þlesse / þresse / græde mig /
 Niartans þýdar Þacker þýnar / þier ði
 Gæðskañ eilýþlig / Amen.

XLIX. Psalmur.

Þm Christi Grepfran.

Med Lúth. Saungo Lag.

Joseph af Arimathia / Þdal-
 boreñ Næðsherra sa / Gyðinga
 Soñ vid Son Guds skied / sam-
 þickt haðde þm alldrei med.

Nañ var Laufnarañs Læresveirn /
 Lúþernis fromur / Dygða hreirn / Gyð-
 inga hræðdest Neiptar Kaun / þielle sig
 ad Christo / þo a Laun.

Þesse

Þesse vñ Kvölded þangad gieck/ þa
af Pilato Leyped pieck / ad mætte Ie-
sum andadañ / opañ takā z jarda hañ.

Joseph took strax ap Krosse Christ /
Leypie þo nñañ Eñdwæ þyrst / Nicodeo-
mus kom þegar þar / þangad kostuleg
Smyrslē þar.

Joseph Grof eina mætte þar / wt?
Floppud sw i Steine var / I Aldeñ-
Garde þar allskamt fra / eingēñ þyre
Dandur i heñe la.

Dýrdlega smurdu DRotten's Ljē /
Dæmēñ mæ vñur þiñā sljē / þurgdu med
Steine þwina Groþ / þurt geingu strax
þyrer utañ Lōþ.

Maria Jacobs Moder ein/ Magdale-
na a sōmu Grein/ Salome eirneñ sat þar
þia/ sœu vors Herra Greftran a.
I þeirra Selskap Sœl mññ bljōð/ setiu
þig nidur litla Ljōð/ Greftrum þññs
Herra gicet vel ad/ gagnlaust mun ecke
vera þad.

Við Iesu Greftran jcg fœ siedi/
Joseph z Nicodemū med/ and: þordu þeir
ecke

eccke Christ/ Opennberlega ad janta þyrst.

Nu fœr þr næsta njān Dug/ nooga
Diorfung z styrkvañ Nug/ augliooflega
so aller sijn/ Elsku sem Drottne þofdu a.

Riwlānde Erwar Noreñ hier/ hel ge
Ande so vid nærer/ lioomande þar af Tio
sed skjn/ljþgar hjñ allt med Krapte skjñ.

Nuggest þeir nu sem Hiartad dengt/
þapa og Erwar. Megned veikt / bidie
um Styrk og skodugt Gied/ stunde og
lære Guds Ord med.

Beittu Jesu að veikt Erw mñn /
vaxe Daglega z Elskañ þñn/eplest so
med mier Jñvortes / Vtra good siamest
Merke þess.

Alñad þu ljka merkia mætt/misljke
ar Drottne a augnvañ Mætt/ þo heid
arleg sie hier a Jerd/ Nollde Bvaldra
Ljke þor gjerd.

Mætast Guds Anda Mustere/Maño
var Riett·Christens Ljkeame / þri ma
þonum veitast Bidding riett / vel med
Stilling og Noope sett.

Erpis·Drpekur og Dnglt Þriat /
eccke

ecke a skilldt við þetta Mál/ Neidinga
ia Skýkun Heimskuleg/ hæper Christ
num a augvañ Beg.

Neið þa siet þu Salsad Hóld/ sett
vera niður i Zardar Mólld/ hryggur
þu vert/ z hugsa brædt/ hier við þu lq.
Ea skilia mst.

Lagt þegar niður Lífed siet/ læstu
sem Dauden hvíste að þier/ langt má
skie ecke lqde um þad/ legg eg þig eins i
líkkañ stad.

Goode Jesu fyrer Greptran þín/
giep þu sýðasta Bifor mín/ verde þar
sæl og þridsöm miet / frelsud Sæl næ
Dgrd hia þier.

I þridia Mæta Huggun hrein/ hier
veitest miet a alla Grein / Guds Sonar
Hóld þvi Greptrad var / Greptran mín
til Þirdingar.

Nelgum Guds Børnum Mærañs
Hóld / helgade bæde Zord og Mólld /
Gröfeti þvi er vort Svepn hws sætt /
so má ei granda Reiden hætt.

So að Lifa eg sörne hægt / So að
M dena

Dena ad Kvæl sie bægt / So ad Grefte
 rast sem Guds Børn hier/ Gief þu sæl-
 aste JESU mætt/ AMEN.

L. Psalmur.

Um Bardhalls Mæna.

Ton/ Eins og sitt Barn/ Sæder Aftarglæm?

DEdungar Juda annars Dags/ in
 til Pilatum geingu strax / sögdu/
 Herra/ Bær höfu mest / i Nuga
 þess / hvad sa Galsate herma liest.

Epter þria Daga Þæt fyrer Sañ/
 Þesssa Mun Eg/ sagde hañ / vid
 flýtu er best ad leita Lags / læt geima
 strax/ þessa Grop in til þridia Dags.

Mæskie Lífed med Leyndu hljóð /
 Læresveinar þæs take um Moot / z Egd-
 num seige það Eiga Skin/ þa liff ei
 Kun / þo verðe sw Billañ verre en hin.

Pilatus voff þeim Bardhald þiect/
 Bættin strax wæb Stadnum grect /
 Gropene blipu Hærras hia/ og so til
 flæp/ settu Jæfgle Steinen a.

Þydinga

Gyðinga hörd var Neipten beist/ Niar-
tans Blyndleik og Billañ treist/ þm
fune ei nægiast Kvöl z Bañ/ sem Chri-
stur þañ/ Iqta Daudañ þeir lasta hañ.

Foidastu foddan Gjuplsku Grein/ þram
liden's Mañs ad lasta Bein/ sa Daud e
þepur sin Doom med sier/ hvor helist ha
er / sem best haf. Gæt a fialpum þier.

Gyðingar villdu veita Kjrd / vors
Lausnara Bpprisu Dikrd/en D Kotten's
Balld z Bgedooms Rnd/ þess vel þieck
gæd / Bert sitt þramfæmde vøst med
Dæd.

Hefde ei Bakten geimt og giatt /
Grafareñar sem nu var rædt / Drdsof
var meire ad epast þa / hvort upp ried
stær/ D Kotten vor Iesus Daudu þra.

En þr fialper/ z er þ vøst/ Bpprisu
D Kotten's hava Iqst/ þo Kienemefi Sue
da ap kalldre Stigad/ Evalder ap Blygd/
Þgyptu þa til ad bera Eigd.

Will Gvifrand Mañia z Atvik ill/ D-
nktier Drotten þa hañ vill/ hañs Rnd um
Eilypð stødugt stær/ z Stioornen flær/
M 2 Slagðen

Slægðen Dræmblectra slíett forgar.

Hoyle eg nu sýðast Nuga mín/ Næra
ta JEsu við Legstad þín / nær sem eg
giæte að Grepstran þín / gledst. Sæla
mín/ Skíling z Ofte Daudans doyn.

Sekter mínar z Synder barst/ stalf-
ur þegar þu þýndur varst. / uppa þú doo-
stu Drotten kær / so kvittudust þær /
Niartad því nýan Fagnud þær.

Þu groopst þær niður í Grof med
þær/ gapst þitt Ríttlæte aftur mæ / J
Napsins Diop þú spæd þínst/ þín pleig
der íst/ um Fílsfð verð ei að þær mínst

So er nu Synden ínsiglud/ ydrande
Sæla kvitt við Gud / eilípt Ríttlæte
upphýtiad/ í annan Stad / tíwud Mæ-
essia þýggur það.

Dauð þín JEsu deyðe hær/ dærl-
ga Nollósin Girnd í mæ / Grofen þín
hýlie Gíæpe mín/ fyrer Guds Augsýn/
eple mæ Styrk Þýprisán þín.

Stein Þróo mínus Niarta wthogg-
venn síst / heilagur Ande vafi það best /
Lýndwæ Truar eg læt í Tie/ mín Lauf-
nate / ilmande Smíst Þdranén síst.

So þíne eg hæga Noðld i þier/hvögl
þu JEsu i Bríðste mier/ Jāfigle hei-
lagur Ande nu/mz Alf z Trw/ Niattad
mitt/ so þar hvílest þu.

Dírd / Vald / Bidding / og Beg-
send hæðst/ Búska/ Magt/ Speke og
Eopgiord stærst / Sie þier D JESU

NErra hær / og Neidur klær /

Amen/ Amen/ um eilíf Alr/

A M E N.

Registur yfer þessa Passu- psalma.

A

Ad Kvöldde Judar þræ eg þære 168

Añar Kœningeñ rædde 139

Arta sem glögt eg greina vañ 69

Auldungar Juda añars Dags 176

E.

Eñ vil eg Scat mñn uppa nñ 11

Epter þañ Doom sem allra þyrst 53

Epter að þetta allt var skied 151

F.

Folkeð sem Drottne þilgde wt 112

Foringiar Presta þeingu	50
Þra Herode þa Christur kom	83
Þrælfareñ hvorge þlǵde	22

G.

Gydingar hófdu ap Natre fyrst	72
Greiner JEsus um Græna Tied	115
Gudspjalls Historiæ gietur	42

H.

Hier þa um Guds Son heyrde	97
Hroopade JEsus heatt i stad	154

J.

JEsus gieck in i Gras Gard þa	6
Jllyotkiar JEsu epter þad	90
Joseph ap Arimathia	172
J scarre Meyd/ sem JEsu leid	148
Judas i Birndar Græde	61

K.

Kom lofs med Krossen's Þyrde	119
Kuñingiar Christi þa	165

L.

Landsdoomareñ þa leidde	93
Lausnarañs Læresveinar	26

M.

Medað JEsus þad mæla var	19
Miog mæla uppe roru	57

P.

Petur þat sat i Gal	46
Pilatus sœ ad sønu þar	103
Pilatus hafde þrofad nu	77
Pilatus Hærra hœdsta	87
Pilatus heyrde hootad var	100
Postula fiere Christur þrœa	15

S.

Selde Pilatus saklausan	106
So sem fyrr sagt er þrœa	65
Stríðsmen Christ wr Kæpu þærdi	109
Stríðsmen þa hófdu Krosspest	128

T.

Talade Jesus Tjma þan	31
Til Nañas Nwsa Hærra Christ	38

U.

Um Land giorvællt vard ifred mækt	145
Upp' uvo mæn Sæl z allt mitt Sied	1
Uppa Kœningians Ord z Boon	142
Uppreistú Krosse Hærras hia	131
Utskrift Pilatus eina liet	125

P.

Þa Frelfaren i Fœdur's Hond	158
Þa Læresveinarner sœu þar	35
Þegar Herodes Hærra sœ	79

Pegar Kvalarar Krossen a	12
Pegar Christur a Krossens Tíe	16
Peir sem ad Christi Krossi sef	13

Til Lesarans.

Derf þad/ ad i þessare Passu
 Psalmaná Edition/er Texten þra w
 legginguné soleidis adgreindur / i
 þar sem Textus byrtast. stendur þer
 Merke Og þar sem hañ endast þetta
 Og Dpphass Stapuren á þvi Verse þar er
 er sem Þeleggingen tiltekur / er statre en hñ
 adrer. En þvad i Þryðingu þessare Bók
 ar ybersiest / og nu ad þene gaungiarelega v
 leseñe þyrerpundast þepur / er þetta Sierdeili

Pag. 46. lin. 3. les Ofþduat. 47. lin. 1
 les þíñest. 53. lin. 6. les. allþagurt. 9
 lin. ult. les Þaudaþ Dooñs. 98. lin. 1
 les Stwergod. 101. lin. 9. les Keysaral
 113. lin. 2. þyrer SD / les nu. 124. lin
 22. vantar Mier. 128. lin. 20. les Strij
 Mien. 136. lin. 22. les straanga. 14
 lin. 11. les Stiepnur. 61. l. 20. les Gírndal
 Þvad / sem og es Lesaren noþud þlen
 þesshættar þíña Eñ / er hañ umþeden goo
 glarnlega ad lagþara.

